

1982 மார்ச் 22]

(6) வரவு செலவுத் திட்டம், 1982-83—வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை, எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 69,50,74,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ”.

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, காவல் நிலையங்களில் அடிக்கடி தொலைபேசி பழுதாகி விடுவதால், சில சமயங்களில் சரியாக தகவல் கிடைக்காமல் துரித நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் போவதால் எல்லாக் காவல் நிலையங்களிலும் வயர்லஸ் மூலம் செய்தி தொடர்பு ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 69,50,74,000 இல், ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

திரு. கே. எம். தங்கமணி : தலைவரவர்களே, சுமார் 12,000 காவலர்கள் நியமிக்கும் திட்டத்தின் கீழ், போட்டி மற்றும் நேர்முக தேர்வு முடிவுற்றும், ஆயிரக்கணக்கானோர் வேலை கிடைக்கப் பெறாததோடு அவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட கல்வி சான்றிதழ்களும் திரும்பப் கிடைக்கப் பெறாமல் அல்லலுறுவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 69,50,74,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, காவல் துறையின் ரிடத்தில் அதிகாரவர்க்க ஆதிக்கப் போக்கும், பொது மக்களை மதிக்காத ஆவணப் போக்கும் தலைதூக்கி வருவதைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 69,50,74,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

[1982 மார்ச் 22]

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவரவர்களே, பெருந்துறை காவலர் குடியிருப்பை புதுப்பிக்கவும், குடியிருப்பு இல்லாதவர்களுக்கு குடியிருப்பு கட்டிக் கொடுக்கவும் வகை செய்யக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 69,50,74,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : தலைவரவர்களே, நெல்லை மாவட்டம், குரும்பூரில் ஒரு காவல் நிலையம் அமைப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 69,50,74,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்பு பணிகள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,97,53,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : தலைவரவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டம் திருவந்திபுரத்தில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் அமைக்கக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,97,53,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. டி. மணி : தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் குழித்துறை தீயணைப்பு நிலையத்தில் இருக்கும் தீயணைக்கப் பயன்படுத்தும் லாரி பழுதடைந்த நிலையில் உள்ளதால் புதிய வண்டி வாங்க வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,97,53,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”



1982 மார்ச் 22]

திரு. பொ. உத்திராபதி : தலைவரவர்களே, தீயணைப்பு நிலையம் திருத்துறைப்பூண்டியில் அமைப்பதாக அறிவித்து இரண்டாண்டு ஆகியும் இன்னும் அமைக்கப்படாததால் உடன் தீயணைப்பு நிலையம் அமைக்கக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க் கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,97,53,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பாண்டியன் : தலைவரவர்களே, திருநெல்வேலி மாவட்டம், ஆலங்குளம் தொகுதி ஊத்துமலையில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,97,53,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே வைக்கப் பட்டுள்ள தமிழ்நாடு காவல் துறை, தமிழ்நாடு தீயணைப்புத் துறை ஆகிய மானியங்களின் கொள்கைக் குறிப்புகளை \* இந்த அவையிலே நான் படித்ததாகக் கருதி, அவைகளை அவைக் குறிப்பேட்டிலே எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு காவல் துறை மானியம் பற்றி விவாதம் நடைபெறுகிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். போலீஸ்காரர்களுக்கு மானிய விலையில் உணவுப் பண்டங்கள் வழங்கும் திட்டம். இந்தத் திட்டம் இப்போது மரணப்படுக்கையில் இருக்கிறது. முதலில் எவ்வளவு யூனிட்கள் கொடுத்தார்களோ, அந்த அளவுக்கு அரிசியாக இருந்தாலும், சர்க்கரையாக இருந்தாலும், மைதாவாக இருந்தாலும் கொடுக்கப்படாமல், அளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒருமுறை குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய மைத்துனர் போலீஸ்காரர். ஆகவே, போலீஸ்காரர் சிரமம் எனக்குத் தெரியும் என்று சொன்னார். இன்றைக்கு

\* 360-437-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1982 மார்ச் 22]

24 கிலோ அரிசியாக இருந்தது, 16 கிலோவாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ; பாமாவின் எண்ணெய் 4 கிலோவாக இருந்தது, 1 கிலோவாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இது வெறும் சாதாரண அறிவிப்பாக இருக்கிறதே தவிர, மக்களை ஏமாற்றுகின்ற திட்டமாக இருக்கிறதே தவிர, இன்றைக்கு அது மரணப் படுக்கையிலே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை).

அடுத்து, 12,000 போலீஸ்காரர்கள் புதிதாக நியமிக்கப் போகிறோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அதற்காக தேர்வு நடைபெற்று 1½ ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்த 12,000 போலீஸ்காரர்கள் இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு பலர் தங்களுடைய சர்டிபிகேட்டுகளைக் கேட்டு, அதை அவர்களிடத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு வயதாகி, வேறு வேலைகளுக்குப் போக முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களாக நியமிக்கப் படுவார்கள் என்று நம்பி, சில பேர் பெண்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அவர்களுக்கு சர்டிபிகேட் கிடைத்தால் போதுமென்ற நிலை இருக்கிறது. ஆக, 12,000 போலீஸ்காரர்கள் நியமிப்பது என்பது ஒரு நாடகம். ஊரை ஏமாற்றுவதாக அமைந்திருக்கிறது.

மேலும், சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள் செலக்ஷன் என்னஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகாவில் தலைவர் அவரே இதிலே ஊழல் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார். அவர் இலாகாவில் உள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளே ஊழல் செய்கிறார்கள் என்றால், அதைப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற முதலமைச்சர் பதவியிலே இருக்கக்கூடாது. ஆனால் அவர் இராணுவத்தை வைத்து செய்யப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்; இராணுவம் மத்திய ஆட்சியிலே இருக்கிறது. ஆனால், அவர் மாநில சுயாட்சியைப் பற்றியும் பேசுகிறார். நான் கேட்க விரும்புகிறேன்? அப்படி ஊழல் செய்த அதிகாரியார்? என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? இன்றைக்கு சப் இன்ஸ்பெக்டர் செலக்ஷனில் ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது?

அதைப்போலவே, தலையில்லாமல் வால் ஆடாது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். டைரக்டர் ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் இன்றைக்கு நியமிக்கப்படவில்லை. தலைமை இல்லாமல் வால் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறது. டாப்லெஸ் டிபார்ட்மென்டாக இன்றைக்கு போலீஸ் இலாகா இருக்கிறது. பதவி நீடிப்பு யாருக்கும் கிடையாது என்று முதலமைச்சர் சொன்னார். ஆனால், ஸ்டேசிக்கு பதவி நீடிப்பு



1982 மார்ச் 22]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கொடுக்கப்பட்டது; அப்துல்லாவுக்கு பதவி நீடிப்புகொடுக்கப் பட்டது; ஷெனாய்க்கு பதவி நீடிப்பு கொடுக்கப்பட்டது. பதவி நீடிப்பு இல்லை என்று சொன்னால், இதற்கு என்ன பொருள் எனக்கு இது விளங்கவில்லை? இன்றைக்கு டைரக்டர் ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் நியமிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு என்னகாரணம்? விளங்கவில்லை.

அடுத்து போலீசார் சங்கம் வைப்பதற்காகப் பேராடினாரீகள். அந்த உரிமை தரப்பட்டது என்று முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார். ஏதோ ஜிம்கானா விதிகளுக்கு உட்பட்டு, அந்த சங்கத்திற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். “மியர் அப்ருவல் பார் பார்மேஷன் ஆப் ஒன் அசோசியேஷன்”. ஆனால், அதே நேரத்தில் அந்த அனுமதியைக் கொடுத்துவிட்டு, அசோசியேஷன் நடவடிக்கைகளில் யாரும் ஈடுபடக்கூடாது என்று 1—11—1981 அன்று உத்தரவு போட்டால், நான் கேட்கின்றேன். அனுமதி கொடுத்துவிட்டு, பிறகு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடக்கூடாது என்று சொன்னால், திருமணத்தை நடத்திவிட்டு, சாந்தி முகூர்த்தம் இல்லை என்று சொன்னால் என்ன நியாயம்? முதலமைச்சர் இப்படிச் சொல்வது முறையா? என்று கேட்கிறேன். போலீஸ்காரர்கள் சங்கம் வைப்பதற்காகப் பேராடியவர்களில் பலர் இன்றைக்கு டிரான்ஸ்பர் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உறுதியளிக்கப்பட்ட முழுச் சம்பளம் கொடுக்கப் படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10.30]

அதைப்போலவே ஆர்டலி முறை ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். பெயர்தான் மாற்றப்பட்டிருக்கிறதே தவிர இன்னும் அந்த முறை இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் ஒரு நாகரிகமற்ற முறையிலே காவலர்களை கொத்தடிமைகளாக ஆக்கக்கூடிய அநாகரிகமான முறையிலே நடத்தப் படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. பெயர்தான் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. Old wine in new bottle என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்லப் படுவதைப் போல்.

10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பணியாற்றுகின்ற பல இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு இன்னும் டி.எஸ்.பி.யாக புரமோஷன் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், இந்த அவையிலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய செக்யூரிட்டி விவேகானந்த ராஜ் மட்டும் டி.எஸ்.பி.யாக புரமோஷன் ஆகியிருக்கிறார். நான் கேட்கிறேன். 10 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் பெற்ற பல இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு டி.எஸ்.பி.யாக புரமோஷன் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் முதலமைச்சருடைய செக்யூரிட்டிக்கு மட்டும் கிடைத்திருக்கிறது. அப்படியானால் முதலமைச்சர் செக்யூரிட்டியாக இருந்தால்தான் புரமோஷன் கிடைக்குமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1982 மார்ச் 22]

இன்னொன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு அரசிதழ் கெஜட், இரண்டாம் தேதி டிசம்பர் 1981 ஆம் தேதியன்று வெளியிடப்பட்டது. அந்த கெஜட்டிலே கவர்ன்மென்ட் ஒரு உத்தரவு போடுகிறது. ஹோம் டிபார்ட்மென்ட் போடுகிறது, திரு. சொக்கலிங்கம் அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு ஒரு உத்திரவைப் பிறப்பிக்கிறார். அது என்ன உத்திரவு என்றால் 68 இன்ஸ்பெக்டர்களை டி.எஸ்.பியாக புரமோட் பண்ணுகிறார்கள். அப்ரூவ்ட் லிஸ்டிலே இல்லாத 13 பேர்களுக்கு—இந்த 68 பேர்களிலே அவர்கள் எல்லாம் இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருக்கிறார்கள். — டி.எஸ்.பியாக புரமோஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கவர்ன்மென்ட் அப்ரூவ்ட் லிஸ்ட் வெளியிடப்படுகிறது. ஹோம் டிபார்ட்மென்ட் உத்தரவு போடுகிறது. திரு. சொக்கலிங்கம் உத்திரவு போடுகிறார். அந்த 68 பேர்களிலே இல்லாதவர்கள் 13 பேர்கள் டி.எஸ்.பியாக வேலை பார்க்கிறார்கள். அந்த 13 பேர்கள் பட்டியல் இருக்கிறது. எப்படி இந்த மாயம் நடந்தது என்று புரியவில்லை. அந்த லிஸ்டிலே நம்முடைய மதிப்புக் குரிய முதலசமைச்சர் அவர்களுடைய செக்யூரிட்டி இருக்கிறாரா என்றால் இல்லை. இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால் அந்த அப்ரூவ்ட் லிஸ்டிலே இருக்கின்ற 18 பேர்கள் இன்னும் இன்ஸ்பெக்டர்களாக வேலை பார்க்கிறவர்கள். இப்படி ஒழுங்கீனங்கள் ஏன் நடைபெறுகின்றன என்று தெரியவில்லை.

அடுத்து உங்களாட்சியில் குற்ற நிகழ்வுகள் அதிகமாக நடக்கின்றது என்பதைக் கோடிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய அதிகாரி பரமகுரு அண்மையிலே ஒரு கூட்டத்திலே ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அந்த கருத்து கூட 27—12—1981 அன்று இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ், தினமணி பத்திரிக்கைகளிலே வந்திருக்கிறது.

அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 71ஐயும் இப்போது இருப்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் குற்ற நிகழ்வுகள் இப்போது அதிகமாகியிருக்கின்றன. கொலைகள் அதிகமாகியிருக்கின்றன என்ற கருத்தில் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 1971 இல் 51,611 குற்றங்கள், 1980-ல் 1,16,110 குற்றங்கள்; 1971 இல் 785 கொலைகள், 1980-இல் 1,289 கொலைகள். ஆகவே குற்றங்கள் அதிகமாகியிருக்கின்றன. அகில இந்திய அண்ணா தி. மு. க. ஆட்சியில் என்று ஐ.ஜியாக இருந்த பரமகுரு அவர்களே ஒரு மாதத்திற்கு முன்னாலே கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் அளித்த குறிப்பிலே நீங்கள் குற்ற நிகழ்வுகள் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது 1980ஐயும், 1981-ஐயும் ஒப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலேயே 1980 இல் 53 கொலைகள், 1981 இல் 66 கொலைகள் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. உங்கள் ஆட்சியில் குற்றங்கள் அதிகரித்து இருக்கின்றன.



1982 மார்ச் 22]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கொலைகள் அதிகரித்திருக்கின்றன. கொள்ளைகள் அதிகரித்திருக்கின்றன. திருட்டுகள் அதிகரித்திருக்கின்றன. வழிப்பறிகள் அதிகரித்திருக்கின்றன, கற்பழிப்புகள் அதிகரித்திருக்கின்றன என்பதைத்தான் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அது மட்டுமல்லாமல் போலீஸ் லாக்கப்பில் பலர் மரணம் அடைந்திருக்கிறார்கள். சின்னமனூரில் ஒச்சாத் தேவர், கம்பத்தில் முத்துசாமி, நெல்லிக்குப்பத்திலே சிதம்பரம், திருவொற்றியூரிலே மணி, வண்ணாரப்பேட்டையிலே இருளான், தியாகராய நகரிலே நித்தியானந்தம், பணவிடை சத்திரத்திலே குணசேகரன் செங்கோட்டையிலே காளிமுத்து, அயனாவரத்திலே சீதாபதி என்று கண்ணீர்க் கதைகள் தொடர்கதையாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன். சாதாரணமாகக் கருதப்பட்டவரை விட போலீஸ்காரர் மூலம் கொலை நடந்திருக்குமானால் அவரையே 302 செக்ஷன் போடுவேன், என்று பீகார் முதல்வர் கர்பூரி தாக்கூர் போல செய்வேன் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த அவையிலே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். போலீஸ் லாக்கப்பிலே வைக்கப்பட்டவர்கள் உயிரோடு திரும்பமுடியாது என்ற நிலை தான் உங்கள் ஆட்சியிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, போலீஸ் அட்ராசிட்டிஸ் அதிகமாகிக் கொண்டு இருக்கின்றன. வைத்தியநாதன் என்ற பத்திரிக்கை ஆசிரியர், இந்தியா டுடே, பத்திரிக்கை, அவருக்கு அசோக் நகரிலே வீடு இருக்கிறது. அங்கே போலீஸ் போகிறது. அவருடைய மனைவியை கேவலமாகப் பேசுகிறது, அவரை அடிக் கிறார்கள். பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் கூடினார்கள். ஆட்கள் வந்தவுடனே போய்விட்டார்கள். தொலைபேசியிலே தொடர்பு கொண்டு என்ன என்று கேட்டால் அது மிராத்தல் ஹவுஸ் என்று நினைத்து ரெய்ட் பண்ணுவதற்காக வந்தோம் என்று. இது எவ்வளவு பெரிய அக்ரமம் என்பதை முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சட்டம் ஒழுங்கு நிலைமை கெட்டு விட்டது மாத்திரமல்ல, நம்முடைய அமைச்சர் திருநாவுக்கரசு அவர்களின் மாவட்டம் புதுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி தாலுக்காவிலே அரச குளத்திலே சின்னையா என்பவரின் மகள் மல்லிகா என்ற 16 வயது பெண். பேராலூரணி பஸ் ஸ்டாண்டிலே—காரைக்குடி பால நாகம்மா போல—பஸ்ஸிற்காக காத்திருந்த நேரத்திலே, படுத்திருந்த நேரத்திலே, அந்தப் பெண், போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு கையெழுத்துப் போடச் சொல்லி, கற்பழிக்கப் பட்டிருக்கிறார். கற்பழித்து அந்த இன்ஸ்பெக்டர் ரொம்பவும் பெருமைக்குரியவர், பாரிவள்ளல் போன்று ரொம்பவும் கொடைத் தன்மையோடு நடந்திருக்கிறார் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1982 மார்ச் 22]

அதைப்போலவே பாளையங்கோட்டையிலே புகார் கொடுக்கப் போன பெண் கற்பழிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதிகார பூர்வமாக அது பற்றி கம்பளையின்ட் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இராமேஸ்வரத்திலே ஓசி மீன் கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக சில மீன் வியாபாரிகள் ஐந்து பேரை லாக்-ஆப் செய்து, அடித்து, உதைத்து அதில் ராஜன் என்பவருடைய பல் உடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. டி.எம்.ஓ. ராம்நாட் அவர்களின் சர்ட்டிபிகேட் கூட இதிலே பல் உடைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாமூலாக கொடுக்கிற ஓசி மீன்கள் கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக இந்தக் கொடுமை நடந்திருக்கிறது. இதை யெல்லாம் பார்க்கிற போது போலீஸ் எவ்வளவு தவறான பாதையிலே போய் கொண்டிருக்கிறது? சென்னையிலே கைது செய்யப்பட்டிருக்கிற ரவுடிக்கு பதிலாக இன்னொரு ரவுடி லாக்கப்பிலே வைத்து, அந்த ரவுடியின் குற்றத்தை ஒத்துக் கொள்ள வைத்து, நீதிமன்றத்திலே உண்மையான குற்றவாளிக்குப் பதிலாக ஒரு நிரபராதியை அபராதம் கட்ட வைத்து அதை மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட் கண்டித்துத் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. இதெல்லாம் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே நடைபெறுகிற போலீஸ் நிர்வாகத்தின் அலங்கோலங்கள்.

இங்கே கூட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் பல கொண்டு வரப் பட்டன. வாடிப்பட்டியிலே சீனியம்மா என்ற வாத்தியாரம்மா கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள். பெண்களை லாக்கப்பிலே வைக்கக் கூடாது, ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்து போகக் கூடாது, ஆனால் கொண்டு போய் கொடுமைப்படுத்தினார்கள். திருச்செந்தூரிலே இருக்கிற கோவில் அர்ச்சகர் அன்னாசி, பிராமண சகோதரர் எவ்வளவு கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார் என்பதெல்லாம் இங்கே விவாதிக்கப்பட்டது. அடுத்து நான் கேட்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் தாய்க்குலம், தாய்க்குலம் என்று சொல்கிறாரே வள்ளியூரில் நடந்தது என்ன? வள்ளியூரிலே தாய்மார்கள் கேவலமாக கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள். போலீஸ் லாக்கப்பிலே கற்பழிக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லி, 'இனடியா டு டே'யிலும் சண்டேயிலும் கண்ணீர் விட்டு. எழுதினார்களே, அதற்கு ஒரு கமிஷன் கூட போட்டீர்களே; நான் கேட்கிறேன், அத்துமீறி விவசாயப் பெண்களை கற்பழித்து, சித்திரவதை செய்த அந்தப் போலீஸ்காரர்கள்மீது தாய்க்குலத்தின்மீது கண்ணீர் வடிப்பதாக சொல்லக்கூடிய முதலமைச்சர் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறார்? அந்த சதாசிவம் கமிஷன் ரிப்போர்ட் என்னவாயிற்று? ஊறுகாய் பாணையிலே தூங்குகிறதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் ஹால்டாவிலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது. திராவிடக் கழக தலைவராக இருந்த ஐயாவினுடைய துணைவியார் மணியம்மையார் அவர்கள் பற்றி கேவலமாக பேசிய ஒரு போலீஸ் அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம்



1982 மார்ச் 22]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

என்று சோமசுந்தரம் கமிஷன் சொல்லியதற்குப் பிறகும், பெரியாருக்குச் சிலை வைத்துக் கொண்டு, பெரியார் வழியிலே நடக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதன் காரணம் என்ன என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விஜிலன்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் வைத்திருக்கிறீர்கள். ஒரு நிரபராதியை அப்சல்கான் என்பவர் திண்டுக்கல்லில் டி.எம்.ஓவாக இருந்தார். அநியாயமாக அவர் மீது லஞ்சம் வாங்கினார் என்று குற்றம் சுமத்தி, இன்றைக்கு அவர் இந்த உலகத்திலே இல்லை. உலகத்தை விட்டே போய் விட்டார். அந்த அறிக்கையை இந்தச் சர்க்கார் இன்னும் வைக்காததனுடைய மர்மம் என்ன என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி சொல்கிறேன். அந்த அப்சல்கான் நிரபராதி என்றும் இன்னும் சொல்லப் போனால் போலீஸ் அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றே பொய் வழக்கு போட்டார்கள் என்று திரவியம் இருக்கிறாரே சீப் செகரட்டரி, எழுகியிருப்பதாக சொல்கிறார்கள் நாளைக்கு வெளியே இந்த அறிக்கை கிடைத்ததா என்று கூட வரக்கூடும். ஆகவே நான் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். ஐ ஆம் வெல் இன்பார்மட். எனக்கு தகவல் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. ஏன் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல பால் கமிஷன் அறிக்கையை திருடி விட்டதாக சதாசிவம் என்ற அதிகாரியை போலீஸ் லாக்கப்பில் கொடுமைபடுத்தினீர்கள் என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். பால் கமிஷன் திருடப்பட்டதா, இல்லையா, சட்டப்படி அது என்ன என்பது வேறு விவகாரம். நான் அதற்கு வரவில்லை. ஆனால் சதாசிவத்தை எவ்வளவு கொடுமைப்படுத்தினீர்கள் என்பதை நான் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அதேபோல சண்முகநாதன், எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய பி.ஏ., அவருக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பால் கமிஷன் அறிக்கையை பத்திரிகையாளர்கள் மத்தியிலே வெளியிட்டால் சண்முகநாதன் எப்படி பொறுப்பு ஆவார்? சட்டப்படி குற்றமென்றால் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுங்கள். சண்முகநாதன் வீட்டிலே போய் அவர்கள் மனைவி, குழந்தைகள் எல்லாம் போலீஸ் அதிகாரிகள் மேலே இருக்கிற அதிகாரிகளின் தூண்டுதல் காரணமாக ஹராஸ் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது அநாகரீகம் இல்லையா? இந்த நிலைக்கு என்ன காரணம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல கலைஞருடைய மருமகன் செல்வத்திற்கும், இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? அவரை ஏர் போர்ட்டிலே, வெளியூருக்கு போய் விடுவார் என்பதை குற்றச்சாட்டாக குறித்து, அதையும் விசாரிக்காமல், செல்வம் கலைஞருடைய மருமகனை

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1982 மார்ச் 22]

கைது செய்து வழக்கு போட்டிருக்கிறார்களே? ஆனால் பால் கமிஷன் டோடிட்டு காட்டிய அந்த அறங்காவலர் குழுவைச் சார்ந்தவர்களை விசாரித்து, நியாயப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பதிலாக இப்படியெல்லாம் மேல்மட்ட உத்தரவுகள் காரணமாக நடத்துவது அராஜகமானது, காட்டு மிராண்டித்தனமானது என்று நான் கண்டிக்க விரும்புகிறேன். இது உள்ளூர் போலீஸ், ஆனால் கேரளாவிலிருந்து போலீஸ் வருகிறது. மதுரை மாவட்டத்திலே போடிக்கு பக்கத்திலே டாப் சிலிப் இருக்கிறது. கேரளா போலீஸ் அங்கே இருக்கிற ஏழை, எளிய மக்களை அடித்து பள்ளிக்கூடத்தை சிதைத்து பல சேதங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டு போலீஸ் தவறு செய்வதை நீங்கள் கேட்கவில்லை. ஆனால் கேரளா போலீஸ் வருகிறதே, அது என்ன நியாயம்? அந்த கொடுமையை முதலமைச்சர் கேட்க வேண்டாமா? தான் ஆடாவிட்டாலும் தன் சதை ஆடுகிற அளவிற்கு தன்னை அவர் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டாமா? ஆகையால், இன்றைக்கு, கேரள போலீஸ்காரனும் உள்ளே நுழைந்து போடியிலே, டாப் ஸ்டேஷனலே அடிக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இந்தச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கின்றது என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10.40]

அது மட்டுமல்ல, இந்த ஆட்சியிலே பல கொலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இங்கே எரிசாராயம்பற்றி கலைஞர் பேசுகின்றபொழுது, ஒரு முக்கியமான புள்ளி, கொலை செய்யப்பட்டு, மர்மமான முறையில் இறந்து போனதாகச் சொன்னார். பெயர் மகாதேவன். கேரள மாநில நிதித் துறைச் செயலாளர் பத்மநாபனுடைய சகோதரர். நான் கேட்கிறேன். அந்த மகாதேவனைக் கொலை செய்தது யார்? நடவடிக்கை எடுத்தீர்களா?

நான் கேட்கிறேன், தாரமங்கலம் கோவிலிலே சிலை திருடப் பட்டதே, சாட்சிகள் கொல்லப்பட்டார்களே, காவல்காரன் கொல்லப்பட்டிருக்கிறாரே, அதிலே என்ன நடவடிக்கை? உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த பழனியப்பன் இதிலே சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாலே நீங்கள் முறையான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று நான் குற்றம் சுமத்துகிறேன்.

திருத்தணி கெஸ்ட் ஹவுசிலே ஒரு பெண் கற்பழிக்கப்பட்டு, கொலை செய்யப்பட்டாரே, நான் உங்களைக் கேட்கிறேன், அந்த வழக்கில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்?

புட்லூர் தண்டபாணி, உங்களுடைய கட்சிக்காரர், என்னுடைய கணவனைக் கொன்றவர் அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த இன்னார்தான் என்று சொல்லிய தற்குப் பிறகும், இந்தச் சர்க்கார் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, நீதி வழங்கவில்லையென்று கேட்கிறேன்.



1982 மார்ச் 22]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இளஞ்செழியனைக் கொன்றவன் இன்னார்தான் என்று இன்றைக்கு உங்கள் கட்சியிலே இருக்கக்கூடிய பழக்கடை பாண்டி போலீசிலே புகார் கொடுத்ததற்குப் பிறகும் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை—ரத்தத்தின் ரத்தம் என்பதாலா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஷோபா-நடிகை—இன்றைக்குப் புதிதாக இருக்கிறது. தற்கொலையா, மரணமா, புலன் விசாரணை என்னவாயிற்று? தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மார்க்சிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர் வெங்கடாசலம் கொல்லப்பட்டார். என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போலீஸ் கஸ்டடியிலே, பழனியிலே, இப்ராகிம் கொல்லப்பட்டார். என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே, இன்னொன்றைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன், காரைக்குடி சுப்பிரமணியபுரம் டவுன் பாங்க் செயலாளர்—பெயர் சுப்பிரமணியம். அவர் 1981 ஆம் ஆண்டு ஒரு நாள் மெய்யப்ப நிலையத்திலே மரணம் அடைகிறார். ஆனால் அவருடைய சடலத்தைத் தீரென்று அந்தச் சங்கத்தினுடைய தலைவரும், அந்தச் சங்கத் தலைவருடைய மகனும்—அவர் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாவட்டப் பிரதிநிதி, எம்.ஜி. ஆர். மன்றத்திலே தொடர்புடையவர்—சிவகங்கைக்குக் கொண்டு போய் அடக்கம் செய்து விடுகிறார்கள். யாருக்கும் தகவல் தெரிவிக்கப்படவில்லை. பின்னாலே, விசாரித்தால், அந்த பாங்க் செயலாளர் ரூ. 5 இலட்சத்துக்கு கையாடல் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. நான் சொல்ல விரும்புவது, ஏற்கனவே, அந்த மரணத்திலே சந்தேகம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது தற்கொலையா, அல்லது மரணமா, அல்லது இயற்கை மரணமா, அல்லது அடித்துக் கொன்று விட்டார்களா? ஏனென்றால், அவரிடம் ரூ. 5 இலட்சம் இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் இல்லாத அக்கறை, சிலபேருக்கு எப்படி வந்தது? இதை இந்த அரசு விசாரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, நம்முடைய சிவ இளங்கோ, என்.ஜி.ஓ. சங்கத் தலைவர் கூட ஒரு முறையீடு விட்டிருக்கிறார். சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்த தாசிஸ்தார் சண்முகசுந்தரம் 18-10-1981-ல் நீரில் மூழ்கி இறந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவருடைய மரணம் சந்தேகத்திற்கு இடம் உள்ளதாக இருக்கிறது. காரணம், அதற்கு முன்னதாகத்தான் 2,400 நெல் மூட்டைகள்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1982 மார்ச் 22]

அவரால் பிடிக்க பட்டிருக்கின்றன, விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறார். சப் கலெக்டரோடு இருந்திருக்கிறார். இத்தனைக்கும் பிறகு திடீரென்று மரணம் அடைந்திருக்கிறார். ஆனால், இது சம்பந்தமாகப் போடப்பட்ட வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் இது போன்ற கொலைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

திருத்தணி கோவிலில் தங்க வேல் காணாமல் போய் பல நாட்கள் ஆகிவிட்டன. நம்முடைய அமைச்சர் வீரப்பன் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். விசாரணை முடிந்து, கமிஷன் ரிப்போர்ட் எல்லாம் வந்து விட்டது என்று சொன்னால், அவை ஏன் இன்னும் வைக்கவில்லை? ஏன் தயங்குகிறார்கள்? நீங்கள் நியமித்த கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை பரிசீலனைக்கு வைக்க மாட்டீர்களா? மேலவையில் பேசுகிறபொழுது சொன்னார்கள் அந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட் வந்து விட்டது, என்று. அதற்கு கோபாலகிருஷ்ணன் வரமாட்டார்கள், தயவுசெய்து வையுங்கள் அதிலே உண்மை தெரியுமென்று நான் நம்புகிறேன்.

அச்சுக்குட்டன் ஒரு கடிதம் உங்களுக்கு அனுப்பினார், திருத்தணி உண்டியல் உடைக்கப்பட்டது, என்று. அதை உடைத்தது யார்? அறங்காவலர் குழுவுக்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் என்று அந்தக் கடிதத்திலே இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? இதெல்லாம் திருட்டு விவகாரம். இதற்கு அமைச்சர் என்ன பதில் சொல்கிறார் என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மியூசியத்திலே புத்தர் சிலை மோன நிலையிலே திருடு போயிருக்கிறது. அவர் முழித்துக் கொண்டிருந்தாலும் திருடத்தான் செய்வார்கள்; ஆனால் மோன நிலையில் இருந்ததால் சௌகரியமாகத் திருடியிருக்கிறார்கள். அது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்?

இந்திரா நகரிலே ஒரு விபச்சார விடுதி சந்திரசேகரன், இந்திராணி என்பவர்கள் அதை நடத்தியதாக, பெரிய புள்ளிகள் எல்லாம் அதிலே சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த வழக்கு என்ன ஆயிற்று? ஊறுகாய் பாணையிலே இருக்கிறதா?

நக்சல்பாரிகள் என்று சொல்லி அநியாயமாக நிரபராதிகளைக் கொல்கிறார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட் உங்களைக் கேட்டிருக்கிறது நக்சல் பாரிகள் என்றால் என்ன? Please define என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். 23 பேர்களை இன்றைக்கு நக்சல்பாரிகள் என்று சொல்லி, சுட்டுப் பொசுக்கியிருக்கிறார்கள்.



1982 மார்ச் 22]

[திரு. அ. ரகுமங்கான்]

அது மட்டுமல்ல, மச்சக்காளை என்ற ஒரு சகோதரர், சேத் தூர் பகுதியைச் சேர்ந்தவர். ஆளையே காணோம். அடித்துக் கொண்டு மலையிலே உருட்டி விட்டதாகத் தகவல் தெரிவிக்கப் படுகிறது. இந்த அநியாயம் நச்சல்பாரி என்ற பெயரால் நடக்கிறது. நான் கேட்கிறேன், பிடிக்காத போலீஸ் நாளைக்கு மந்திரிசபையில் இருப்பவர்களைக் கூடத் துப்பாக்கியால் சுட்டுப் பொசுக்கிவிட்டு அவர்களெல்லாம் நச்சல்பாரிகள் என்றும், எம். எல். ஏ.க்களைச் சுட்டுப் பொசுக்கி விட்டு அவர்களெல்லாம் நச்சல்பாரிகள் என்றும், இப்படித் தனக்குப் பிடிக்காதவர்களை சுட்டுப் பொசுக்கிவிட்டு நச்சல்பாரிகள் என்றும் சொல்லும் நிலைமை வந்து விடும். வன்முறைதான் நச்சல்பாரி என்ற கொள்கை நச்சல்பாரிகள் மத்தியிலேயே இன்றைக்கு மறுபரிசீலனை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இன்றைக்கு இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். நச்சல்பாரிகள் தவறு செய்வார்களேயானால் வன்முறையில் ஈடுபடுவார்களேயானால் அது கண்டிக்கத் தகுந்தது. ஆனால் அதே நேரத்தில் வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள் என்று நச்சல்பாரிகள் என்ற முத்திரையைக் குத்தி, நிரபராதிகளைக் கொல்லுகின்ற நிலையைக் கட்டவிழ்த்து விட்டிருக்கிறார்கள். 'இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகையில் 'போலீஸ் ராஜ்' என்ற தலைப்பின்கீழ் மேல் மட்ட அதிகாரிகள் எப்படி அந்தக் காரியத்தை முடிக்கி விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கிறிப்பாக எழுதியிருக்கிறார்கள். ஓய்வு இருந்தால் முதலமைச்சரவர்கள் அதைப் படித்துப் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ் கொள்ளை நடைபெற்றிருக்கிறது, சம்பல் நதிப் பள்ளதாக்கில் நடப்பதைப்போல. அமைச்சரவர்கள் ஆயுதம் வழங்குவதாகச் சொல்கிறார்கள். எப்பொழுது கண்டக்டர்களுக்கும் டிரைவர்களுக்கும் ஆயுதம் வழங்கப் போகிறீர்கள்? அதோடு சேர்த்து பயணிகளுக்கும் ஆயுதம் வழங்கினால் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே அமைச்சர் திரு. பொன்னையன் அவர்கள் பேசும் பொழுது தமிழகத்தைச் சேர்ந்த 24,000 பெண்கள் விபச்சாரத்திற்காகத் தமிழகத்திலிருந்து கடத்தப்பட்டுப் போயிருக்கிறார்கள் என்று இந்த அவையிலே அறிவித்திருந்தார்கள். நான் கேட்கிறேன், கண்ணகி பரம்பரையிலே வந்த 24,000 பெண்கள் தமிழ் மண்ணிலிருந்து கடத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் போலீஸ் இலாக்காவிற்கு இதைக்காட்டிலும் அவமானகரமான காரியம் ஒன்று இருக்கிறதா? இந்த அடிகல், மேல் மட்டத்தில் எத்தனை பதுவிகள்? போலீஸ்காரர்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டவேண்டுமென்று கேட்டால் கூட்டுவதற்கு மறுக்கிறீர்கள்? மேலே உள்ள ஐ. ஜி. லெவலில், அடிஷனல் என்று எவ்வளவு? நான் கேட்கிறேன். அறுக்க மாட்டாதவனுக்கு எதற்கு எண்பது அரிவாள்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1982 மார்ச் 22]

என்று எங்கள் தென்பாண்டி மண்டலத்திலே சொல்லுவார்கள். இங்கே குற்றங்களின் எண்ணிக்கை கூடிக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே இது என்ன நியாயம் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒன்றிரண்டு குற்றச்சாட்டுக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பாளர் பகுதியில், மருதேரி என்ற கிராமத்தில் \* என்பவர், அவருடைய மனைவி \* \* என்பவர் கடத்திப் போய் இருக்கிறார். ஏராளமான நகைகள். அவர் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர். பாளர் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே கம்ப்ளெயின்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. \* \* \* \* \* ஆகவே, இதுகுறித்து முதலமைச்சர் விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் \* \* \* \* \*

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : \* \* என்று சொல்லவில்லை.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். துணைத் தலைவரவர்களே, \* \* ஏதோ கடிதம் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிவித்துச் சொல்கிறார்கள். தயவு செய்வு அந்தக் கடிதத்தைச் சபாநாயகரவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கட்டும் \* \* என்ன இக்கிறது என்ற விவரத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வெளியிலே இருக்கும் ஒரு நபராக இருந்தாலும் அவர் இங்கேயிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாது என்ற காரணத்தால் அந்தப் பெயரை நீக்குகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இலங்கைத் தமிழர் பிரச்னைக் காக நடந்த ஒரு மறியல் போராட்டத்தை சட்டம்-ஒழுங்குப் பிரச்னையாக நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் கருதினார்கள். என் மத்தியிலிருப்பது 'பிளிட்ஸ்' பதிரிகை, டெல்லியிலே கூட அமெரிக்க ஏபாதிபத்தியம் நாபான் குண்டுகளைப் பாகிஸ்தானுக்கு வழங்குகிறது என்று சொல்லி எல்லா அழைப்பை சார்ந்தவர்களும் போராட்டம் நடத்தினார்கள், பெண்கள் உள்பட. முதலமைச்சருக்கு எப்படிச் சட்டத்தைப் பாதுகாக்கின்ற கடமை இருக்கிறதோ, அதைப்போல பிரதம அமைச்சருக்கும் சட்டத்தையும்

\* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.



1982 மார்ச் 22]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

ஒழுங்கையும் பாதுகாக்கக் கூடிய கடமை இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே யார் மீதும் இதுசம்பந்தமாக வழக்கு இல்லை. ஜெயிலில் தள்ளவில்லை. ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதாகச் சொல்லி, மறியல் செய்ததாக எங்கள்மீது வழக்குப் போட்டார். நாங்கள் மறியல் செய்யவே இல்லை. மறியல் செய்யப் புறப்படுவதற்கு முன்பாக வழக்கு. நான் ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். எங்களோடு தாய்மார்களும் மறியல் செய்த குற்றத்திற்காகக் கைது செய்யப் பட்டார்கள். ஆனால் ஆண்களாகிய நாங்கள் சிறையிலே வைக்கப்பட்டோம், வழக்கு இருக்கிறது. ஆனால் பெண்களைப் பொறுத்த மட்டிலும் உடனே நம்முடைய முதலமைச்சர் விடுதலை செய்கிறார்.

[முற்பகல் 10.50]

நான் கேட்கிறேன், சட்டத்திலே பெண்கள் கொலை செய்தால் வெளியே வரலாம் என்ற பிரிவு இருக்கிறதா? அது மட்டுமல்ல, பிரிவென்டிவ் அரஸ்ட்—நம்முடைய உறுப்பினர் வேலூர் தேவராஜ் அவர்கள் வேலூர்க்கலெக்டர் ஆபீஸ் முன்னாலே மறியல் செய்தார். அவர் கைது செய்யப்படவில்லை. அவரை நீங்கள் சிறையிலே தள்ளவில்லை. ஆனால் துரைமுருகன் போன்றவர்கள் இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர்களையெல்லாம் பிரிவென்டிவ் அரஸ்ட் என்று சொல்லி கைது செய்து அவர்கள் பேரில் 15 நாட்கள் ரிமாண்டு. இது என்ன நியாயம்? நான் கேட்கிறேன். இவ்வே ஏதாவது பொருள் இருக்கிறதா? அடுத்து கலைஞர் அவர்களை மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்கள் 15 நாட்கள் ரிமாண்டு செய்கிறார். சிறைக்கு அனுப்புகிறார். அங்கே இருந்த உங்கள் போலீஸ் தரப்பிலே வரக்கூடிய பிராசிகியூட்டர்கள் உடனே சொல்லி இருக்கலாம், காவல் நீட்டிப்பு வேண்டாம் என்று. ஆனால் அவரை சிறைக்கு அனுப்பியதற்குப் பிறகு, அவர் உள்ளே போனதற்குப் பிறகு, மக்கள் கொதித்து எழுந்ததற்குப் பிறகு, நான் யாருக்கும் பணியமாட்டேன் என்று சொல்லுகின்ற முதலமைச்சர்—அவர் உடனே வெளியே போகலாம் என்று சொல்லுகிறார் என்று சொன்னால், இது முறைகேடு இல்லையா என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. மொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகின்றபோது 24 ஆயிரம் பெண்கள் தமிழகத்திலே இருந்து விபச்சாரத்திற்கு கடத்தச் செல்லப்பட்டார்கள் என்றும் காவல் துறை என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்றும் பேசினார்கள். நான் அந்தக் குறிப்பிட்ட சட்டம் வந்தபோது அவையிலே தெளிவாகச் சொன்னேன். கொடியவர்கள், சமுதாய விரோதிகள், பெண்களை இதுபோன்று விபச்சாரத்தில் பலவந்தமாகக் கடத்தச் சென்று ஈடுபடுத்துகிறார்கள். காவல்துறை பல ஆண்டுகளாக நடந்துவருகின்ற

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1982 மார்ச் 22]

இதுபோன்ற கொடுமைகளைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் தொடர்ந்து இதுபோன்ற கொடிய சக்திகள் செயல்படுகின்ற காரணத்தால் இந்தச் சட்டம் தேவைப்படுகிறது என்று சொன்னேன். காவல்துறை செம்மையாகச் செயல்பட்டு நடவடிக்கை எடுத்த காரணத்தினால்தான் 24,000 பெண்கள் அதிலே பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்ற தகவலே அரசுக்கு வந்திருக்கின்றது. நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) அதுவும் பல ஆண்டுகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளின் அடிப்படையிலே நான் கூறினேன்.

திரு. வேசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

\* \* \* \* \*

திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

\* \* \* \* \*

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியம், துரைமுருகன் ஆகியோர் பேசியவை நீக்கப்படுகின்றன.

\*திரு. பி. ஜி. நாராயணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் மானியத்தின் மீதும் தீயணைப்புத் துறை மானியத்தின் மீதும் அவைகளை வரவேற்றுப் பேசுவாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் மக்களுக்கு இன்றியமையாத முக்கியத் துறையாக இருந்து சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பாதுகாத்து நாட்டின் நலத்தையும், அமைதியையும் ஏற்படுத்தும் பொறுப்பை நாம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். இரவு பகலாக இயங்குகின்ற இந்தத் துறையானது இரண்டு பக்கங்களிலும் அடிவாங்கக் கூடிய மத்தளத்தைப் போன்று நாட்டு மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெறமுடியாமல், அனைத்துத் தரப்பு மக்களும் குறைகாண்கின்ற பிரச்சினைக்கு உரிய ஒரு துறையாக இருந்து வந்தது. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் இந்த 4 ஆண்டுகாலமாக எடுத்து வந்த பெருமுயற்சியின் காரணத்தால் போலீஸ் நிர்வாகம் பல மாற்றங்களையும், திருத்தங்களையும் பெற்று இன்று இந்தியாவிலே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு காவல்துறை தமிழகத்திலே சிறப்பாக, செம்மையாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் காண முடிகிறது.

\* மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.



1982 மார்ச் 22] [திரு. பி.ஜி. நாராயணன்]

துப்பு துலக்குவதிலே ஸ்காட்லாந்து போலீசுக்கு அடுத்த படியாக தமிழக போலீஸ் உள்ளது என்று சொல்வார்கள். அதுனுடைய திறனும் பெருமையும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே மேலும் உயர்ந்து ஸ்காட்லாந்து போலீசுக்கு சமமான அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்த ஆட்சியில் தான் போலீஸ் நிர்வாகத்தில் எந்தத் தலையீடும், குறுக்கீடும் இல்லாமல் தன்னிச்சையாகவும், சுதந்திரமாகவும் செயல்பட்டு வருகிறது. குற்றம் செய்கிறவர் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் சட்டத்தின் முன் நிறுத்தப் படுவார்கள் என்ற ஒரு நிலைமை இருந்து வருகிறது.

\* \* \* \* \*

அந்த முறையிலே, அன்றையதினம் போலீஸ் நிர்வாகத்தில் தலையீடும் குறுக்கீடும் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு இந்த ஆட்சிக்குத் தொல்லை தரவேண்டும் என்றும், கெட்ட பெயர் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடும் திட்டமிட்டு, வன்முறை தாண்டிவிடப்பட்டு இந்த நாட்டிலே போராட்டங்கள், கிளர்ச்சிகள் என்ற பெயரிலே குழப்பத்தை விளைவித்த போதும் (குறுக்கீடு) அவைகளையெல்லாம் கடமையுணர்வோடு சமாளித்து நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்டிய பெருமை தமிழக காவல் துறையைச் சாரும்.

திரு. துரைமுருகன் : சார் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கிடையாது. உறுப்பினர் திரு. ரகு மான்கான் அவர்கள் பேசும்போது யாரும் குறுக்கிடவில்லை, இப்போது குறுக்கிட்டுக் கொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது? உங்கள் பக்கத்திலிருந்து அடுத்துப் பேசும்போது பதில் சொல்லலாம் (குறுக்கீடு).

திரு. துரைமுருகன் : தவறான தகவல்களை உறுப்பினர் சொல்கிறார். அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியது எங்கள் கடமை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கடமை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. உங்கள் கட்சியிலிருந்து பேசும்போது பதில் சொல்லுங்கள். இப்போது பேசியது எல்லாம் அவைக் குறிப்பில் ஏறாது (குறுக்கீடு) திரு. நாராயணன் சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

\*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1982 மார்ச் 22]

[முற்பகல் 11.00]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது பல்வேறு விவரங்களைக் குறிப்பிட்டு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு இதிலே சம்பந்தம் இருக்கிறது என்ற வகையிலே பேசிவந்தார்கள். அதை எப்படி நிரூபிக்க முடியும் என்று நாங்கள் கேட்டால் பிரச்சனைகள் வரும். அவர் ஒவ்வொரு கொலை வழக்கையும் குறிப்பிடும்போது, அதிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது அதற்கு என்ன ஆதாரம் என்று கேட்டால் எப்படி ஆதாரம் கொடுக்க முடியும்? அவர்கள் என்ன சொன்னாலும் எங்களுடைய பதிலிலே விளக்கம் சொல்ல முடியும் என்ற காரணத்தால் அவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் பேசட்டும் என்று பேசர்மல் இருந்தோம். அதைப்போன்று ஆளம்கட்சி சார்பிலே பேசும்போது அவர்கள் குறுக்கிடாமல் இருந்து, அவர்கள் பேசும்போது அதற்குப் பதில் சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஆனால் அதைத் தாங்கிக்கொள்ளாமல் நாங்கள் பேசும்போது இடையிலே குறுக்கிடுவது என்ன நியாயம்?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : : துணைத் தலைவரவர்களே, திரு. நாராயணன் அவர்கள் பேசும்போது நடைபெற்று முடிந்துவிட்ட ஒரு வழக்கை, செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் முடிந்து விட்ட ஒரு வழக்கை 'ரீ ஒப்பன்' செய்கின்ற முறையிலே பேசுகிறார்கள். அந்த வழக்கில் அரசாங்கம் அப்பீல் செய்திருக்கிறது. அப்பீல் பென்டிங்காக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி இங்கே பேசுவது முறையல்ல. (குறுக்கீடுகள்).

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

திரு. அ. ரகுமான்கான் : கோர்ட்டிலே இருக்கும் வழக்கைப்பற்றி இங்கே பேசுவது முறையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கோர்ட்டிலே இருப்பதை பற்றி இங்கே பேச வேண்டாம். இப்போது நடைபெறுவது காவல் துறை மானியக் கோரிக்கை சம்பந்தமான விவாதம். ஆகவே, காவல் துறையை விட்டுவிட்டு, நீதித் துறைக்குப் போக வேண்டாம்; காவல் துறையோடு நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, அவர்கள் சில பெயர்களை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; அதை எல்லாம் அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற வழக்கைப் பற்றிச் சொல்லியிருந்தால், நான் அவைக் குறிப்பைப் பார்த்து அதை எல்லாம் நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.



1982 மார்ச் 22]

திரு. பி. ஜி. நாராயணன் : தலைவரவர்களே, இந்தச் செய்தி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. இதில் ஆதாரம் இல்லாமல் நான் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பத்திரிகையில் வந்த செய்தி ஆதாரம் ஆகாது (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இன்றும் நாளையும் நடப்பது காவல் துறை மானியத்தின் மீதான விவாதம். இதிலே பேசும்போது, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் காவல் துறை எங்கெங்கே சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை; ஆளும் கட்சியினர் தலையிடுவதென்று குறிப்பிடுவார்கள். அதற்கு ஆளும் கட்சியின் சார்பில் பதில் சொல்லுகின்றபோது எதிர்க்கட்சியினர் ஆட்சியின்போது அந்தக் காலத்தில் என்னென்ன செய்தார்கள் என்று குறிப்பிடுவார்கள். நீதிமன்றத்திலே ஒரு வழக்கு இருந்தாலும் அதனுடைய “பாக்ட்ஸ்” சொல்லலாம்; ஒப்பினியன் தான் சொல்லக் கூடாது. அந்த வகையிலே பேசுவதற்கு அனுமதித்தால் தான் சரியாக இருக்கும் என்று நான்கருதுகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அரசாங்கம் போட்ட வழக்கு தள்ளுபடி ஆகி விட்டது. அதைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டால் “கண்டம்ட் ஆஃப் தி கோர்ட்” ஆகாதா? (குறுக்கீடுகள்).

The matter is sub-judice and it is before the High Court now That should not form part of the Proceedings.

திரு. பி. ஜி. நாராயணன் : தலைவரவர்களே, \* \* \*

திரு. அ. ரகுமான்கான் : \*

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, வழக்கு மன்றத்தில் இருப்பதைப் பற்றி பேசுகிற போது எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். பிறர் மனதைப் புண்படுத்துகின்ற விதத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி.ஜி. நாராயணன் குறிப்பிட்டவைகளை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த வழக்குச் சம்பந்தப்பட்ட குறிப்புகளை, அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

\*\*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1982 மார்ச் 22]

திரு. பி. ஜி. நாராயணன் : சில நேரங்களில் பத்திரிக்கையில் வரும் எழுத்துக்களும், மேடைப் பேச்சுக்களும் வன்முறையைத் தூண்டும் விதத்தில் இருக்கின்றன. ஜனநாயக நாட்டில் சுதந்திரம் இருக்கிறது என்று சொல்லி, எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம், எதை வேண்டுமானாலும் எழுதலாம் என்றால், அதிலே சில சமயங்களில் விபரீதங்கள் ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலை அமைந்து விடுகிறது. அதிலே அமைதி சீர் குலைவதற்கு வழி ஏற்படுத்தும் நிலைமை வந்து விடுகிறது. ஆகவே, பத்திரிகையில் வன்முறையைத் தூண்டிவிடும் அளவிற்கு கருத்துக்களை வெளியிடும் பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடமை உணர்ச்சியோடு பணியாற்றி வரும் காவல் துறை சில சமயங்களில் தங்கள் உயிரையும் பணயம் வைத்து பணியாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய நல்ல சேவையை உணர்ந்தும், பாராட்டியும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் தரும் அரசின் நடவடிக்கையை நான் பாராட்டுகிறேன். அந்த அடிப்படையில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தாய் உள்ளத்தோடு அந்தக் காவல் துறையினருக்குப் பல சலுகைகளை அளித்துள்ளதற்காக நாங்கள் அனைவரும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறோம்.

காவல் துறையினர் சங்கம் அமைத்துக்கொள்ள அனுமதி தந்தும், அரிசி, பருப்பு போன்ற அத்தியாவசியமான பொருள்கள் மலிவு விலையில் தந்தும், காவல் துறையினருக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க தனித் திட்டம் வகுத்தும், அவர்களின் நல்ல சேவையைப் பாராட்டி பரிசும், பதக்கமும் வழங்கியும் அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் பொருட்டு ஆண்டு தோறும் முதலமைச்சர் பதக்கங்கள், குடியரசுத் தலைவர் பதக்கங்கள் அளித்தும் வருவதை நல்ல உள்ளம் படைத்த காவல் துறையினர் நல்ல முறையில் பாராட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். (மணியடிக்கப் பட்டது).

வாகன வசதி குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லி இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டது. உதவி-ஆய்வாளர்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கைதிகளைக் கைது செய்து, காவல் நிலையத்திற்குக் கொண்டு வருவதோ அல்லது காவலர்களை அழைத்துக்கொண்டு குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிக்கச் செல்வதற்கோ இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாது ஒரு சர்க்கிளாளுக்கு 6—7 போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒரு சர்க்கிளாளுக்கு ஒரு ஜீப் என்ற முறையில் வாகன வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், காவல் துறையினர் நல்ல முறையில் பணியாற்ற வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).



1982 மார்ச் 22]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிக் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிக் முதலமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்திற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள காவல்துறை மானியத்தின் மீதும், தீயணைப்புத் துறை மானியத்தின் மீதும் இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து எனது ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை.)

இங்கே மன்றத்திற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வு அறிக்கையிலே மக்கள் நல மேம்பாட்டையும், பொது அமைதியையும், ஒழுங்கையும் நிலை நாட்டுவது என்றும், அறத்தைக் காப்பதும் அறம் அல்லாதவைகளை மக்களிடையே போக்குவதும் காவல்துறையின் இன்றியமையாத பணியென்றும், காவல் துறை என்பது “காப்பது, தடுப்பது” என்ற இரண்டு வகைகளால் இயங்கும் துறை என்றும், தடம் மாறாது விழிப்புணர்வை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளதும் என்று சொல்லப்பட்டு இருப்பது உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்றால், அது நிதர்சனமான முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால், போலீஸ் இலாகா நிர்வாகத்தை பாரபட்சமற்ற நேர்மையான சுய ஆதிபத்தியம் படைத்த நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வரவேண்டும் என்று முதற்கண் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

முன்னாள் மேற்கு வங்க கவர்னர் தர்மவீரர் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த போலீஸ் கமிஷன் சிபாரிசுகளில் பலவற்றை பார்க்கும்போது அரசியல்வாதிகளுடைய தலையீடு ஆளுங்கட்சிகள் மாறும்போது போலீசாருடைய செயல்பாட்டு முறையும் மாறி ஒருதலைபட்சமான போக்கு தலை தூக்குவதை தடுக்க இது போன்ற ஒரு ஏற்பாடு அவசியம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதை கருத்தில் கொண்டு ஒரு சுயாதிபத்தியம் பெற்ற அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும். ஆளுங்கட்சிக்காரர்களுக்கு கைப்பாவைகளாக போலீசார் செயல்படும் அவலநிலையை போக்குவதற்கு இது பெரிதும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் சொன்னதைப்போல—தலையில்லாத முண்டம் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்காது—எனவே தலையில்லாத துறையாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட தலையில்லாத ஒரு துறையைப் பற்றி நாம் இங்கே விவாதிக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் துறையின் தலைமை அதிகாரி என்ற வகையில் டைரக்டர் ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் என்று ஒரு பதவி உருவாக்கப்பட்டது. அதற்கு அடுத்தடுத்து மூவர் நியமிக்கப்பட்டு, அந்த

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1982 மார்ச் 22]

3 பேர்களுக்கும் பதவி ஓய்வு வருகிற காலத்திலே கூட, அவர்களுக்கு பதவி நீட்டிப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படிக்கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால், போலீஸ் அதிகாரிகள் மேல்மட்ட லெவலில் முணுமுணுப்பும் மனக்கசப்பும் இருந்து வந்திருக்கிறது. இது ஒரு முறை பிசகான காரியம் என்ற வகையில் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் மனக்கொதிப்பும் அதிருப்தியும் மேலோங்கியிருக்கிறது என்றும் கூறிக்கொள்ளவிடும்புகிறேன். திரு. அப்துல்லா அவர்கள் பதவி விலகி சலூதி அரேபியாவிற்கு தூதுவராக சென்றபிறகு, போலீஸ் துறையின் தலைவராக எவருமே நியமிக்கப்படவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்று அறிய பொதுமக்களைப் போலவே, இந்த மன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்களும் தெரிந்துக் கொள்ள ஆவலாக இருக்கிறோம். இது துறைக்கு ஒரு தலைவரை நியமிக்க முடியாததற்கு அரசாங்க மேல்மட்டத்தில் ஊசலாட்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதுதான் காரணமா? அல்லது யாரை நியமித்தால் என்ன விளைவு ஏற்படுமோ, யாரை பகைத்துக் கொள்ளவேண்டிய நிலைமை உண்டாகுமோ என்ற அச்சம் காரணமா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ 10 மாதங்களுக்கு மேலாக இந்தத் துறையின் தலைவர் பதவி காலியாகவே உள்ளது அல்லது இதற்கு முன்னாலே தலைமை செயலர் அந்தஸ்தில் எட்டு பதவிகளை உருவாக்கியதைப்போலவும் எட்டு ஐ. ஐக்களை உருவாக்கியதைப் போலவும், டைரக்டர் ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் பதவியின் எண்ணிக்கையையும் உயர்த்த அரசு எண்ணியுள்ளதோ என்ற ஐயமும் எழுகிறது. அது நியாயமான ஐயம் தான். அப்படிச் செய்தால் அது ஒன்றும் இந்த ஆட்சிக்கு புதிதல்லவே.

அடுத்ததாக, இன்றைய தினம் மாநிலத்தில் இனக்கலவரங்கள், வகுப்பு மோதல்கள் நடைபெறுவது, சட்டம் ஒழுங்கு குலைக்கப்படுவது, அநேகமாக அன்றாட சம்பவங்கள் ஆகி விட்டன என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. சென்ற வாரம் கூட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட வகுப்புக் கலவரம் குறித்து இந்த மன்றத்திலேயே விவாதித்து இருக்கிறோம். தென்காசி அருகே இதுபோன்ற வகுப்புக் கலவரம் நடைபெற்றிருப்பதாக இன்றுகூட பத்திரிகையிலே பார்த்தோம். சட்டம் ஒழுங்கு நிலை குலைந்து விட்டது என்பதற்கு இதைவிட என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்? இந்தக் குறைபாட்டை போக்க மாநில ரகசிய புலனாய்வுத் துறையை பயன்படுத்தவேண்டும் என்பது என்னுடைய ஒரு யோசனை. இதற்கான காரண காரியங்களை முன்கூட்டியே தகவல் சேகரிக்கும் வகையில் மாநில குற்றப் புலனாய்வுத் துறைக்குத் தேவையான வசதிகளைசெய்து கொடுக்க அரசு தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 1981-ஆம் ஆண்டிலே மட்டும், நடைபெற்ற கலவரங்களின் காரணமாக 23 இடங்களில் துப்பாக்கி சூடும், ஏறக்குறைய 20 முறை கண்ணிர்ப்புகை குண்டு வீச்சும் நடை



1982 மார்ச் 22] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

பெற்றிருப்பதாக தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆய்வுத் துறையின் எட்டாம் பக்கத்தில் 1980-ஆம் ஆண்டில் பதிவுசெய்யப் பட்ட மொத்த வழக்குகளில் 29.4 சதவீத வழக்குகளும், 1981 ஆம் ஆண்டில் 35.7 சதவீத வழக்குகளுக்குமே துறையினால் தண்டனை பெற்றுத் தர முடிந்தது என்பதைப் பார்க்கும் போது, இவ்வளவு குறைந்த அளவிற்கே குற்றங்கள் நிரூபிக்கப் படுகின்றன என்பதை கவனிக்கும்போது, புலன் விசாரணைகள் சரியாகச் செய்யப்படாததாலும், சாட்சியங்களைச் சரியானபடி பயன் படுத்திக் கொள்ளாததும், வழக்கு மன்றங்களுக்கு உரிய காலத்தில் சென்று வழக்குகளை உரிய முறையில் எடுத்து உரைக் காததுமே இதற்குக் காரணங்களாக இருக்க முடியும் என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே, இனி வருங் காலத்திலேயாவது வழக்குகளைப் பதிவு செய்யும்போதே, உண்மையான வழக்கு களாக இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்தே பதிவு செய்ய வேண்டும். அதற்கு உரிய கவனத்தை செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, உண்மைக்குப் புறம்பான வழக்கு களை பதிவு செய்வதை போலீசார் தவிர்க்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே விசாரணைக்காக உள்ள வழக்குகள் 1980-ஆம் ஆண்டு 59.1 சதவீதம் என்றும், 1981-ஆம் ஆண்டில் 69.1 சதவீதமாகவும் இருக்கிறது. இவை களையும் கணிசமான அளவில் குறைக்க காவல்துறையினர் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் சுட்டிக் காட்டவிரும்பு கிறேன்.

அடுத்ததாக, காவல்நிலையங்களில் பெண்கள் விசாரணைக் காக அழைத்து வருவதில் பல்வேறு தவறுகள் நடைபெறுவதாக வும், அதனால் விசாரணைக்காகக் கூட காவல் நிலையத்திற்கு பெண்களை அழைத்து வரக்கூடாது என்றும், வேண்டுமானால் அவர்களை வீட்டிற்கே சென்று விசாரித்து, பின்னால் தேவை பட்டால், நீதிமன்றத்திற்கு அப்படியே அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று உத்தரவிருப்பதாகவும் அறிகிறேன். ஆனால் நடைபெறும் சம்பவங்கள் இந்த உத்தரவிற்கு மாறாகவே உள்ளன. உதாரணத்திற்காக சொல்லவேண்டுமானால், அண் மையில் சிதம்பரத்தில் கலைமதி என்னும் மீனவ சமுதாயத் தைச் சேர்ந்த இளம்பெண், இரவு இரண்டாவது காட்சி சினிமா பார்த்துவிட்டு செல்லும்போது, சிதம்பரத்தின் டெபுட்டி சூப் பிரண்டென்டண்ட், அந்தப் பெண்ணையும் அவளோடு இருந்த பெண்ணையும் வழியில் தடுத்து நிறுத்தி காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்.

இரவு முழுவதும் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு சித்திரவதைப் படுத்தியதன் காரணத்தால் அந்தக் கலைமதி என்ற பெண் அவமானமடைந்து இந்நிகழ்ச்சி நடந்த மறுநாள் வீட்டிற்கு வந்து மண்ணெண்ணையைத் தன் உடம்பில் ஊற்றிக்கொண்டு சாவதற்கு முயற்சி செய்யக்கூடிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலை மைக்கு அவர் ஆளாக்கப்பட்டு ரண காயங்களுடன் சிதம்பரத் திலே உள்ள தலைவர் காமராஜ் மருத்துவமனையிலே சேர்க்கப்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1982 மார்ச் 22]

பட்டிருக்கிறார். ஆனால் முறையாக சிகிச்சை அளிக்கப்படாமல் மருத்துவ மனையிலே உள்ளவர்களின் தூண்டுதலின் பேரிலே வெளியே அனுப்பப்பட்டார். பல்வேறு கட்சிக்காரர்கள் வற்புறுத்திய காரணத்தால் மீண்டும் சேர்க்கப்பட்டு இன்றையதினம் போலீசாருடைய காவலிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் அபலைப் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பளிக்க வேண்டும் என்ற வகையிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு படங்களில் நடித்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் அப்படி நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே இந்தமாதிரி சம்பவங்கள் நிகழ்வதும், வேலியே பயிரை மேய்கின்ற நிலைமைகள் இருப்பதையும் நாம் எப்படி அனுமதிக்க முடியும்? இதோ அந்தப் பெண்ணின் படம் என்னிடத்தில் இருக்கின்றது. (தன்னுடைய கையிலே வைத்திருந்த ஒரு புகைப்படத்தைக் காட்டினார்). ஆகவே மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த டி.எஸ்.பி. அவர்களுடைய பெயர் ஜோசப் என்று நினைக்கிறேன். அவர் வேறு ஊருக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார் என்ற செய்தி வந்திருக்கின்றது. இவ்வளவு பெரிய கொடுமையைச் செய்தவரை மாற்றுவது என்பது ஒரு தண்டனையா? ஆகவே அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவருக்கு உடனடியாக சஸ்பென்ட் உத்தரவு வழங்கப்படவேண்டும். வருகின்ற காலங்களில் இனிமேல் அப்படி கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று முதலமைச்சரவர்கள் உறுதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவர் லாக் அப்பிலே மரணம் அடைந்ததால் அப்போது அதனைக் கொலைக் குற்றமாகக் கருதி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது அரசு கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

முடிந்த அளவுக்கு காவல் நிலையங்களுக்கு கொண்டு வந்து லாக் அப்பிலே அடைக்காமல் நேரடியாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு செல்கின்ற முறை பற்றி அரசு ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்னையைப் போல் பெரு நகரங்களிலும் மற்றும் தமிழகத்திலே உள்ள பல்வேறு காவல் நிலையங்களிலும் 24 மணி நேரத்திற்கு மேலாக லாக் அப்பில் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று விதி இருந்தாலும் கூட ஒரு வாரம் அல்லது இரண்டு வாரங்கள் கூட வைத்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் ஒரு மாதம் கூட வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது, அதற்கான சான்றுகளைச் சொல்ல முடியும். எத்தனையோ பேர் இப்படி லாக் அப்பிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். லாக் அப்பிலே சுகாதார வசதிகள் இல்லாத நிலைமைகள் இருப்பதன் காரணத்தால் இந்த லாக் அப் பற்றி ஒரு தெளிவான முடிவு எடுக்க வேண்டும்.



1982 மார்ச் 22] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

அடுத்து லாக் அப்பிலே ஒருவர் மரணம் அடைந்தால் அதைப் பற்றி துணை கலெக்டர் அவர்கள்தான் விசாரணை செய்ய வேண்டும். அதன்படி லாக் அப்பிலே இறந்தவர்களில் 100-க்கு 99 பேர் இயற்கையாக மரணம் அடைந்தார் என்ற அந்த தீர்ப்புத் தான் கிடைக்கின்றது. ஆகவே இனிமேல் வருகின்ற காலங்களிலாவது யாராவது இப்படி லாக் அப்பிலே இறந்தால் உடனடியாக அரசாங்கம் நீதிவிசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்தால் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளைக் குறைக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து காவல் துறையில் உள்ள மிகப் பேரிய பதவிகளான டைரக்டர்-ஜெனரல் பதவியைப் போலவே ஐ.ஜி. என்போர்ஸ் மென்ட் பதவியும், அடிசனல் ஐ.ஜி. அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பதவியும் கடந்த பல மாதங்களாகவே நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்றன. டைரக்டர்-ஜெனரல் பதவி நிரப்பப்படாமல் இருப்பதன் காரணத்தால் ஐ.ஜி.-க்களின் பணிகளை ஒருங்கிணைக்கும் பணி சரியாக நடைபெறவில்லை. சில நேர்வுகளில் மேல் முறையீடுகளுக்குத் தீர்ப்பு வழங்கும் அதிகாரம் டைரக்டர்-ஜெனரலிடம் இருக்கின்றது. இதுபோன்ற பல பணிகள் முடக்கப்பட்டிருப்பதான நிலைமை தமிழகத்திலே பல மாதங்களாக இருக்கின்றது.

அடுத்து ஆர்டர்லி முறையினை இந்த அரசு ரத்து செய்யும் என்று இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு அறிவித்ததாக நான் அறிகிறேன். ஆனால் இன்று வரையில் இந்த ஆர்டர்லி முறை ரத்து செய்யப்படவில்லை. உயர் அதிகாரிகளின் வீடுகளுக்கு நியமிக்கப்படுகின்ற ஆர்டர்லிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

அடுத்து போலீஸ்காரர்கள் ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே தேர்வு செய்யப்பட்டார்கள். ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஏறத்தாழ 300 ரூபாய்க்கும் அதிகமாக செலவாகிறது என்று சொல்லப்படுகின்றது. அப்படி செலவழித்து ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் இன்னும் பயிற்சிக்காக அனுப்பப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சான்றிதழ்களும் திரும்ப வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இப்படி எந்தப் பதவிகளுமே நிரப்பப்படாத நிலைமை இன்றையதினம் உருவாகிக்கொண்டிருக்கின்றது. அதேபோன்று சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் இன்றையதினம் நியமிக்கப்படாமல் இருப்பதால் அந்த வேலைக்கு வந்தவர்களின் மத்தியிலே ஒரு குழப்பமான நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கின்றது.

அடுத்து போலீஸ் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியிலே ஊழல் இருப்பதன் காரணத்தால் அங்கே உள்ள 3,200 உறுப்பினர்களில் 2,700 பேர் ராஜினாமா செய்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அதன்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1982 மார்ச் 22]

[முற்பகல் 11-20]

பத்தாண்டுளுக்கு மேலாக நன்கு பணிசெய்பவர்களுக்கு குட் சர்வீஸ் அலவன்ஸ் ஒரு ரூபாய் கொடுப்பதாக அறிகிறேன். இதை உயர்த்த வேண்டும்.

மானிலத்தில் உள்ள பல உயர்தர போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு குடியிருப்புகள் அமைக்கப்படவில்லை. போலீஸ் கமிஷனர் அவர்கள் கூட இதற்கு விதிவிலக்கு இல்லை என்று அறிகிறேன். புதுக்கோட்டை, ராமநாதபுரம், பெரியார் மாவட்டங்களில் உள்ள எஸ். பி., டி. எஸ். பிக்கள் இவர்களுக்கு வீடுகள் வழங்கப்படவில்லை என்று அறிகிறேன். தமிழ்நாட்டில் 40,000 க்கு மேற்பட்டு காவலர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 12,000 பேர்களுக்குத்தான் வீடுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே காவலர்கள் தங்கள் கடமைகளை சரிவர நிறைவேற்ற, அவர்கள் குடும்பங்கள் அமைதியாக இருக்க அவர்களுக்கெல்லாம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை.)

முதல் அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டு காவலர்களுக்கு மலிவு விலையில் உணவுப்பொருட்கள் வழங்கும் திட்டம் இன்று தள்ளாடிக் கொண்டிருப்பதாக அறிகிறேன். 24 யூனிட்ஸ் என்று இருந்தது. ஒரு குடும்பத்திற்கு அதிகப்பட்சம் நான்கு பேர்கள் என்றிருந்தது. இப்போது அந்த 24 யூனிட்ஸ் என்பது 16 யூனிட்சாக குறைக்கப்பட்டு இருப்பதாக செய்தி கிடைத்திருக்கிறது.

யூனிபாரம் அலவன்ஸ் இரண்டாண்டுக்கு ஒருமுறை ரூ. 120 கொடுக்கிறார்கள். இன்றுள்ள விலைவாசி நிலைமையில் இது மிக மிகக் குறைவாகும். எனவே இதை கணிசமாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அதற்கான நடவடிக்கைகளை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஓய்வுபெற்ற இராணுவத்தினருக்கு டயரக்ட்டரேட் ஆப் சர்வீஸ்மென் என்றிருப்பதுபோல் ஓய்வுபெற்ற காவலருக்கும் ஒரு டயரக்ட்டரேட் இருக்குமானால் அவர்கள் சந்ததியினர் நல்வாழ்வு பெற அது உதவியாக இருக்கும்.

போலீஸ் மினிஸ்டிரியல் ஸ்டாஃபை பொறுத்தவரையில் 892 பேர்கள் அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு 92 பேர்களுக்கு மட்டும்தான் அனுமதி வழங்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். இதையும் கணிசமாக உயர்த்த வேண்டும்.



1982 மார்ச் 22] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

காவலர் ஸ்ட்ரைக்கின்போது டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டு பிறகு வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, சுமார் ஆயிரம் பேர்களுக்கு இன்னும் அதற்கான ஊதியம் வழங்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது.

ஒட்டன்சத்திரத்தில் தமிழ்நாடு விவசாயச் சங்கம் புறம்போக்கு நிலத்தில் கட்டிய ஏறத்தாழ மூன்று இலட்சம் பெறுமானமுள்ள கட்டடத்தை தடுப்பாணை வழங்கப்பட்ட காரணத்தால்; கட்டும்போது அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து, நிலை வைக்கும்போது பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு அந்தக் கட்டி முடிக்கிறவரையில் பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு அதன் திறப்பு விழாவிற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் அதிகாரிகள் முனைப்பாக வேலை செய்கிறார்கள். உடனடியாக புல்டேரஸ் போகிறது, மூன்று லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அந்தக் கட்டிடம் இடித்துத் தள்ளப்பட்டு தரைமட்டமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடுகள்).

திரு. கே. குப்புசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் ஒட்டன்சத்திரத்தில் விவசாயிகள் சங்கக்கட்டிடம் இடித்தது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு சரியான தகவல் கிடைக்கவில்லை என்று எண்ணுகிறேன். காரணம், ஒட்டன்சத்திரம் பேரூராட்சி அணுமதி பெறாமல் விவசாய சங்கம் அந்தக் கட்டடத்தைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. நோட்டீஸ் முறைப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படுகிறது, பதில் எதிர் பார்க்கப்படுகிறது, மீண்டும் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படுகிறது, எச்சரிக்கை கொடுக்கப்படுகிறது, இப்படி பல ஸ்டேஜ்கள் உள்ளன. வழக்கு போடப்பட்டது. இன்ஜென்க்ஷன்னையும் மீறி அவர்கள் கட்டி விழா எடுக்கும்போது சட்டத்திற்குட்பட்டுத்தான், கோர்ட் ஆணைக்குட்பட்டுத்தான் அந்தக் கட்டிடம் இடிக்கப்பட்டது.

திரு. என். எஸ்.வி. சித்தன் : நான் கேட்கவிரும்புகிறேன், இதுமாதிரியான தடுப்பு ஆணைகள் வழங்கப்பட்டதற்குப் பின்னால், தமிழகத்திலே எத்தனைக் கட்டிடங்கள் நின்று கொண்டிருக்கின்றன? தமிழகத்திலே இது மாதிரி புறம்போக்கு நிலங்களிலே கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா? நான் இன்னும் கேட்க விரும்புகிறேன். இது மாதிரியான காரியத்தை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நகரச் செயலாளர் செய்திருக்கிறார். அதைத் தடுத்திருக்கிறீர்களா? இப்படி முறைப்படி லைசென்ஸ் பெறாமல், பல இடங்களிலே கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் இடிக் கப்பட்டிருக்கின்றனவா? அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நகரச் செயலாளர் இப்படி கட்டியிருக்கிறார். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஒட்டன்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1982 மார்ச் 22]

சத்திரத்திலே முறைப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அந்தக் கட்டிடத்தை இடிக்கப் போன புல்டோசர், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக நகரச் செயலாளர் வீட்டிற்குப் போகுமா? பொறுத்திருந்து நான் பார்க்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அதைப்போலவே, நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்..... (கூச்சல்).

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரிடத்தில் நான் இந்த நேரத்தில் ஒரு விளக்கம் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். டெல்லியிலே, அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு, கட்டப்பட்ட அழகான கட்டிடங்கள் இடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் இந்த நேரத்தில் நான் அவர்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சஞ்சய்காந்திப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் யார் பெயரையும் சொல்லவில்லை. இறந்து போனவர் பெயரைச் சொல்லக் கூடாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மகாத்மகாந்தி பெயரைச் சொல்லலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இறந்தவர்கள் பெயரை நல்லவற்றுக்கு உபயோகப்படுத்தலாம். ஆனால் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு அவர்கள் பெயரைச் சொல்லக் கூடாது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, டெல்லியிலே அந்தக் கட்டிடங்களினால் பல்வேறு சிரமங்கள், சங்கடங்கள் இருந்ததால், அப்படிச் செய்தார்கள். ஆனால், அதற்காக அவர்களுக்கு மாற்று இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டன என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது காவல் துறை மானியம். இதிலே எல்லோரும் பேசினால் நல்லது. இதைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் காவல் துறையைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன்.



1982 மார்ச் 22] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

தமிழகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் இளைஞர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த தோழர்கள் தாக்குதல் நடைபெற்று வருகிறது (சிரிப்பு).

இந்தச் சிரிப்பிற்கு என்ன அர்த்தம்? இளைஞர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்றால், என்ன கேலி செய்கிறீர்கள்? இப்படிச் செய்யலாமா?.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படி ரெய்ஸ் லாம் ஒன்றும் செய்யக் கூடாது?

(முற்பகல் 11-30).

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அண்மையிலே ராஜ்யங்கள் அவையிலே பதவியேற்பதற்காகச் சென்று வந்த நடிகர் திலகம் அவர்களுக்கு வரவேற்புக் கொடுக்க காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் சென்னை விமான நிலையத்திலே கூடி இருந்த நேரத்திலே....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த அவையிலே நாம் ஏற்கனவே பேசிய சில விளக்கங்களையோ திரும்பத் திரும்பப் பேசுவருகிறோம். ஏற்கனவே இதுபற்றி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிறபோது பேசியாகி விட்டது. ஏற்கனவே பேசியதையே மீண்டும் பேசாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : ஓட்டன்சத்திரம் நிகழ்ச்சிபற்றி ஆய்வு குறிப்பிலேயே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இது ஒன்று. இரண்டாவது, இது அண்மையிலே நடந்தது, இதுபற்றி நான் காவல்துறை மானியத்திலே பேசாமல் வேறு எதிலே பேசுவது? விமான நிலையத்திலே காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் தாக்கப்பட்டு காயம் அடைந்து இருக்கிறார்கள். பேரவை உறுப்பினர் திரு. ராஜசேகரன் அவர்கள் மிருகத்தனமாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கவலை எல்லாம் கூட்டம் வருகின்ற இடங்களிலே எவ்வளவு கூட்டம் வரும் என்று எதிர்பார்த்து காவல் துறை முறையாக நடந்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட அசம்பாவிதம் நடந்திருக்காது. வரும் காலத்திலே முன்னெச்சரிக்கையோடு காவல் துறை நடந்துகொள்வதன் மூலம் நல்ல நிகழ்ச்சிகளுக்கு மாசுபடுத்தக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே நடைபெற்ற கலவரங்களைப் பற்றிச் சொன்னேன். பெரிய அதிகாரிகள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு மாற்றப்படுகின்ற நேரத்திலே இங்கே நமக்கு யாரையாவது பிடிக்கவில்லை என்றால் கன்னியாகுமரிக்கு மாற்றிட வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலைமை

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1982 மார்ச் 22]

இல்லாமல் நல்ல அனுபவம் மிகுந்த அதிகாரிகளை கன்னியா குமரிக்கு போட்டால் இதுமாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறையிலே நிலவுகின்ற லஞ்ச ஊழல்கள் களையப்பட வேண்டும். திடீர் சோதனைகள் மூலமாக தக்க அதிகாரிகளைக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்போது தான் கள்ளச்சாராயக் காய்ச்சல், விற்றல், சூதாட்ட கிளப் போன்ற நடவடிக்கைகள் தடுக்கப்பட முடியும். அகில இந்திய அண்ணாதி.மு.க. நகரச் செயலாளர் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக சாதாரண நிலைமையிலே இருந்தவர் இன்று சூதாட்டக் கிளப் நடத்தி கொழுத்த பணம் சேர்த்திருக்கிறார். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குற்றச்சாட்டு வேண்டாம், ஜெனரலாக மானியத்திலே பேசுங்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நான் நகரச் செயலாளர் என்று தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது வேண்டாம், ஒரு கட்சியைப்பற்றிப் பேசினால், அடுத்த கட்சியைப் பற்றி அவர்கள் சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் தனிப்பட்ட ஒருவர் பற்றி இங்கே குற்றச்சாட்டு சொல்லியிருக்கிறார். குற்றஞ் சுமத்தியிருக்கிறார். அப்படிச் குற்றம் சுமத்துகிறபோது அதற்கான பதிலைத் தருகிற வாய்ப்பு வெளியிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு இல்லை. ஆகவே தான் நம்முடைய விதிமுறைகளிலே, சபையிலே இல்லாத ஒரு வரை குற்றஞ்சாட்டக்கூடாது என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் சட்ட மன்றத்திலே நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்கள். அவர்கள் எந்த அடிப்படையிலே அப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சபையினுடைய விதிகளை நன்றாக அறிந்துகொண்டு தான் பேசினேன். நான் சொல்கிற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு முழுப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு நானே நேரிலே கண்டறிந்த காரணத்தினாலே இந்த சபையிலே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். (அவையில் சில விளக்குகள் எரியவில்லை). அதனால் தான் மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியோடு அவருடைய பெயரை நான் சொல்லாமல் ஊரைச் சொல்லாமல் சொல்லியிருக்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களும், அமைச்சர் அவர்களும் தெரிவித்தால் நான் அவற்றைச் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.



1982 மார்ச் 22]

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : அவையில் ஆளுங்கட்சிப் பக்கம் விளக்குகள் எரிகின்றன, எங்கள் பக்கம் எரியவில்லை, பாரபட்சம் ஏதாவது இருக்கிறதா ?

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மின்சாரத்திற்கு ஆளுங்கட்சி எது என்று தெரியாது. அமருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எப்படி நடக்கிறது என்று தெரிந்து சொல்கிறேன். ஒரு வேளை அவரவர்களுடைய நல்வினை, தீவினைபடி வருகிறது என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : தீவினை தான் அப்படி என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆண்டவன் பெயரில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : எனக்கு ஆண்டவன் மேல் நம்பிக்கை கிடையாது. வினை என்றால் செயல் என்று அர்த்தம்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நல்வினை, தீவினை பயனாகத்தான் மின்சாரம் வரும் என்றால் அதற்காக அமைச்சரும், ஒரு வாரியமும் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள். எவ்வளவு குறுக்கீடுகள் இந்த காவல்துறை மானியத்தில். ஆண்டவனை விவாதித்துக் கொண்டிருப்பதற்கு இதுவா நேரம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கீடுகள் வந்துவிட்டன. எலெக்ட்ரிக் கரன்ட் கூட இல்லை. இரண்டு நிமிஷத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். என்னுடைய திருமங்கலம் தொகுதியில் கள்ளிக்குடி ஒன்றியத்திலே, வீரப்பெருமால்புரத்திலே காவல் நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கோரிக்கை நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது. அதனை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கனிவோடு ஏற்றுக் கொண்டு காவல் நிலையத்தை திறப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாகையாபுரத்தில் காவலர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சனை இருக்கிறது. அதையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும்.

(திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்) [1982 மார்ச் 22]

தீயணைப்புத் துறையை குறித்து ஒரே ஒரு வார்த்தை. திருமங்கலத்தை சுற்றி சிறிய, பெரிய தொழில்கள் வளர்ந்து வருகிற காரணத்தால், திருமங்கலத்திலே தீயணைப்பு அலுவலகம் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். நான் இந்த ஆய்வு அறிக்கையிலே பார்க்கிறேன். முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டவைகளில் அது இரண்டாவது இடத்திலே இருக்கிறது. அதற்கான இடத்தை ஆர்ஜிதம் செய்கிற வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆர்ஜிதம் செய்கிற பணிகள் காலதாமதமாகிற காரணத்தால் திருமங்கலத்தின் மத்தியிலே இருக்கிற சந்தையிலே வாடகைக்கு ஒரு இடத்தை எடுத்துக்கொண்டு இந்த ஆண்டே திருமங்கலத்தில் தீயணைப்புத் துறை அலுவலகம் ஏற்படுத்த வேண்டும். புதிய வாகனமாகக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். பல இடங்களில் பழைய வாகனமாக கொடுத்திருப்பதால் தீயணைப்பு வேலைகளைச் சமாளிக்க முடியவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறி, தீயணைப்புத் துறை அலுவலகம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

திரு. சி. கோடால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தை மாற்றார் ஆதிக்க இருள் கவ்வி வேட்டைக் காடாக மாற்றி விடுமோ என்று ஒவ்வொரு தமிழ் குடிமகனும் நியாயமாக அஞ்சுகிற சூழ்நிலையிலே, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஏற்படுத்த அனுமதிக்க மாட்டேன் என்று வீர முழக்கம் இட்டு தமிழ் நெஞ்சங்களிலே ஆறுதல் பாலை வார்த்துக்கொண்டிருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முன் மொழிந்துதிருக்கிற காவல் துறை, தீயணைப்புத் துறை மானியங்களிலே கலந்து கொண்டு பேசுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு பெற்றமைக்கு நான் முதற்கண் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தை காணிக்கையாக்குகிறேன்.

மக்களின் மேம்பாட்டையும், பொது அமைதியையும், ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுவதுதான் காவல் துறையினுடைய கடமை என்பதை நாம் அனைவரும் ஒத்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாட்டின் மிகச் சிறந்த திறமை மிக்க காவற்படை தமிழ் நாட்டின் காவற்படையே என்கிற நல்ல பெயரையும், புகழையும் தமிழ்நாட்டு காவற்படை இன்று சில ஆண்டுகளுக்கு பின்னாலே இடைவிடாது பாதுகாத்து வருகிறது என்பதை சொன்னால் அந்தப் பெருமை எங்களுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார் என்ற காரணத்தினால் தான் என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பாரதியார் கண்ட பெண்மையை நனவாக்க வேண்டுமென்று தமிழகத்தில் பாரதியார் நூற்றாண்டு கொண்டாடப்படுகிற இந்த நேரத்திலே இந்தியாவிலேயே முதல் முதலாக பெண்கள் காவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ள அந்த பெருமையைத் தேடித் தந்த இந்த பெருமை தமிழ் மாநிலத்திற்குத்தான் உண்டு என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.



1982 மார்ச் 22]

[திரு. சி. கோபால்]

[முற்பகல் 11-40]

தமிழ்நாட்டிலே உள்ள அனைத்து முக்கியக் காவல் நிலையங்களிலும் தனியே பெண் காவலர் பிரிவு ஏற்படுத்துவது என முடிவு செய்துள்ள புரட்சித் தலைவர் அவர்களை இன்று நாங்கள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை 1977 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பாக இருந்த நிலைமையை விட, 1977 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னாலே, களவாடப்பட்ட சொத்துக்களை மீட்டுக் கொடுத்த அந்தப் பெருமை, புரட்சித் தலைவர் அரசினைச் சாரும் என்பதனை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். 1980 ஆம் ஆண்டிலே, களவாடப்பட்ட சொத்துக்களிலே 47.8 சதவீதம் மீட்கப்பட்டன. 1981-82 ஆம் ஆண்டில் களவாடப்பட்ட சொத்துக்களிலே 53.3 சதவீதம் மீட்கப்பட்டு விட்டன.

அது போன்று தமிழகத்திலே, காவல் துறை எந்த அளவிற்குச் செயல்பட்டு வருகின்றது, காவல் துறையினருக்கு எந்த அளவிற்கு நல்ல எண்ணத்தினுடைய அடிப்படையிலே, புரட்சித் தலைவர், எப்படிப்பட்ட வசதிகளை எல்லாம் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை மட்டும், குறிப்பாக, சுருக்கமாகச் சொல்கின்ற நிலையிலே தமிழ்நாடு காவலர் நல நிதி, தமிழ்நாடு காவல் துறை நூற்றாண்டு விழா படிப்பு உதவித் தொகை நிதி, தமிழ்நாடு காவலர் குடும்பநல நிறுவனம் ஆகியவற்றை, ஏற்படுத்திக் காவலர்களுடைய குடும்பங்கள் நலம் பெற வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்த புரட்சித் தலைவர் அவர்களை இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கிற நாம் அனைவரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

குறிப்பாக, நம்முடைய தமிழகத்தில் காவலர் வீட்டு வசதி திட்டத்திற்கு அரசு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளது. சார்நிலைக் காவலர்களில் குறைந்தது 80 சதவிகிதத்தினருக்காவது, வீட்டு வசதி அளிக்க இருப்பது புரட்சித் தலைவருடைய கொடை வள்ளல் தன்மைக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும்.

காவலர்களுக்கு வீட்டு வசதி கழகத்திற்காக ரூ. 1 கோடி மூல தனத்தை ஒதுக்கி, அவர்களே சொந்தமாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்கின்ற ஒரு நிலைமையினை ஏற்படுத்தித் தந்த புரட்சித் தலைவர் அவர்களை, இந்த நேரத்திலே நாங்கள் எல்லாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த மன்றத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது பால் கமிஷனுடைய அறிக்கையைப் பற்றி பேசி, அந்த அறிக்கையிலே யார், யார் குற்றவாளிகள் என்று சொல்லவில்லையென்கிற நிலைமை இருந்தாலும்கூட அந்தக் கோவிலுடைய அறங்காவலர்களுடையெல்லாம் கைது செய்யவில்லை, இது

[திரு. சி. கோபால்]

[1982 மார்ச் 22]

ஒரு காட்டுமிராண்டித்தனம் என்கின்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் அவரை மெத்தப் பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், குற்றம்சாட்டப் பட்டவர்களைக் கைது செய்ய வில்லை என்பது காட்டுமிராண்டித்தனம் என்று சொன்னால் (கூச்சல்—குழப்பம்.)

\*

\*

\*

\*

திரு. அ. ரகுமான்கான் :

\*

\*

\*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சர்க்காரியா கமிஷன் பற்றிப் பேசப்பட்ட அனைத்தையும் அவைக்குறிப்பிலேயிருந்து நீக்குகிறேன்.

திரு. சி. கோபால் : அடுத்து, காவல் துறையைப் பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் ஆண்டு கொண்டிருக்கும் புரட்சித் தலைவரவர்கள், நியாயமான முறையிலேயும், நேர்மையான முறையிலேயும் காவல்துறைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவரவர்கள் இந்த நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நேர்மையாகவும், நியாயமாகவும் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு நிலைமை இன்று இந்திய நாட்டிலே உள்ள பல மாநிலங்களாலேயும் பாராட்டப்பட்டு வருகிறது என்ற சூழ்நிலையை உணர்ந்து சில சந்தர்ப்பங்களிலே சில பகுதிகளிலே காவல் துறையிலே இருக்கின்ற ஒருசிலரகூட எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்த ஒருசிலருக்கு உடந்தையாகச் சிலயிடங்களிலே நடந்து அரசுக்கும், புரட்சித் தலைவரவர்களுக்கும் களங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற ஒரு நிலைமையிலே செயல்பட்டு வருகின்றனர். இந்த நேரத்தில் நான் புரட்சித் தலைவரவர்களுக்கு வேண்டுகோளாக வைப்பது என்ன வன்றால் அதைப் பற்றிக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தை மட்டும் நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்கு உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்வதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இராணிப்பேட்டை தொகுதியிலே மேல்விஷாரம் என்ற பகுதியில் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் சார்பில் சென்று கொண்டிருந்த ஒரு பஸ் தாறுமாறாக ஓடி நடைபாதையின்மீது ஏறி விட்டது என்பதால் அன்றைக்கு மாற்றுவழியாகத் திருப்பி விடப்பட்ட பகுதிகளில் தனியார் பஸ்ஸை விட்டுவிட்டு, அதற்கென்று

\*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.



[1982 மார்ச் 22]

[திரு. சி. கோபால்]

ஒரு கும்பல் தனித் திட்டம் தீட்டி, தமிழகத்தில் போக்குவரத்துக் கழகம் நல்லமுறையிலே இயங்குகிறது. நல்ல பெயரைப் பெற்று வருகிறது, புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசு நியாயமான அரசாக நடந்து வருகிறது என்பதால் அதற்குக் களங்கம் கற்பிக்கும் வகையில் குறிப்பாகத் தமிழக அரசின் சார்பாக விடப்படும் அந்த பஸ்களை மட்டும் தீயிட்டுக் கொளுத்தி, 9 வண்டிகளைக் கல்லால் அடித்து நான்கு மணி நேரம் அங்கே போராட்டம் நடந்திருக்கிறது. அங்கு பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் இதற்கு உடந்தையாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டி அவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை இந்த நேரத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

அடுத்து குறிப்பாகக் காவல் துறையில் அளிக்கின்ற சலுகைகளை போலவே, கண்ணுக்குப் புலப்படாத இடத்தில் இருந்து கொண்டு தடயங்களைக் கண்டு விஞ்ஞான முறையில், கொலை கொள்ளை, திருட்டு வழிப்பறி முதலிய பெருங்குற்றங்களை எல்லாம் நல்ல முறையிலே கண்டுபிடிக்க இந்த அரசுக்கு உழைத்து வருகிறார்கள். இந்த விரல்பதிவு ஊழியர்கள் மிகவும் குறைவாகவாகவே இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கும் காவல் துறையினருக்கு அளிக்கும் அனைத்துச் சலுகைகளையும் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியிலே சோளிங்கர் நகரிலே இருந்து நான்குபுறங்களிலும் 20 மைலுக்கு தீயணைப்புப் படை இல்லை என்ற நிலைமையை சுட்டிக்காட்டி, தீயணைப்புநிலையத் த ஏற்படுத்திக் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று முடிக்கிறேன்.

திரு.ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் அனைவரும் கவலைப்பட வேண்டிய கிரைம் டிரென்டு ஒரு குற்றப் போக்கைப் பற்றி குறிப்பிட்டுத்தான் நான் என்னுடைய பேச்சைத் துவக்குகிறேன். அந்தக் குற்றப்போக்கு என்பது, நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள உழைக்கும் பெண்கள் சம்பந்தமானது. நம்முடைய வயல்களிலும், தொழிற்சாலைகளிலும் அலுவலகங்களிலும் உழைக்கும் பெண்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஏற்கனவே அவர்களது விருப்பத்திற்கு மாறாக முதலாளிகள் அல்லது தனியார் துறை, பொதுத்துறை அலுவலகங்களிலே உள்ள அதிகாரிகள் போன்றவர்கள் துன்புறுத்தல்களுக்கு அவர்கள் ஆளாக்கப்படுகிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும், அதில் ஒரு புதுபோக்கு நம் மாநிலத்திலே தலைதூக்கி ஆரம்பித்திருக்கிறது. அந்தப் பெண்கள் முதலாளிகளின் காம வெறிக்கு பணியில்லை என்று சொன்னால் அவர்கள் எதிர்த்தார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் கற்பழிக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்படுவது என்பதுதான் அந்த பயங்கரமான

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 மார்ச் 22]

போக்கு. இந்த அவையினுடைய கவனத்திற்கு நான் ஈர்க்கத் வேண்டியது இந்த நாட்டினுடைய நலன், நம்முடைய தாய்மக் களுடைய நலன். அதற்கு இருக்கக்கூடிய லேட்டஸ்ட் உதாரணத்தை நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். மானாமதுரையிலே ஒரு 'டைல்' பேக்டரி இருக்கிறது. அதிலே உழைக்கும் பெண்கள் இருக்கிறார்கள், தேவி வயது 15, விஜயா ஆகிய இரண்டு இளம் பெண்கள். அவர்கள் மீது அந்த முதலாளியின் மகனுக்கு ஒரு கண். அதை அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் 26-5-1981 அன்று அந்த முதலாளியின் மகனும் வேறு சிலரும் சேர்ந்து அந்தப் பெண்களைக் கற்பழித்து, அப்போதே கழுத்தை நெறித்துக் கொலை செய்து விட்டார்கள். போஸ்ட்மார்ட்டம் ரிப்போர்ட்டு—தேவியினுடையது என்ன சொல்கிறது என்றால், இறந்தவர் குரல் வளையை நெறித்ததால் ஏற்பட்ட மூச்சுத் துணைல் காரணமாக இறந்துபோய் இருக்கலாம் என்று நான் அபிப்பிராயப் படுகிறேன். இதனுடைய பொருள் கொலை செய்யப்பட்டார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்ற ரிப்போர்ட்டு.

அந்த ரிப்போர்ட்டில் சால்லப்பட்டிருக்கின்ற இரண்டாவது அம்சம், இன்னொரு அதிர்ச்சியைத் தரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அந்த உடம்பிலே, தொடையிலே காணப்படுகின்ற காயங்கள்—நான் அதைக் கோட் பண்ணத் தயங்குகிறேன்—எனென்றால், கற்பழித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு என்ன ரூசு வேண்டுமோ அது தெளிவாக அந்த போஸ்ட்மார்ட்டம் ரிப்போர்ட்டிலே இருக்கின்றது. நம்முடைய சகோதரிகள் இங்கே இருப்பதாலே அந்தப் போர்ஷனை கோட் பண்ண முடியவில்லை. ஆகவே அந்த இரண்டு பெண்களும் கற்பழிக்கப்பட்டு, கழுத்தை நெறித்து கொலை செய்யப்பட்டார்கள் என்பதற்கு இதை விட வேறு அத்தாட்சித் தேவையில்லை. போலீஸ் என்ன செய்கிறது. சட்டம் அமைதி, கற்பு போன்றவைகள் பாதுகாப்பதற்கு என்று அன்றைக்கு. 'குண்டா' ஆக்ட் வருகிறபோது எவ்வளவோ பேசினார் நமது அமைச்சர். இது கிளியராக இருக்கின்றது. போஸ்ட்மார்ட்டம் ரிப்போர்ட்டு இருக்கின்றது. ஆனால் அங்கே இருக்கக்கூடிய ஸ்தல போலீஸ் வேண்டும் என்றே பிராசிகியூஷனைத் தாமதப் படுத்தி இருக்கிறார்கள். இன்றுவரையிலும் யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை. அந்த முதலாளி மகன் கைது செய்யப்படவில்லை. அவர்கள் பணக்காரர்கள். அதனாலே பணத்தைக் கொடுத்து ஒரு பெண்ணின் பெற்றோரை விலைக்கு வாங்கிவிட்டார்கள். கேஸ் இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள். ஆனால் தேவி என்ற பெண்ணின் தாயார் பணம் வாங்க மறுத்துவிட்டார்கள். எனக்கு பணம் தேவையில்லை நீதிதான் தேவை என்று சால்லிவிட்டார்கள். அந்த அம்மையாரை அடையாளம் தெரியாத சிலர் மிரட்டுகிறார்கள். அவரைக் கொலை செய்வோம் என்று அந்த முதலாளி ஆளை விட்டு மிரட்டுகிறார் என்பதைத் தெரிவித்துத் கொள்கிறேன். அந்தப் பாதகர்கள் தப்பிக்க எடுக்கும் முயற்சிக்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்றுதான் போலீஸ் தாமதம் செய்கிறது. அக்யூஸ்டு யாரும் பிடிக்காமல் இருப்பதற்கு இன்னும் தாமதம்



1982 மார்ச் 22]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

ஆகிறது என்று சொன்னால், இந்த அம்மாவையும் அந்த ரூபாய்க் கொடுத்து வாங்குவதற்கும், இந்த அம்மாவையும் மிரட்டி பணிய வைப்பதற்கும், அப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான கொலையை இந்த உழைக்கும் பெண்களுக்கு ஏற்பட்டு இருப்பதற்கு அந்த லோகல் போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இந்த நிலை நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கும் உழைக்கும் பெண்களுக்கு பேரபாயத்தை விளைவித்திருப்பது தேவைதானா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தப் பேரபாயத்திலிருந்து அவர்களைக் காக்க என்ன நடவடிக்கையை இந்த அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது என்பதை இந்த அவையில் பதில் சொல்லும்போது முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமையிலே)

அடுத்ததாக, விவசாயிகள் கடன் ஐப்தி நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு போலீஸ் வன்முறையை உபயோகப்படுத்துவது என்பது போலீஸ் கொள்கையின் ஒரு முக்கிய கொள்கையாகும் நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், முந்தாநாள் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கடன் கட்டாயமாக வசூல் செய்யவேண்டுமென ரிசர்வ் பேங்க் ஆப் இந்தியா வற்புறுத்துகிறது. வசூல் செய்யவில்லை என்றால் என்று மத்திய அரசும் மிரட்டுகிறது. மிரட்டியவர்களை எச்சரிக்கிறார்கள். ஆகவே, ஜூன் 30-க்குள் வசூல் செய்தே தீருவேன் என்று நம்முடைய கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். அதனுடைய பொருள் இந்தப் பேரவைக்கூட்டம் முடிந்ததும், போலீஸ் வன்முறையை வைத்து, போலீஸ் பலத்தை வைத்து, ஐப்தி நடவடிக்கையை ஆரம்பிக்கும் என்பதை, அதை தெளிவாகச் சொல்கிறது, அதனுடைய பொருள் பயங்கரமான பொருள், கிராம மக்களுடைய வீட்டிலே போலீஸ் நுழையப் போகிறது. அப்பொது பயரிங்ஸ்-ஐ நடத்தப் போகிறார்கள் என்று நமக்குத் தெரியும். அத்தனைப் பெண்களுடைய தாலி அறுக்கப்படும் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள். நீங்கள் செய்யக்கூடிய அந்த நடவடிக்கைகளின் விளைவுகளை, இம்பிளிகேஷனை, நீங்கள் புரிந்து கொள்ளுமார்களா, நான் சர்க்காரைக் கேட்கிறேன், இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்ன? கடன் விஷயத்தில் இன்னும் நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் நமது அரசாங்கத்தின் கொள்கை, நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். தட் ஈஸ் யுவர் பாலிசி. ஆனால் மத்தியில் ஆளும் இந்திரா காங்கிரசினுடைய கொள்கை என்ன? இந்தக் கடன் வசூல் செய்தே தீருவேண்டும் என்பது அவர்களுடைய பாலிசி. அது அவர்களுடைய கொள்கை. இந்திரா காங்கிரஸ் உங்களைப் பார்த்து, உங்கள் கொள்கையை நீங்கள் கைவிட்டுவிட்டு, காங்கிரஸ் கொள்கையைத்தான் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென உங்களை கேட்கிறார்கள். உங்களை நிர்ப்பந்திக்க மத்திய அரசு அதன் கையில் இருக்கும் அந்த நிதிக் கயிறினை, அவர்கள் இறுக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் அமைச்சர் சொன்னதிலிருந்து நான் புரிந்துகொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 மார்ச் 22]

நீங்கள் அனைத்துத் தமிழக மக்களையும், கட்சிகளையும் திரட்டி எங்கள் கொள்கையைத் தான் செயல்படுத்துவோமே தவிர உங்கள் கொள்கையைச் செயல்படுத்துதற்காக ஜனங்கள் எங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை, எங்கள் கொள்கையைச் செயல்படுத்துவதற்காகத்தான் எங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்று பல கட்சிகளையும், ஜனங்களையும் ஒன்று திரட்டி, இந்த முறையில் பார்த்து, நிர்ப்பந்தம் கொடுத்து உங்கள் கொள்கையை அமுல்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு பெறுவதற்கு பதிலாக நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள். சரி, நாங்கள் எங்கள் கொள்கையை கைவிட்டுவிட்டு, காங்கிரஸ் கொள்கையை செயல்படுத்துவோம் என்று பணிந்து போகிறீர்கள். அதுவும் இந்திரா காங்கிரஸ் கொள்கையைச் செயல்படுத்தி தமிழக விவசாயிகள் மீது துப்பாக்கிச்சூடுவதற்கும் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட உங்களைப் பார்த்து நான் என்னதான் சொல்வது. எனக்கு ஞாபகம் என்ன சொல்வது என்கிற போது ஒன்று சொல்லியும் திருந்தாத பரவிகளைப் பற்றி கர்த்தரிடம் இயேசு கூறுவதாக பைபிலிலே இருப்பது. அவர் சொன்னார், கர்த்தரே இந்தப் பரவிகளை மன்னியுங்கள், அவர்கள் செய்வது என்ன என்பதை அவர்கள் புரியாமலே செய்கிறார்கள் என்று பைபிலிலே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பரவிகள் அல்ல அவர்கள், அப்பரவிகள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆகவே இப்போது நான் கோட்பன்னியது இயேசு சொல்லி இருப்பதுதான். நாங்கள் மார்க்சிஸ்ட்கள். எங்களுக்குத் தமிழக மக்கள்தான் கர்த்தர்கள். அவர்களைப் பார்த்து நாங்கள் என்ன கூறுகிறோம் கர்த்தராகளே, இந்தப் புண்ணியவான்களை மன்னியுங்கள், அவர்கள் செய்வதெல்லாம் புரிந்தே செய்கிறார்கள், என்று எங்களுடைய கர்த்தரான மக்களிடம் சொல்கிறோம் விவசாயிகளைச் சூடுவதற்கும், ஜப்தி செய்வதற்கும் இருக்கக்கூடிய உத்தேசத்தை நீங்கள் கைவிடவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

அடுத்து கிராமப் புற ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்க்கை மேம்பாடு சம்பந்தமாக இருக்கிற போலீஸ் கொள்கை. அன்றைக்கு விலைவாசிப் பற்றி பேசும்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஸ்தாபன ரீதியாக திரண்டு இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு பஞ்சப்படி எல்லாம் கிடைக்கிறது. ஆனால் மற்ற பொது மக்களுக்கு, கிராமப்புற ஏழை எளிய மக்களுக்கு என்ன கிடைக்கிறது. பாவம் என்று முதலமைச்சர் 10, 15 நாட்களுக்கு முன்னால் கூறினார். முதலமைச்சருக்கு உண்மையிலேயே அந்த மக்கள் மீது அனுதாபம் இருந்திருந்தால், அந்த வறுமை கோட்டிற்கு கீழே இருக்கிற மக்களுக்கு நீங்கள் அறிவித்த



1982 மார்ச் 22]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

கூலி இன்றைக்கு அவர்களுடைய கைக்கு எட்டியிருக்குமே; விவசாயத் தொழிலாளிக்கு நீங்கள் அறிவித்த கூலி எட்டியிருக்குமே இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் பெரும்பாலான இடங்களில் நீங்கள் அறிவித்த கூலி அவர்களுக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை.

சில “பாக்கெட்” களில் நீங்கள் அறிவித்த கூலியைவிட கூடுதலாகக் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஆர்னகனைஸ்ட் செக்டாராக இருக்கக்கூடிய இடத்தில் சட்டப்படி உள்ள கூலி கிடைக்கிறது. ஆனால் பெரும்பாலான இடங்களில் நீங்கள் அறிவித்த கூலி கிடைக்கவில்லை.

வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கு ஒரு வேளை சோறுபோட 100 கோடி செலவிடப் போவதாகச் சொன்னீர்களே. நீங்கள் அறிவித்த சட்டக்கூலி அவர்களுக்கு கிடைத்தாலே அந்தக் குடும்பங்களில் வாழும் இலட்சக்கணக்கான குழந்தைகளுக்கு ஒரு வேளை ஊழல் இல்லாத சோறு, புழு இல்லாத சோறு, மண் இல்லாத சோறு, அவர்களுடைய தாய்மார்களே சமைத்த சோறு கிடைக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட, நீங்கள் அறிவித்த கூலி கிடைப்பதை தடுப்பது யார்? நீங்கள்தான். நீங்கள் அறிவித்த கூலியை அந்த கிராமப் புற ஏழை எளிய மக்களுக்கு கொடுக்க தடுப்பது நம் முடைய அரசாங்கம்தான். நம்முடைய அரசாங்க போலீஸ் கொள்கைதான். சட்டக்கூலி கேட்டால் நிலபிரபுக்கள் அவர்களை அப்புறப்படுத்துவார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். வெளியூரிலிருந்து சட்டக்கூலியை விட குறைந்த கூலிக்கு ஆட்களைக் கொண்டு வருவார்கள். அந்த நேரத்தில் சட்டக்கூலியை பாதுகாக்க வேண்டிய போலீஸ் சட்டக் கூலியை மறுக்க, கூலிச் சட்டத்தை மீற, ஆட்களை (கொண்டுவர, மிராஸ் தாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும். அப்படிச் செய்தால் நீங்கள் குறிப்பிட்ட சட்டக் கூலி எப்படி யாருக்குக் கிடைக்கும்? விவசாயிகள் சட்டக்கூலி கேட்டால் அவர்களை போலீஸ் தாக்கும், இந்த சர்க்கார் தாக்கும்.

இதற்கு குடவாசல் போலீஸ் சரகத்தைச் சேர்ந்த பெரும் பண்ணையார் சம்பவம், இதுதான் லேடஸ்ட் உதாரணம். கீழ்த்தஞ்சையில் அநேகமாக எல்லா மிராசுதாரர்களும் கொடுத்து வந்த எட்டில் ஒரு பங்கு (1/8) என்ற அறுவடைக் கூலியை 1981 குறுவையில் பெரும்பண்ணையார் பகுதியில் மேலும் ஐந்து கிராமங்களைச் சேர்ந்த மூன்றே மிராசுதாரர்கள் கொடுக்க மறுத்தார்கள். போலீஸ் டி.எஸ்.பி. யை கைக்குள் போட்டு பொய் கம்பினைன்ட் போட்டு வைத்தனர். அந்த டி.எஸ்.பி. பெயர் சிவதாஸ். 12-10-81-ல் ஒரு பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்றது. நாகப்பட்டினம். ஆர்.டி.ஓ. மிராசுதாரர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். திருவாரூர் எம்.எல்.ஏ.;யும் வத்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

1982 மார்ச் 22

திருந்தார். அந்தக் கூட்டத்திற்கு டி.எஸ்.பி. மிஸ்டர் சிவதாஸ் தான் பிரசிடென்ட், ஆர்.டி.ஓ. சிபாரிசு செய்கிறார். 2 நாட்கள் பழைய கூலியே வாங்குங்கள். மூன்றாவது நாளிலிருந்து புதிய கூலி, 1/8 கூலியை மிராசுதார்களைக் கொடுக்கச் சொன்னார். இதில் கௌரவப்பிரச்னை பார்க்க வேண்டாம்; இரண்டு நாட்களுக்கு பழைய கூலியைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று தொழிலாளிகளிடம் சொன்னார். தொழிலாளிகள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் மிராசுதார்கள் மறுத்து விட்டனர்.

அதன் பிறகு அந்த டி.எஸ்.பி. என்ன சொன்னார்? ஆர்.டி.ஓ. பக்கம் அந்த டி.எஸ்.பி. நிற்பதற்குப் பதிலாக மறுநாள் 13-10-81 முதல் 16-10-81-க்குள் எந்த நிகழ்ச்சியும் நடக்காமல் டி.எஸ்.பி. உத்தரவின் பேரில் 169 விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இதில் எங்கள் தஞ்சை மாவட்ட கட்சி அலுவலகத்தில் டி.எஸ்.பி. நுழைந்து, மற்ற காவல் துறையினர் உள்ளே புகுந்து அங்கே இருந்தவர்களை கைது செய்தார்கள். இது மிராசுதார்களை திருப்திப்படுத்த செய்த நடவடிக்கை என்பதற்கு இந்த இரண்டு உதாரணம் போதாதா? கைது செய்த 169 பேர்கள் பேரிலும் 307 செக்ஷன்படி வழக்குப் போட்டார். டி.எஸ்.பி.யிடம் திருவாரூர் எம். எல். ஏ. சொல்லிப் பார்த்தார் கேட்கவில்லை. 307 செக்ஷன் போடுவதற்கு பேசிஸ் கொஞ்சம் கூட கிடையாது. டி.ஐ.ஜி.யிடம் பேசிஸ் இல்லாமல் 307 போட்டிருக்கிறார்; நீங்கள் விசாரித்துப் பாருங்கள் அஸ்திவாரம் இல்லை என்றால் அந்த செக்ஷனை ரிமூவ் செய்யுங்கள் என்று சொன்னோம். டி.ஐ.ஜி. விசாரித்த பிறகு 307 செக்ஷனுக்கு பேசிஸ் இல்லை, ஆதாரம் இல்லை என்று சொல்லி நீக்கி விட்டார். இதை நான் ஏதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் டி.எஸ்.பி. போட்ட கேசில் பேசிஸ் இல்லை என்று டி.ஐ.ஜி. நீக்குகிறார் என்பதைப் பார்க்கும்போது டி.எஸ்.பி. இந்த 307-வது செக்ஷனை தொழிலாளர்கள் மீது பொய்யாகப் போட்டார் என்பதற்கு வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்? அவர் பொய் கேஸ் போட்டார் என்பது தெளிவல்லவா? ஆகவே, சட்டக் கூலியை கொடுக்க கூடாது என்பதிலே மிராசுதார்களுக்கு அந்த டி.எஸ்.பி. கையாள்க இருந்தார் என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். சட்டக்கூலியை குறைக்க டி.எஸ்.பி. சிவதாஸ் 'ஆக்டட் ஆஸ் டவுன்ரைட் ஏஜென்ட் ஆஃப் லான்ட்லாஸ்ட்ஸ். இதிலே கையூட்டு வாங்கினாரா, அவருக்கு கையூட்டு கிடைத்திருக்குமா என்று அரசாங்கம் விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டங்கள் நடத்த போலீசார் தடை போட்டார்கள். அதாவது போலீஸ் ஆக்ட் 30-144 அல்ல. 20-10-81 அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொதுக்கூட்டம் போட அனுமதி கொடுத்தார்கள். கலெக்டர், ஏன் என்றால் செக்ஷன் 30-ன் படி தடை என்பதால் அது ரெகுலேட்டரிதான். அதனால் கொடுத்தார்கள். ஆனால் 19-ம் தேதி நாங்கள் கேட்டோம். மறுநாள் கூட்டம் நடத்த அதே டி.எஸ்.பி. முந்திய நாள் கூட்டம் போட அனுமதி மறுத்து விட்டார்கள். நான் சொல்லவிரும்பும்



982 மார்ச் 22] [திரு. ரா. உமாநாத்]

கிறேன். அனுமதி மறுப்பதற்கு போலீஸ் ஆபீசருக்கு அதிகாரம் கிடையாது. Under Sec. 30 the Police Officer has no right. This Sec. is not prohibitory. It is only regulatory. அப்படி மறுக்கவேண்டுமானால் 144 தடை உத்தரவு போட்டிருக்க வேண்டும். செக்ஷன் 30-ன் கீழ் தடை என்பது Not prohibitory. It is only regulatory. தடை செய்யும் அதிகாரம் இல்லை. கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் தான் உண்டு. இங்கே கூட்டம் போடாதே, அங்கே போடு என்று போலீஸ் அதிகாரிகள் சொல்லலாம். அப்படி இருக்கிற போது, அவர் அனுமதி கொடுக்க மறுத்து இருக்கிறார். நாம் சட்டத்தால் ஆளப்படுகிறோமா அல்லது போலீசாரின் விருப்பு வெறுப்பு ஆளப்படுகிறோமோ அல்லது அரசாங்கத்தின் விருப்பு, வெறுப்பு படி ஆளப்படுகிறோமா அல்லது சட்டங்களைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு Throw over board all laws, even elementary laws விருப்பு வெறுப்போடு ஆளப்படுகிறோமோ என்று எனக்குத் தெரிய வேண்டும். இது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுகிறபோது சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புற ஏழைகள் இந்த அரசு நிர்ணயித்த கூலி பெறுவதை இந்த அரசே தான்—இந்த அரசின் போலீஸ்தான் தடுக்கிறது. என்று இந்த அவையில் முதல்வர் அறிய நான்கு முறை பேசினேன். நாட் ஒன்ஸ் ஆர் டுவைஸ், நான்கு முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படி இருந்தும் அந்தப் போலீஸ் கொள்கை மாற்றம் செய்யப்படவில்லை யென்றால், விவசாயத் தொழிலாளி சட்டக் கூலி பெறுவதை இந்த அரசு விரும்பவில்லை என்று நாங்கள் எடுத்துக் சொல்கிறோம். நான் பர்ஸ்ட் டைம் பேசினால், வெயிட் பண்ணுவேன், செகன்ட் டைம் பேசிவிட்டும், வெயிட் பண்ணுவேன். ஆனால் I spoke for the fourth time. It is your police which has prevented. தெரிந்தே நீங்கள் தடுக்கவில்லை, நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அந்தக் கூலி கிடைப்பதற்கு போலீஸ் கொள்கையை மாற்றவில்லை என்று சொன்னால் நீங்கள் இந்தக் கூலி பற்றிய நோட்டீசி கேஷனை ஜனங்கள் தெரிய சொல்லியிருக்கிறீர்கள். உண்மையிலேயே அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்காகப் போடவில்லை என்றுதான் அர்த்தம், That is how I feel it. போலீசின் இந்த அக்கிரமங்களை எல்லாம், ஒன்று ஆதரிப்பது, அல்லது நடவடிக்கை எடுக்காமல் விடுவது என்ற அரசின் நிலை தான் 19-ம் தேதி ஜனவரி துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு கொண்டு போய் விட்டது. இது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் விளக்கம் எனக்குக் 'கன்வின்சிங்காக' இல்லை. துப்பாக்கிச் சூடு விஷயத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கோரமான போலீஸ் அட்டோழியத்தை நியாப்படுத்த முயற்சித்தார் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆகவேதான் அந்த விளக்கத்தில் அவர் அறியாமலேயே ஒரு முரண்பாட்டில் அவர் சிக்கியிருக்கிறார்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[[1982 மார்ச் 22]

கவர்னர் உரை விவாதத்திற்கு பதில் கூறுகிறபோது, இந்த விஷயம் சம்பந்தமாக பதில் கூறுகிறபோது-பஸ் விவகாரம் மெயின் ரோடில் நடந்தது என்கிறபோது, 3 மைல் உள்ளே கிராமத்தில் போய் சுடுவானேன் என்று கேட்டபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டான் என்று பதில் சொன்னார். குற்றம் செய்தவர்களைப் பிடிக்கத்தான் திருமெய்ஞ்ஞானத்திற்குச் சென்றதாகவும், அங்கே அதைத் தடுக்க, போலீசை தாக்கியதாகவும், அப்பொழுது போலீஸ் தற்காப்புக்காக சுட்டதாகவும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கூறினார். ரோட்டில் குற்றம் செய்தவர்களைப் பிடிக்க விரட்டி விரட்டி ஊர் வரைக்கும் போனோம், அந்த ஊருக்குள்ளே அரெஸ்ட் செய்ய அவர்கள் விடவில்லை, துப்பாக்கியால் சுட்டோம் என்று சொன்னார். அதை ஊர்ஜிதம் செய்யும் பொருளில் தான் பிச்சுக்கட்டளை கிராமத்தில் குற்றவாளிகளைப் பிடிக்கத்தான் வீட்டிற்குள் நுழைந்தோம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதைச் சொல்வதன் மூலமாகவும் குற்றவாளிகளைப் பிடிப்பதற்காகத்தான் திருமெய்ஞ்ஞானத்திற்குச் சென்றதும் ஊர்ஜிதப்படுகிறது.

ஆனால் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் செல்வராஜ் போட்ட பர்ஸ்ட் இன்பர்மேஷன் ரிப்போர்ட்டில்-கைது செய்யும் நோக்கத்தோடு சென்றதாகக் கூறவில்லை, அதற்கு நேர்மாறான நோக்கத்தோடு குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். எப்.ஐ.ஆர்.ல் மிஸ்டர் செல்வராஜ் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் குறிப்பிட்டுள்ளதை ஒரு போர்ஷன் படிக்கிறேன்.

“அம்மனாறு பாலம் அருகில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் (எம்)-மார்க்சிஸ்ட் என்ற அர்த்தத்தில் சேர்த்து இருக்கிறார்-சேர்ந்த சுமார் 1000 பேர்கள் கையில் அறிவாள், இரும்புக்கம்பி (இது யூசுவல் ஸ்டோரி) கம்பு, கல்போன்ற ஆயுதங்களை வைத்துக் கொண்டு மேற்படி ரோட்டில் கற்களை போட்டு, ரோட்டில் போக்குவரத்துக்குத் தடை ஏற்படும்படி செய்தும், பொறையார் விருத்தாசலம் பஸ் டி.எம்.எஸ். 4002 பஸ்ஸை மறித்து, காற்றை பிடுங்கிவிட்டும் பஸ்களை கொளுத்துவோம், போலிஸார் வந்தால் அடிப்போம், உதைப்போம் என்று சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.” இது யூசுவல் ஸ்டோரி. சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போதுதான் கவனிக்க வேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-10]

அதிலே மேலும் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால் அவர்களைக் கலைந்து போகும்படிச் சொல்லியும், கலைந்து போகாமல், அவர்கள் போலீசாராகிய எங்கள் மீது கற்களையும் எடுத்து அடித்தார்கள். “முதலிலே ரோட்டிலேயே அவர்களைக் கலைத்தும், பிறகு திருமெய்ஞ்ஞானம் சென்று அங்கேயும் அவர்களைக் கலைந்து போகும்படி சொல்லியும் கூட”—



1982 மார்ச் 22]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

என்று சொன்னால், முதலிலே அவர்களை ஒரு முறை ரோட்டிலேயே சம்பவம் நடைபெற்ற இடத்திலேயே கலைந்து போகும் படிச் சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு, அவர்களுடைய சொந்தக் கிராமமான திருமெய்ஞானம் வரையில் சென்று அவர்களை மறுபடியும் கலைந்து போகும்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் அவர்களுடைய சொந்த ஊருக்கே போய்விட்டார்களே, அங்கே போய் ஏன் கலையச் சொல்ல வேண்டும். சொந்த ஊரிலேயே கலையச் சொன்னால் அங்கிருந்து அவர்கள் எங்கு போவார்கள்? அப்படியே வேறு ஒரு ஊருக்குப் போனாலும், அங்கேயிருந்தும் கலையச் சொல்ல மாட்டார்களா. ஆகவே, It is not for arresting the offenders. கலைந்து போனதற்குப் பின்னால் 3 மைல் தூரம் பின்னாடியே சென்று மறுபடியும் கலையச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன? என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த வார்த்தைகளையெல்லாம் கூர்ந்து பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, எப்.ஐ.ஆர்-ல் கூறியிருப்பது உண்மைக்கு புறம்பான தகவல்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அவர்கள் தந்த தகவல் பொருத்தமானதாக தெரியவில்லை. போலீசாரின் தகவல்கள் ரெடிகுலஸ் எக்ஸ்பிளேநேஷன். ஆகவே உண்மையில் நடந்தது என்னவென்றால், பெரும்பண்ணையார் கூலிப் போராட்டத்தில் டி.எஸ். பி., எஸ். ஐ. ஆகியவர்களின் பதவிகள் நிலப் பிரபுக்களுக்கு விலை போயிருக்கின்றன. டி.எஸ்.பி. சிவதரையும், எஸ். ஐ. நடராஜனையும் நிலப் பிரபுக்கள் விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு, 19-ஆம் தேதி நடக்கும் பஸ் தடுப்பு மறியலை சாக்காக வைத்து, கிராமத்திற்குள் சென்று அவர்களை பழிவாங்கும் நடவடிக்கையாகத்தான் நடந்திருக்கிறது.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆளுநர் உரைக்கு பதில்தரும் போது ஒரு வாக்குறுதி தந்தார். அதாவது இந்த சம்பவம் குறித்து அவர் சொல்லும்போது, அப்படி ஏதாவது அவர்கள் தவறுதலாக நடந்திருப்பார்களேயானால், நடவடிக்கை எடுப்பேன், என்னை நம்புங்கள் என்று சொன்னார். உங்களை நம்பித்தான் நான் இவ்வளவு சிரமப்பட்டு இத்தனை விவரங்களையும் சேகரித்துக்கொண்டு வந்து உங்களிடம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, இனிமேலாவது தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏற்கனவே நடைபெற்ற 2 துப்பாக்கிச் சூட்டு சம்பவத்தோடு இதையும் சேர்த்து நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வைக்க முன் வருவீர்களா? உங்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்து தான் கேட்கிறேன். உங்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்திருப்பதற்கு, நீங்கள் கொடுத்த வாக்கையாவது காப்பாற்ற முன் வரவேண்டாமா? நாங்கள் என்ன கேட்கிறோம்? நாங்கள் அந்த மக்களுக்காக பணம் கேட்கவில்லை. W: deliberately did not want your money. நாங்களாகவே அங்கேயுள்ள சி.பி.ஐ., சி.பி.எம்., ஏ.ஐ.டி.யூ.சி., சி.ஐ.டி.யூ. போன்றவைகளின் மூலம் வசூல் பண்ணி அவர்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிறோம். நாங்கள் கேட்பது நீதி

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 மார்ச் 22]

விசாரணையைத்தான். உங்களை நம்பியவர்களுக்கு அதை எதிர்பார்ப்பதற்கு உரிமையிருக்கிறது அல்லவா? அதில் தவறு இல்லையே என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இதே போன்ற உச்சகட்ட தொழிலாளர்கள் பிரச்னை, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பிரச்னை தர்மபுரியிலும், வட ஆற்காட்டிலும் நடைபெற்றபோது, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அதர்மங்கள் நடைபெறுகின்றன” என்று கூறினார்கள். ஒப்புக் கொள்கிறேன். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அப்போது அதர்மங்கள் தான் நடந்துக்கொண்டிருந்தன. ஆனால் அதர்மங்கள் என்பது எது?

தமிழகத்தில் உள்ள கிராமப்புறங்களின் சமூகப் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி மைய அரசின் உள்துறை அமைச்சரகம் ஒரு ரிப்போர்ட்டை அனுப்பியிருக்கிறது. அதன் பெயர் (Dynamics of Rural Transformation) என்பது. நான் மத்திய அரசினுடைய மினிஸ்ட்டரி ரிப்போர்ட் என்பதினாலேயே ஜாக்கிரதையாகவே இருப்பேன். இது மாதிரியான தமிழகத்தைப் பற்றிய சர்வே ரிப்போர்ட் என்ற பெயரில் ஏதாவது ப்ளே பண்ணுவார்கள் அவர்கள் என்று (குறுக்கீடு) நான் காங்கிரஸ் கட்சி தோழர்களிடம் சொன்னேன். காங்கிரஸ் கட்சிக் காரர்கள் அந்த ரிப்போர்ட்டில் ஏதாவது செய்திருப்பார்கள் என்று சர்வ ஜாக்கிரதையாகவே அதை அணுகவேன் என்று குறிப்பிட்டேன். ஆளும் கட்சியைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அதிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால்—மணி லெண்டர்ஸ் அதாவது வட்டிக் கடைக்காரர்கள்—“ஒரு புதிய மணி லெண்டர்ஸ் வர்க்கம் உருவமெடுத்திருக்கிறது. அவர்கள் சிறு விவசாயிகளிடம் 200 சதவீதம் 300 சதவீதம் என்று வட்டி வாங்கி, அந்தச் சிறு விவசாயிகளை சிறுக்கச் சிறுக விழுங்கிவிட்டார்கள் . . . . .”

விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு வருடம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 350-ம் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு உணவுமாகும். இந்த உணவின் மதிப்பு ஒரு ரூபாய்க்கும் குறைவாக இருக்கும். வருடத் தொகையில் ஒரு பகுதியை அட்வான்ஸாகக் கொடுப்பார்கள். அதற்கு வட்டியும் வசூல் செய்வார்கள். கொத்தடிமைத்தனம் பரவலாக இருக்கிறது. கடன் பட்ட விவசாயத் தொழிலாளிகள் அவர்களுடைய சிறு பையன்களையும், பெண் குழந்தைகளையும் நிலப் பிரபுக்களிடம் அடகு வைத்துள்ளனர்.

ஆகவே அதர்மங்கள் தர்மபுரி மாவட்டத்திலே நடைபெறுகின்றன என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இவைதான் அந்த அதர்மங்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்ட அதர்மங்களை ஒழிக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? இந்த அதர்மங்களை ஒழிப்பதற்கு பதிலாக இந்த அதர்மங்களை



1982 மார்ச் 22] [திரு. ரா. உமாநாத்]

செய்யும் நிலப்பிரபுக்களுக்கு ஆயுதம் கொடுத்துள்ளீர்கள். ஆனால் இந்த அதர்மங்களுக்கு எதிராக குரல் எழுப்பக் கூடியவர்களை நக்ஸலைட் என்று பட்டம் வைத்துக் கொண்டு அவர்களை லிக்யுடெட் பண்ணுவதற்கும், அழிப்பதற்கும், சுட்டுக்கொல்லுவதற்கும் ஸ்பெஷல் போலீஸ் மிகவும் தேர்ந்து விட்டார்கள். கொள்கை குறிப்பிலே நக்ஸலைட் நடவடிக்கைகள் ஒடுக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். ஆனால் ஒழிக்கவில்லை. இலைகளையும், கிளைகளையும் தான் வெட்டியுள்ளீர்கள். வேர் நான் குறிப்பிட்ட அந்த அதர்மங்கள் அப்படியே தான் இருக்கின்றன. ஆகவே மரம் முளைக்கும்—நக்ஸலைட் மரமல்ல—அங்குள்ள உழைப்பாளிகள் ஒன்றுபட்டு இந்த அதர்மங்களை ஒழிக்கும் மரம் வளரத்தான் செய்யும். அது விரைவில் நடக்கும் என்று நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வகுப்புக் கலவரம் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். வகுப்பு ஒற்றுமைக்கு பேர்போன தமிழகத்தில் சீர்குலைவு சக்திகள் தலை தூக்கியுள்ளன. இதில் புதியது என்னவென்றால் இதுவரை சில சந்தர்ப்பங்களில் முஸ்லீம்கள் என்ற மைனாரிட்டியினருக்கு எதிராகத் தான் கலவரம் நடக்கும் என்ற நிலைமை இருந்தது. ஆனால் இப்போது கிறிஸ்தியன் மைனாரிட்டிக்கு எதிராக கலசம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது நாட்டிலே மதநம்பிக்கையிலே ஹிந்து மதத்தைச் சார்ந்த மக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றனர். இருப்பினும் நமது அரசியல் சட்டமும், மைய, மாநில அரசு அமைப்புகளும் மதச்சார்பற்றது செக்யூலர். நாட்டின் ஒற்றுமையைக் காக்க மதச் சார்பற்ற தன்மையை காக்க வேண்டும். மதச் சார்பற்ற தன்மை காக்கப் படவேண்டும் என்றால் முஸ்லீம், கிறிஸ்தியன் என்ற மற்ற மைனாரிட்டிகளைப் பாதுகாப்பது என்பதாகும். இதுதான் நமது அனைவருடைய கடமையாகும், நமது நாட்டின் ஒற்றுமை ஜனநாயகத்திற்கு தேவையானதாகும். இந்தநிலையில் மெஜாரிட்டி மதத்தினருக்கு மதவெறி ஏற்றினால் ஷாவனிசம் ரிலிஜியஸ் ஃபெனட்டிசிசம் ஏற்றினால் சிறுபான்மை மக்களின் கதி என்னவாகும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஹிந்து மதத்திற்கு அபாயம் என்ற திரை மறைவில் இன்று தமிழகத்தில் மெஜாரிட்டி மக்களுக்கு ஆர். எஸ். எஸ்-ம் ஹிந்து முன்னணியும் மதவெறியைத்தான் ஊட்டுகிறார்கள் என்பது எங்களுடைய கருத்து. ஹிந்து எழுச்சி மாநாடாம். பெரியார் உயிருடன் ருந்தால் இதற்கு துணிச்சலுடன் சரியான பதில் கூறியிருப்பார். ஆனால் நம்முடைய துர்ப்பாக்கியம் என்னவென்றால் பெரியாரின் வாரிசு என்று க்ளெய்ம் பண்ணக்கூடிய டி. கே. டி.எம்.கே.;, ஏ.டி.எம். கே., ஆகிய இந்த மூன்று கட்சிகளும்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 மார்ச் 22]

பெரியாரின் கொள்கையின் பேச்சிலே அந்த ப்ரப்போகண்டா விற்கு கவுண்டர் ப்ரொப்போகண்டா செய்ய முன்வரவில்லை. சில சந்தர்ப்பங்களில் அதில் சிலர் ஹிந்து முன்னணியின் போக்கிற்கு இரையாகவும் செய்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன் எழுச்சி மாநாட்டின் தேவை என்ன? இப்போது எழுச்சி இல்லையா? அந்த மதத்திலே உள்ள பண்டிகைகளுக்கு முன்னைவிட இப்போது கூட்டம் அதிகமாகத்தான் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இதை மறுக்க முடியுமா? ஆகவே தனி எழுச்சி ஏன் தேவை? உண்டியலை உடைத்துப் பார்த்தால் பணம் அதிகமாகச் சேர்ந்திருக்கிறதா இல்லையா? —மற்ற உண்டியல் உடைப்புகளைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை—ஆகவே இப்போது என்ன எழுச்சி குறைந்துவிட்டது? போதாததற்கு தமிழக கிராமங்களிலிருந்து பல்லாயிரக் கணக்கான புதிய ஐயப்பசாமி பக்தர்கள் பெருக்கெடுத்துப்போகவில்லையா? என்ன எழுச்சி குறைந்துவிட்டது என்று நான் கேட்கிறேன். ஆகவே இந்த மாநாடுகள் எழுச்சி ஊட்டும் மாநாடுகள் அல்ல. வெறியூட்டும் மாநாடுகள் என்பது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய கருத்து.

[பிற்பகல் 12.20]

இந்த வெறியூட்டலை நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது. நான் ஒரு 'ஆஃப்' வைக்கிறேன். சர்க்காருக்கும் சரி, ஆளும் கட்சிக்கும் சரி, எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் சரி. இந்த வெறியூட்டும் ஆர். எஸ்.எஸ்., இந்து முன்னணி வகுப்பு வாத சக்திகளுக்கு எதிராக எல்லா வகுப்பினரும் ஒன்றுபட்டு அறைகூவி அழைக்க நம் நாட்டில் மதச்சார்பற்ற நிலையை பாதுகாத்து பிரச்சாரம் செய்ய இங்குள்ள அனைத்து செக்குலர் கட்சிகளும், டெமாக்ரேட்டிக் கட்சித் தலைவர்கள் அனைவரும் மாநிலம் முழுவதும், ஒரே மேடையில் தோன்றி பிரம்மாண்டமான அணிவகுப்பை நடத்தி அதற்கு கூட்டு அறைகூவல் இயக்கம் நடத்த முன்வருவார்களா, முன்வரவேண்டும் என்று எல்லாக் கட்சிகளையும் மார்க்ஸஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். தேசபக்தி மிகுந்த எல்லோரையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று வகுப்புக் கலவரங்களை தயவுசெய்து பழைய மாதிரி பார்க்கக்கூடாது. அமெரிக்கா ஏகாதிபத்தியம் அஸாம் கிளர்ச்சியையும், பஞ்சாப், காலியஸ்தான் கிளர்ச்சியையும் அது ஊக்குவித்து நாட்டை துண்டாட முயற்சிக்கிறது என்ற உண்மையை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட பிரிவினை இயக்கங்களை, வகுப்பு வெறி இயக்கங்களை—அது ஆட்களைப் பிடிக்கிறது Americans, they are there நான் சிறுபான்மை வகுப்பு மக்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேண்டிக்கொள்கிறேன். உங்கள் குறைகளைப் பயன்படுத்தி ஏகாதிபத்திய ஏஜெண்டுகள் நுழைவதற்கு நீங்கள் விடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதல் நீங்கள் உஷாராக, ஜாக் கிரதையாக இருக்க வேண்டும். என்று அவர்களையும் நான் மார்க்ஸஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



1982 மார்ச் 22]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

போலீஸ் நிர்வாகம் நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த கம்யூனல் ப்ராப்ளம்ஸ் பற்றி, நான் முன்னதாகவே ஒரு கலவரம் பற்றி இங்கே விவாதிக்கிறபோது பேசுகிற நேரத்தில் அன்று கூட What was your intelligence wing doing? என்று கேட்டேன். கொஞ்ச நாட்களாகவே பதட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது அந்த வட்டாரத்தில். சி.ஐ.டி. என்ன செய்து கிறது? ஸ்பெஷல் ப்ராஞ்ச் என்ன செய்கிறது? என்று நான் கேட்டேன். எங்கள் பின்னால் வரத்தான் ஸ்பெஷல் ப்ராஞ்சா என்று கேட்டேன். இன்றும் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்டெலிஜன்ஸ் ஏஜென்ஸ், இப்படி ஒரு வடிவத்தில் கலவரம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருப்பதை என்ன செய்கிறது? பதட்ட நிலை வளரும்போது ஏன் அரசுக்கு தகவல் அனுப்பவில்லை? அப்படி தகவல் அனுப்பவிலையென்று சொன்னால் சர்க்கார் ஏன் அவர்களை தட்டிக் கேட்கவில்லை? அப்படிச் செய்யத் தவறியவர்கள் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கடந்த எட்டுமாத காலத்தில் ஆர்.எஸ்.எஸ்-ஆல் வெறியூட்டப்படுகிறது. இன்டெலிஜன்ஸ் ஏஜென்ஸி அதற்கு என்ன செய்தது? Did they warn the Government? சர்க்காரை எச்சரிக்கை செய்தார்களா? இப்படி டெவலப்மென்ட் இருக்கிறது என்று எச்சரிக்கை செய்தார்களா? அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் அப்படி செய்யவில்லை என்றால் எந்த செக்ஷன் பேரில் அதற்கு பொறுப்பான அதிகாரிகள் மீது நீங்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்தீர்கள்? அதற்கும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

இப்போது வேலூர் பக்கத்தில் இந்து முன்னணியினர் க்ரிஸ்டியன்ஸ்-யை தாக்கியதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதே பத்திரிகையில் நூலைந்து நாட்களாக இந்தப் பதட்ட நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. At least after the incident happened in Kanyakumari district, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இப்படி நடந்திருக்கிறது என்று பார்த்தோம். இங்கேயும் அப்படி ஒரு பதட்ட நிலை இருக்கிறது என்றால் அது குறித்து ரிப்போர்ட் கொடுத்தார்களா? Did they inform the Government. அப்படி ஒன்றும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இது குறித்து ரீஸண்ட் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்மென்ட் இருக்கிறது. இதில் சர்க்கார் கௌரவம் பார்க்கக்கூடாது. எட்டு பேர்களை கொலை செய்யப்பட்ட ஒரு கேஸ் இது. கொலை செய்வதற்கான ஆயுதமும், துப்பாக்கியும் ஊருக்குள்ளேயே ஐந்தாண்டுகளாக உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறாராம் அந்தக் கொல்லன். இது ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்மென்ட்.

ஐந்து ஆண்டுகளாக இப்படி ஆயுத உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலை இருந்தும் சர்க்காருடைய போலீஸ் இன்டெலிஜன்ஸ் ஏஜென்ஸ் Police intelligence department fail to take action தவறியீட்டார்கள், கண்டுபிடிக்க. ஆகவேதான் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்மென்ட் சொல்லியிருக்கிறார்கள். intelligence and crime wings.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 மார்ச் 22]

இரண்டிற்கும் புது ட்ரெயினிங் கொடுத்து இப்படிப்பட்ட தவறுகள் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள தனியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று ஒருபக்கம் கண்டித்தும் இன்னொரு பக்கம் யோசனையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜ். சர்க்கார் இதை அந்தஸ்து பிரச்சனையாகக் கருதாது ஸிரியஸாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஏதோ ஆயுதங்கள் கடல் வழியாக வருகின்றன என்று போட போக்குவரத்தை கன்னியாகுமரியில் தடை செய்வதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது உண்மையா? இல்லையா? என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், படகுப் போக்குவரத்தைக் கடலோரத்தில் தடை செய்தால் ஒரு சிக்கல் அங்கே ஏற்படும். கடலோரத்தில் இருக்கக்கூடிய மீனவர்கள் நகரத்திற்கு வரமுடியாது இந்தப் பதட்ட நிலையில், சாப்பாடு மற்றப் பொருள்கள் வாங்க கடல் வழியும் செல்ல முடியாது என்றால் என்ன செய்வது? போட்களை செக் செய்யுங்கள், ஆட்சேபணையில்லை. வரக்கூடிய போட்களை செக் செய்யுங்கள், ஆயுதங்கள் மற்றும் ஏதாவது அதுமாதிரி இருக்கிறது என்று சொன்னால் என்ஸ் செய்யுங்கள். தடை இருந்தால்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

இல்லையென்றால் பிரச்சனை இல்லை. இருந்தாலும், நிச்சயமாக இதைச் சர்க்கார் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதிகாரிகள் அணுகும் முறை மிகவும் முக்கியமானது. இன்றைக்கு திருச்சியிலே, சோழமாதேவி என்ற ஊரில் பல ஆண்டு காலமாக பொது வழியிலே தேரை அரிஜன கிறித்துவர்கள் இழுத்துக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். இன்றைக்கு இந்துக்கள் அதைத் தடுக்கிறார்கள். பொது வழியாக தேரைக் கொண்டு போகக் கூடாது என்று 1979-ஆம் ஆண்டிலே தடுக்கிறார்கள். தாசில்தார், எஸ்.பி.யும், சிவில் ரைட்ஸ் ஆக்ட்டிடி, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்குப் பதிலாக, என்ன செய்கிறார்கள். நாம் சிவில் ரைட்ஸைப் பற்றி அடிக்கடி பேசுகிறோம். Her is a case where civil rights act has got to be used. அவர்கள் இப்போது பொது ரோடு வழியாக அந்தத் தேரை இழுத்துக் கொண்டு போகலாம் என்றால், முடியாது என்று தடுக்கிறார்கள். அங்கிருக்கும் எஸ்.பி., தாசில்தார் என்ன செய்கிறார்கள்? சிவில் ரைட்ஸைப் பாதுகாப்பதற்குப் பதிலாக, 1979-லே அந்த அரிசனங்களுக்கு எதிராக 144 தடை விதிக்கிறார்கள். 1980-லேயும், அரிசனங்களுக்கு எதிராக 144 தடை விதிக்கிறார்கள். 1981-லேயும், அரிசனங்களுக்கு எதிராக 144 தடை விதிக்கிறார்கள். 1982 ஆரம்பத்திலே அந்த அரிசனங்கள் கோர்ட்டுக்கு போகிறார்கள். நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள் வன்முறை கூடாது என்று. அந்தப்படிக்கு அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்றார்கள். கோர்ட்டிலே, அந்த வழியாகத் தேர் கொண்டு போகலாம் என்று தீர்ப்பு கூறியாகி விட்டது.



1982 மார்ச் 22]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

கோர்ட்டின் தீர்ப்பு தெளிவாக இருக்கிறது. எதிரிகள் சொல்லக் கூடிய காரணங்களைக் கேட்டு, டிபென்ட் பண்ணியதைக் கேட்டு அதிலே ஆதாரம் இல்லை என்று சொல்லி, இந்த அரிசனங்கள் சொல்வதுதான் உண்மை என்று, இந்த பப்ளிக் ரோடு வழியாக தேர் போகலாம் என்று தீர்ப்பு, உத்தரவு வந்தாகி விட்டது. ஆனால், இப்போதும் எஸ்.பி.யும், தாசிஸ்தாரும் சிவில் ரைட்ஸ் ஆக்டைப் பாதுகாப்பதற்குப் பதிலாக, கோர்ட்டு தீர்ப்பை மதிப்பதற்குப் பதிலாக அந்த அரிசன மக்களுக்கு எதிராக 144 போடப்பட்டிருக்கிறது. இது தான் சிவில் ரைட்சைப் பாதுகாக்கின்ற இலட்சணமா? அடிக்கடி கோர்ட்டிலே கேஸ் இருக்கிறது என்று சொல்லி, அது சப்ஜூடிஸ் என்று சொல்லுகிறோமே, இதுதான் கோர்ட்டின் தீர்ப்பை மதிக்கின்ற முறையா? என்று நான் கேட்கிறேன். சட்டம், அமைதியைப் பற்றி அடிக்கடி கூறுகிறீர்கள். இதுதான் சட்டம் அமைதியைப் பாதுகாக்கின்ற முறையா?

கடைசியாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். போலீஸ் காரர்கள் கோரிக்கை ஒருபக்கம் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நம்மை உதைக்கிறார்கள் ஒருபக்கத்தில். இருந்தாலும், இன்னொரு பக்கத்தில் அவர்கள் உழைக்கும் வர்க்கத்தில் வந்தவர்கள் தான். ஒருநாள் அவர்கள் திருந்தவர்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே, அதைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். 1980-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 28-ஆம் நாள் அன்று அ.தி.மு.க.வின் செயற் குழுவில் ஒரு தீர்மானம் போடப்பட்டது. அதிலே, போலீசார் சங்கம் வைக்கும் உரிமை வழங்கப்படும் என்று வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. அந்தச் செயற்குழுவின் ரெசலூஷன் காபி என்னிடத்தில் இருக்கிறது. “அண்ணா” பத்திரிகையில் வந்த அந்த காப்பியை எல்லாம் பத்திரமாக வைத்திருப்பேன். பைல் வைத்திருக்க மாட்டேன். இந்தத் தீர்மானம் போட்டு இரண்டு வருஷங்களாகி விட்டது. அந்த போலீஸ்காரர் சங்கமும் இல்லை; அங்கீகாரமும் இல்லை. இரண்டு வருஷங்கள் ஆகிவிட்டது. இப்படி ஒல் ஆர்கனைசேஷன் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானம் போட்டு, தேர்தலுக்கு முன்னாலே வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டும், அதற்கான உரிமை வழங்கப்படவில்லை. மைய அரசுக்கு ரெபர் செய் திருப்பதாக சட்டசபையிலே சொன்னீர்கள். மைய அரசிடம் இருந்தும் அதற்கான அனுமதி வந்துவிட்டது. மைய அரசு உத்தரவுப்படி, இந்த மாநில அரசும் அதற்கு உத்தரவு போட்டது. அப்படி உத்தரவு போட்டு ஓராண்டுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. ஆனால், சங்கம் இல்லை; அங்கீகாரம் இல்லை; ஒன்றும் இல்லை.

திடீரென்று ஒரு நாள், 3, 4-ஆம் தேதி ஜூன் 1981-லே உங்கள் அமைப்பிற்கு எலெக்ஷன் நடத்தலாம் என்று சொல்லப்பட்டு, தேர்தல் நடைபெறுகிறது. ஆனால், அந்த எலெக்ஷன் மாவட்ட அளவிலேதான்; மாநிலக் குழுவைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது என்று தடுத்திவிட்டீர்கள். மாதிரி சங்க விதிகள், மாதல்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 மார்ச் 22]

சங்க விதிகள் அனுப்ப வேண்டும் என்று அதற்கு ஏற்பாடாகி, அது லா டிபார்ட்மெண்டுக்கு வந்து, இப்போது அது ஐ.ஜி. ஆபீசில் இதுவரைக்கும் தூங்கிக்கொண்டு இருப்பதாக கேள்விப் படுகிறேன். ஆனால், இன்றைக்கு இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸில் ஒன்றைப் பார்க்கிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னதாக. அந்த மாதிரி விதிகள் மத்திய சர்க்காரின் அனுமதிக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி முதல்வர் சொன்னதாக அறிகிறேன். இன்றைக்கு மானியம் வருகிறது என்பதால் அப்படி இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸில் வந்ததோ, என்னவோ? காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், உண்மை வந்திருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12.30]

அதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால் விதிகள் இல்லாமல், சங்கத்தை இயங்க விடக்கூடாது என்று இங்கேயிருந்து போலீஸ் எஸ்.பி.க்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ். விதிகள் இல்லாமல் சங்கத்தை நடத்த விடாதே, இது ஒரு பக்கம். மறு பக்கம், விதிகள் அனுப்பிய பிறகு நம்முடைய பாஸ் பண்ணாமல் அதை தடுத்து வைப்பது. இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசின் கைட் லைன்ஸ்க்கு காத்திருப்பது என்ற வாதத்திற்கு நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன், எதற்காக கைட் லைன்ஸிற்குப் போக வேண்டும். சங்கத்திற்கு பெர்மிஷன் வேண்டுமென்று சொல்லி என்னமோ அது வந்தாகி விட்டது. உத்தரவு போட்டு விட்டார்கள். ஏன் விதிகளைப் பற்றிய கைட் லைன்ஸிற்குப் போக வேண்டும்? What is the necessity? இந்த நாட்டிலே 18 போலீஸ் சங்கங்களுக்கு விதிகள் அமைக்கப்பட்டு அந்த அந்த மாநிலங்களிலே பாஸ் பண்ணி பங்க்ஷன் பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி இருக்கிறபோது நமக்கு மட்டும் ஏன் சென்ட்ரல்டைய் தயவு தேவை? மற்ற மாநிலங்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது என்றால் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு மட்டும் இல்லையா? அண்ணா நாளன்றைக்கு நீங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து பிரதிக்ஷை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். என்னவென்றால் மாநில சுயாட்சியைப் பாதுகாப்போம் என்று உறுதிமொழி எடுத்து இருக்கிறீர்கள். மற்ற மாநிலங்களிலே போலீஸ் யூனியன்களுக்கு விதிகள் அமைத்து இருக்கின்ற நேரத்திலே நமக்கு அதைச் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிற போது அந்த உரிமையை மத்திய அரசிடம் ஏன் பிளட்ஜ் பண்ண வேண்டும்? இது தான் அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றக்கூடிய முறையா? நான் முதலமைச்சரைக் கேட்பது உங்களுடைய மாநிலத்தில் அரசால் அமல் நடத்த முடியவில்லையா? I want to know the truth, அல்லது உங்களுடைய உத்திரவை அதிகாரிகள் மீறுகிறார்களா? அவர்கள் அப்படி மீறுகிறார்கள் என்றால் உங்களால் கட்டுப் படுத்த முடியவில்லையா அல்லது ஏ.டி.எம்.கே. செயற்குழு கொடுத்த வாக்குறுதியிலிருந்து செயற்குழு பின்வாங்க விரும்புகிறதா? The Houses wants a straight answer on this question. என்ன உண்மை என்பது எங்களுக்குத் தெரிய வேண்டும்.



1982 மார்ச் 22]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

இந்த அவையிலே போலீஸ் துறை சம்பந்தமாக செய்த அறிவிப்புகள் எல்லாம் அமல்படுத்தப்படவில்லை. போன வருஷம் இந்த விவாதத்தின்போது மினிஸ்ட்ரியல் ஸ்டாப் வேலைப் பளு சம்பந்தமாக ரிலிப் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. 1981 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 28 ஆம் [நாள்] நீங்களே சொல்லி அமைக்கப்பட்ட உயர்மட்டக் குழு கூடி 2,330 போஸ்ட்கள் மினிஸ்ட்ரியல் ஸ்டாபிற்கு புது ஸ்டாண்டர்டு படி கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டு இமீடியட்டாக 892 ஆவது கொடுங்கள் என்று போயாகிவிட்டது, அந்த 892 இல் 8 ஐ சர்க்கார் அடித்துவிட்டார்கள். அதுதான் நிலைமை.

அதேமாதிரி 1980 ஆம் ஆண்டு சொல்லப்பட்டது, 10 ரூபாய் சைக்கிள் அலவன்ஸ் என்று. பாஸ் பண்ணி உத்தரவு போட்டும் கூட இன்னும் பல இடங்களில் கொடுக்கப்படவில்லை. குடும்ப அங்கத்தினர் அடிப்படையில் வைத்த ரேஷன் கார்டுகளை நீங்களே வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டு புதிய கார்டு என்று அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறீர்கள். இப்போது அந்தக் கார்டினுடைய நிலைமை என்ன என்றால்—பலரும் பேசியாகிவிட்டது—அளவும் குறைத்தாகிவிட்டது, விலையும் ஏறியாகிவிட்டது, ஆட்களின் எண்ணிக்கையும் குறைத்தாகிவிட்டது. இது அந்தமாதிரி இருக்கிறது.

ஜி.ஓ. 458, 15-4-1980 ஆம் தேதி—அதற்கு சுவர்ன்மெண்ட் அமென்மெண்ட் கொண்டு வந்தார்கள். 10 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் ஆனவர்கள் புரமோஷனுக்கு அருகதையிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஆட்டோமேடிக்காக ஸ்பெஷல் அல்லது செலக்ஷன் கிரேட் போஸ்ட் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காருடைய அமென்ட்மெண்ட் போடப்பட்டது. அந்த அமென்ட்மெண்ட் கான்ஸ்டிபிள்ஸ்க்கும், ஹெட் கான்ஸ்டிபிள்ஸ்க்கும் அமல் நடத்தப்படவில்லை.

1980 இல் ஒரு உத்திரவு போடப்பட்டது. செலக்ஷன் கிரேட் பத்து வருடம் ஆனால் 5 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று. ஆனால் சிடியில் இன்னும் அது அமல் நடத்தப்படவில்லை.

தேர்தலின் போது திருச்சியிலே நடந்த ஒரு பொதுக்கூட்டத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஒரு வாக்குறுதி தந்தார். ஸ்ட்ரைக்கில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் கலந்து கொள்ளாதவர்களுக்கும் பாகுபாடு இருப்பது சரியல்ல, அதை அவரே சொன்னார். ஆகவே வேலைக்கு வந்தவர்களுக்கு கொடுத்த இன்கிரிமெண்ட் மாத்ரி வேலைக்கு வராதவர்களுக்கும் கொடுப்போம் என்பது, எலக்ஷனுக்கு முன்னாலே கொடுத்த வாக்குறுதி. கொடுத்தார் என்று நினைக்கிறேன், சம்பப்படுத்தினார் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது என்னவென்றால் முதலமைச்சர் அவர்கள் பொங்கல் தின அவார்ட் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே கோயம்புத்தூரிலே ஸ்ட்ரைக் காலத்திலே வேலை செய்தவர்களை மனதிலே வைத்து உயர்த்திக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்,

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1982 மார்ச் 22]

—பிளாக் லெக்காகப் பார்த்து, கொஞ்சம் ஸ்பெஷலாக பிரத்தியேகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.—மற்றவர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு அட்வான்ஸ் இன்க்ரிமெண்ட், 50 ரூபாய் இனாம், இப்போது பொங்கல் இன்க்ரிமெண்ட் வேறு கொடுப்பது என்பது வாக்குறுதியை மீறுவது ஆகாதா? இருவருக்கும் டிபரன்ஸ் இருக்கக் கூடாது என்று நீங்களே சொல்லி டிபரன்ஸை நீக்கி விட்டு இப்போது நீங்களே டிபரன்ஸை உண்டாக்கிவிடுகிறீர்கள் என்று சொன்னால் அது தப்பு.

ஆர்டர்லி முறை அப்படியே இருக்கிறது. நான் டெடெய்ல்ஸ்க் குள் போகவில்லை. புரூப் தரத் தயாராக இருக்கிறேன், வேண்டுமென்றால்,

24 மணி நேரம் டிபுட்டி பார்க்கிறவர்களுக்கு காலை 7 மணிக்கு சாப்பாடு கொடுத்தார்கள். மெட்ராஸ் சிடி, நார்த் அண்ட் செளத்-இல் கொடுக்கப்படவில்லை.

கடைசியிலே போலீஸ்காரர்கள் ஒரு கோரிக்கையை வைத்து இருக்கிறார்கள். செத்தால் ஒரு வண்டி வேண்டுமென்று. செத்தால் வீட்டிலிருந்து சுடுகாடு வரைக்கும் அமைதியாகப் படுத்துக் கொண்டு போக ஒரு வண்டி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நீங்கள் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதிலே பிரச்சினை இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

போலீஸ் மானியத்திலே பதிலளிக்கிறபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே ஒரு உறுதி கொடுத்தார்கள். அதாவது வேறு எந்த விஷயமானாலும் நான் சேலஞ்சாக எடுத்துக் கொள்கிறேன், அவர்களை ஹியூமனஸ் பண்ணுவேன், மனிதத் தன்மை படைத்தவர்களாக அந்த இயந்திரத்தை ஆக்குவேன் என்று.

ஆனால் இன்று நான் பார்க்கிறேன். கடந்த 4 ஆண்டுகளாக, 'இன் சம் கேசஸ் தே ஹேவ் பீன் மோர் ப்ரூட்டலைஸ்ட், மோர் பார்பாரீய்ஸ்ட் மோர் கோல்ட் ப்ளடட், அண்ட் சம் கேசஸ் தே ஈவன் டர்ன்ட் மர்டரர்', சில கேஸ்களைத் தான் நான் சொல்கிறேன். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக, அதாவது சில இடங்களில் மிருகத்தனம், காட்டுமிராண்டித்தனம், கல்நெஞ்சம், மேலும் அதிகரித்துள்ளது. சிலர் கொலைகாரர்களாகவே மாறியிருக்கிறார்கள். இதற்கு சான்றுகள் பல கால் அட்டென்ஷன்ஸ் பல இடங்களிலிருந்தும் வந்திருக்கிறது. அவற்றை ரிபீட் பண்ணுவதற்கு விரும்பவில்லை. அரசாங்க குறிப்புகளைப் பார்த்தாலே தெரியும்.

மேலெழுந்தவாரியாக பார்த்தாலே அந்த இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் புரோவகேஷனில் தான் ஏற்பட்ட பயரிங்க்ஸ் என்பது தெரிய வருகிறது. திட்டக்குடி இன்ஸ்பெக்டர், அவர் டிரைவர்



1982 மார்ச் 22]

[திரு ரா. உமாநாத்]

லைசென்சை கேட்டு ஒரு பஸ்ஸை நிறுத்தி, நீ லைசென்சை கொடுக்காவிட்டால் பஸ்ஸை விடமாட்டேன் என்று சொல்லி அதையொட்டி தான் கடைசியிலே பயரிங். அவர் எதற்காக டிரைவர் லைசென்சை கேட்டார் தெரியுமா? அதுவும் அந்த குறிப்பிலே சொல்கிறார்கள். செக்கிங்கிற்காக கேட்கவில்லை. முதல் நாள் அந்த சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரை ஏற்றச் சொன்னாராம். டிரைவர் மறுத்தாராம், அதற்காக மறுநாள் ரிட்டாலியேஷன். செக் பண்ணுவதற்காக டிரைவர் லைசென்ஸ் கேட்டால் அது வேறு, ஆனால் இதற்கு காரணம் முந்தின நாள் நடந்த சம்பவம், அதற்கு தான் ரிட்டாலியேஷன். டிரைவர் அதை மறுத்தது தப்பானாலும் சரி, மறு நாள் ரிட்டாலியேஷன், உங்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது அதன் விளைவாக தகராறு நடந்து கடைசியிலே பயரிங்கிலே கொண்டு போய் விட்டது. அதேபோல பாரா 82-லே இரண்டு டிரைவர்கள், ஒரு பஸ்ஸிலே சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் போய்க் கொண்டிருந்தாராம். அவர் போய் கொண்டிருந்த பஸ்ஸிற்கு எதிராக இரண்டு பஸ்—இரண்டு பேர்களும் மாறாமல் தகராறு பண்ணுவார்கள் சமயத்திலே, அந்தத் தகராறு நடந்திருக்கிறது. பஸ் போகவில்லை. சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்—அந்த நோட்டீஸ்—இடங்கி அடுத்த பஸ், தான் போக முடியவில்லை பாருங்கள்—அந்த டிரைவரை இழுத்து போட்டு அடித்துக்கிறார். இதுதான் கடைசியில் பயரிங்கிலே கொண்டு போய் விட்டது. போலீஸ் ஸ்டேஷன்லே போய் அங்கே கும்பல், இவற்றால் போலீஸினுடைய நடத்தையே, 'சம் ஆப் தீஸ் ஆபீசர்ஸ், சம் ஆப் தீஸ் எலிமென்ட்ஸ்' இதுபோல் இன்றைக்கு இருக்கிறது.

ஆட்டை கடித்து, மாட்டை கடித்து, மனுஷனை கடிக்கும் என்று முன்னோர்கள் சொன்னார்களே, அதுபோல ஆளும் கட்சிக்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். கடைசியிலே உங்களிடமும் வந்து விட்டது. கீழ்க்கரையிலே 1982 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 4 ஆம் நாளில் இரண்டு பேர் லாசுக்கப்பட்டி அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏ.ஐ.டி.எம்.கே. செகரட்டரி நமச்சிவாயம் அங்கே போய் அடித்தது தப்பு என்று சொல்லியிருக்கிறார். உன் வேலையை பார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மறுநாள் 6½ மணிக்கு அந்த ஏ.ஐ.டி.எம்.கே. செகரட்டரியை பிடித்து சங்கிலி போட்டு மாலை 4 மணிக்கு பப்ளிக் ரோட்டிலே கீழ்க்கரையிலே நடக்க வைத்து, பஸ் ஏற்றி, இராமநாதபுரம் மாஜிஸ்ட்ரேட் டிடம் கொண்டு போய், மாஜிஸ்ட்ரேட் இராமேஸ்வரம் போயிருக்கிறார் என்று சொல்லி, அந்த சங்கிலியை போட்டு 9 மணிக்கு தைட் ட்ரெயினிலே ஏற்றி விட்டார்கள். அங்கு அடிக்கிறது தப்பு என்கிற போது அவர் தலையிட்டது சரிதான் என்று நான் கருதுகிறேன். எந்த பப்ளிக்கும் தலையிட வேண்டியது தான். அதற்காக சங்கிலி போட்டு பழி வாங்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இப்படி பழிவாங்கும் நிலை போலீஸ் மத்தியிலே இருப்பதை தடுக்கவில்லை என்றால், சாதாரண ஜனங்களுக்கு ஸ்டேஷனுக்குள்ளே போய் உயிரோடு வெளியே வருவோமா, அடிபட்டு வருவோமோ என்ற அச்சம் இன்னும் சீரியசுக்கும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1982 மார்ச் 22]

டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் வணக்கத்திற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற காவல் துறை, தீயணைப்புத்துறை மானியக்கோரிக்கைகள் மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக தமிழக மக்களின் உணர்வுகளை இந்த மன்றத்திலே பகிர்ந்துகொள்வதற்குரிய வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாகவே இந்தியாவிலே தமிழ்நாட்டில் சட்டம், ஒழுங்கு திருப்திகரமாக திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நடத்துகிறார்கள் என்றும், ஜனநாயக இலக்கணமாக, சம வாழ்வின் இலட்சணமாக, பாதுகாப்புப் பெட்டகமாக, ஒரு சமாதான பூமியாக இன்று தமிழகம் விளங்குகிறது என்று பல்வேறு அரசியல் தலைவர்களும், இந்த மாநிலத்திற்கு அப்பாலிருக்கிற முதலமைச்சர்களும், டெல்லியில் இருக்கிற பலரும் பாராட்டுகிற அளவிற்கு தமிழகம் இருக்கிறது என்பதை எண்ணுகிற நிலையிலே உண்மையில் மகிழ்ச்சியும் பூரிப்பும் அடைகிறோம். அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள்கூட சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஒன்றை மட்டும் அவர்களுக்குத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். தமிழகத்தைத் தவிர வேறு இந்திய துணைக் கண்டத்திலே எந்த மாநிலமானாலும், எந்தக் கட்சி ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தாலும் இதைவிட திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் எந்தச் சர்க்காரும் இல்லை என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[பிற்பகல் 12.40]

இங்கே பேசுகின்ற பொழுது சில குற்றச்சாட்டுகளைக்கூடச் சொன்னார்கள். 12,000 பேர் காவலர் தேர்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொன்னீர்களே, எடுத்துக் கொண்டீர்களா என்று கேட்டார்கள். 12,000 பேர்—போலீஸ் துறைக்குத்—தேவை, என்று சொன்னோம். ஆனால், ஒரே நாளில் போட்டுவிடுகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. அப்படி எடுத்துக்கொள்வது என்பது இந்த அரசின் கொள்கை என்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்து, முதன் முதலாக, சுமார், 4,000 பேர் எடுத்து இருக்கிறோம். அதைத் தொடர்ந்து ஆயிரம் பேர் எடுத்து இருக்கிறோம். படிப்படியாகக் காலப் போக்கில் தேவையைக் கருதி, நாம் சொன்ன அந்த இலக்கினைப் பெற முடியும் என்பதனை நான் பதிலாக வைக்க விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள், எஸ்.ஐ. தேர்வுகள் நடைபெற்றது, அந்தத் தேர்வுக்குச் சென்ற யாரும் இன்னும் பதவியிலே நியமனம் செய்யப்படவில்லையென்று. உண்மைதான். வேலியே பயிரை மேயக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை அந்த நேரத்திலே அந்தத் துறையிலே ஏற்பட்டு விட்டதாக, முதலமைச்சரிடத்திலே



1982 மார்ச் 22]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

இருக்கிற ஒரு இலாகா தகவல் சொல்லியும், பொதுமக்களிடமிருந்து சில கருத்துக்கள் கிடைத்ததன் காரணமாகவும், அதை, எப்படி நடத்தினால் சரியாக இருக்கும் என்பதை ஆராய்ந்து, இராணுவத்தை வைத்தா அல்லது, இராணுவ அதிகாரிகளோடு கலந்து ஆலோசனை செய்தா, அல்லது இவர்கள் இருவரையும் கலந்து அந்தத் துறையிலே, எந்த முறையிலே தேர்ந்தெடுத்தால் மிக நன்றாக இருக்கும், வெற்றிகரமாக இருக்கும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கூட குறை சொல்ல முடியாத அளவு நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்குமோ அப்படி செய்யலாம் என்று வணக்கத்திற்குரிய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதனைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சில நேரங்களில், போலீஸ் மிகப் பெரிய குற்ற இலாகா என்று சொல்வார்கள். சில நேரங்களில், அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுத்திருக்கிறீர்களே தவிர, அதைச் சரியாகக் கொடுக்கவில்லை, அந்தச் சலுகைகளை முழுமையாக நீங்கள் அளிக்கவில்லை என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பாயின்ட் ஆஃப் இன்ஃபர்மேஷன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்) பேசுகின்ற உறுப்பினர் யீல்டானால் நீங்கள் குறுக்கிடலாம்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : நான் யீல்ட் பண்ணவில்லை. நான் பேசி முடித்ததற்குப் பிறகு எந்தக் கேள்வியை வேண்டுமானாலும் கேட்கட்டும். நான் எல்லாவற்றிற்கும் பதில் சொல்லிவிட்டு உட்காருகிறேன். (குறுக்கீடுகள்).

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு உறுப்பினர் பேசும்பொழுது குறுக்கிடவே கூடாது. அதை ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நான் பேசும்போது குறுக்கிட்டார்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குற்றச்சாட்டு சொல்லும்போது, விளக்கத்திற்காக குறுக்கிட்டிருக்கலாம். சில முன் உதாரணங்கள் சில நேரங்களில் ஒத்துப் போகும். சில நேரங்களில் ஒத்துப்போகாது. இப்பொழுது குறுக்கீடுகள் வேண்டாம், டாக்டர் சமரசம் பேசட்டும்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரையோ, இன்னும் சில தட்டுப்பாடு பொருள்களோ சலுகையாக வழங்கப்படுவதைப் பொறுத்தவரை, தனியாக, இவர்

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1982 மார்ச் 22]

களுக்கென கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகள், தமிழ்நாட்டினுடைய மொத்த வரம்பினுடைய நிலைக்கேற்றவாறு சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. அப்படி இருக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா, இல்லையா என்று தெளிவாகச் சொன்னால் அதைக் கூட மறுபரிசீலனை செய்வதைப் பற்றி கவலை இல்லை. பொதுவாக சர்க்கரை இப்படித்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் சொன்னோம். பிறகு, வருமானத்தின் அடிப்படையில் என்று வைத்தோம். பிறகு, வருமானத்தின் அடிப்படையிலா, நபர் வாரியா என்று வந்தபோது, நபர்வாரி என்று வைத்தோம். இப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியிலே சிறந்த, யேர்சனை சொல்கின்ற நேரத்தில் ஆளுங்கட்சி பரிசீலிப்பதைப் பற்றி கவலை இல்லை. ஆனால், “முந்திர கசினா முனிரத்தினம் குர்ரங்கா உந்தி வெனக்கே குசினா வெங்கட்டரத்தினம் குர்ரங்கா உந்தி” என்கின்ற நிலையில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு நூலாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது வாதங்கள் வளருகிறதே தவிர, முற்றுப்பெறாமலிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முன்பு இருந்ததை விட இப்போது குற்றங்கள் எல்லாம் அதிகமாக இருப்பதாகக் குற்றம் சுமத்திப் பேசினார்கள். இருக்கலாம். காரணம் இப்பொழுது அது நாடு தழுவிய பிரச்சனையாகத்தானிருந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்குத் குற்றங்கள் முன்பைவிட அதிகம் என்று சொல்கின்ற நேரத்தில், சென்னையிலே கூட 49 கொலைகள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அதிலே 36 கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 13 இன்வெஸ்டிகேஷனிலே இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்தக் கொலைகள் தொடர்ந்து வரக்கூடியதை எல்லாம் பார்த்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேகூட, கண்டுபிடிக்க முடியாத பல கொலைகள் உண்டு. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேகூட ஒவ்வொரு ஆண்டும் துப்பாக்கிக்கு நட்டத்திருக்கிறது. 1971-லே துப்பாக்கிக்கு 4; அதிலே இறந்தது 2 பேர். 1972-லே துப்பாக்கிக்கு 16; அதிலே இறந்தது 18. 1973-லே துப்பாக்கிக்கு 7; அதிலே இறந்தது 3. 1975-ஆம் ஆண்டு துப்பாக்கிக்கு நட்டத்தது 13; இறந்தது 8. 1977-ஆம் ஆண்டு துப்பாக்கிக்கு நட்டத்தது 4; இறந்தது 4. 1978-ஆம் ஆண்டு துப்பாக்கிக்கு நட்டத்தது 12; இறந்தது 9. 1979-ஆம் ஆண்டு துப்பாக்கிக்கு நட்டத்தது 13; இறந்தது 13. 1980-ஆம் ஆண்டு துப்பாக்கிக்கு நட்டத்தது 21; இறந்தது 20. 1981-ஆம் ஆண்டு துப்பாக்கிக்கு நட்டத்தது 23; இறந்தது 12. இந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால், அதே நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேகூட தியாகராய நகர் தணிகாசலம் பிள்ளைத் தெருவில் நடந்த கொலை பற்றிக் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது; மறைத்து விடவும் முடியாது.



1982 மார்ச் 22]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்படுவதற்கு முன்பு ஏற்கனவே பல்வேறு அரசாங்கங்கள் இந்த நாட்டிலே நடந்து கொண்டிருந்தாலும்கூட, வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சியிலே இருந்தபோழுது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்யாத அர்த்தால்கள், போராட்டங்கள்; அடுத்து காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்த பாழுது எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தவர்கள் செய்யாத அர்த்தால்கள், போராட்டங்கள், அடுத்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலேயிருக்கும் பாழுது எதிர்க்கட்சியில் இருந்தவர்கள், மற்றுமுள்ள கட்சிக்காரர்கள் ஆகியோர் செய்யாத அர்த்தால்கள், போராட்டங்கள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்ற நேரத்தில் எவ்வளவு போராட்டங்கள், எவ்வளவு அர்த்தால்கள் நாட்டிலே நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை அருள் கூர்ந்து சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் போராட்டம், மரம் வெட்டி ரோட்டில் போடுவது, பாலைக் கீழே ஊற்றுவது, பாலங்களுக்கு வெடிகுண்டு வைப்பது, பணி செய்வதைத் தடுப்பது, பணி செய்யாமலிருப்பது, கோவணம் கட்டிக் கொண்டு போராட்டம், மொட்டை அடித்துக் கொண்டு போராட்டம், சட்டையில்லாமல் போராட்டம், நாமும் போட்டுக்கொண்டு போராட்டம், முக்கரடு போட்டுக் கொண்டு போராட்டம், உண்ணாவிரதம் போராட்டம், மௌனம் என்று போராட்டம், பலவிதப்பயணங்கள் என்ற போராட்டங்கள், பஸ் எரிப்புப் போராட்டம் என்ற பலப்பல விநோதங்களைச் சந்தித்திருக்கிறது இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு. இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால் மின் கட்டணம் செலுத்தாதே என்று போராட்டம், வங்கிக் கடனைச் செலுத்தாதே என்று போராட்டம். இப்படிப்பட்ட எண்ணற்ற போராட்டங்கள் நாட்டிலே நடந்தன. ஆகவே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சட்டம்-ஒழுங்கைக் காப்பாற்றும் அளவிற்குச் சில நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது என்பதை யாரும் மறைக்கவோ, மறுக்கவோ இல்லை. ஆனால் எந்த ஆட்சியிலும் ஏற்படாத ஒரு நிலைமை, ஒரு கொடுமை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு மற்றவர்களால் வந்தது என்பதை அவரவர்கள் நெஞ்சிலே கைவைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் தெரியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் உலகத் தமிழ் மாநாடு மிகச் சிறப்பாக நடந்திருக்கிறது. போலீஸ் இலாக்கா அதன் நடைமுறைக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக விளங்கியது.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1982 மார்ச் 22]

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எதிர்க்கட்சியினர் மீது அதிக அளவில் வழக்குப் போடப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டு முறை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எதிர்க்கட்சிகள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகளை விட மிக அதிகமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மீது மூன்று மாத காலத்தில் போடப்பட்டு நாங்கள் சந்தித்திருக்கிறோம் என்பதைப் புள்ளி விவரத்தோடு, ஆதாரத்தோடு சொல்லிக் கொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறேன். நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலேயிருந்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குச் சென்றோம் என்பதற்காக அப்பொழுது எந்தெந்த வகைகளிலே பழி வாங்கப்பட்டோம் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். நானே பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறேன். என் மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டு வழக்குப் போடப்பட்டது. கூட்டுறவுத் துறையிலே மோசடி செய்தேன் என்று குற்றம் சுமத்தப்பட்டு சப்-ஜெயிலில் வைக்கப்பட்டேன். சென்னையில் ஆறு மாதங்கள், தர்மபுரியை விட்டு வெளியே ஆறு மாதங்கள் என்று கண்டிஷன்ட் பெயில் என்று விடப்பட்டேன். 50 ரூபாய்க்கு ஒரு ரசீது போடாத காரணம் என்று சொல்லி, கடைசியிலே எனக்கே பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். மேலும் பொருளாதார நிலையிலே சீர்குலைய வைக்க வேண்டும், பொருளாதாரத்திலே நசிவு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக எனக்குள்ள பன்னிரண்டரை ஏக்கர் நிலத்தில் 1,200 மாஞ்செடிகள் வைத்து, காம் பவுண்ட் கட்டியிருந்தேன். அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் வாங்கிய இடம், வறட்சிப் பணியிலே திட்டம் என்று போட்டு செலவு செய்தால், பத்தில் ஒரு பங்கு, நூறில் ஒரு பங்கு என்று கூட நன்மை கிடைக்காத அளவில் ஐடியலாகப் போட்டார்கள்.

ஆகவே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசில், சிறையில் அடைக்கிறார்கள் என்றும், வழக்குப் போடுகிறார்கள் என்றும் என்னென்ன பழி பாவங்கள் என்று சொல்வதை விட, அவர்கள் ஆளுங் கட்சியிலே இருக்கின்றபொழுது எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த நாங்கள் எப்படியெப்படிப் பாதிக்கப்பட்டோம் என்பதை மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அந்த நேரத்தில் நாங்கள் இதைப் பற்றிப் புரட்சித் தலைவரவர்களிடத்தில் சொல்கிற பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள், எதையும் தாங்கும் இதயத்தோடு இதையும் தாங்கிக் கொள்ளுங்கள், காலம் வரும் என்று சொன்னார்கள். அந்த வகையில் எங்களுடைய பணிகள் இருக்கின்றன. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

[பிற்பகல் 1250.]

\*திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீதும், தீயணைப்பு துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீதும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட்கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.



1982 மார்ச் 22] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

முதலிலே தீயணைப்பு நிலையம் ஒன்று திருத்துறைப்பூண்டிக்கு வேண்டும் என்று 2 ஆண்டு காலமாக கேட்டு நம் முதலமைச்சர் அவர்களால் இந்த அவையில் அறிவிக்கப்பட்டு, திருத்துறைப்பூண்டியில் தீ அணைப்பு நிலையம் அமைப்பதற்காக குறிப்பு இந்த விளக்கக் குறிப்பில் இடம் பெற்றிருப்பதற்கு நன்றி கூறி, மேலும் காலம் கடத்தாமல் துரிதமாக திருத்துறைப்பூண்டியிலே அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து காவல் துறை. காவல் துறை மானியக் கோரிக்கை வருகிறபோது மத்திய அரசாங்கத்திலே உள்ள உள்துறை அமைச்சகம் விரிவான ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே குற்றங்கள் அதிகரிப்பதன் விகிதமானது, நாட்டின் ஜனத்தொகை அதிகரிப்பு விகிதத்தை மிஞ்சும் விதத்தில் இருக்கின்றது என்று மத்திய அரசாங்கம் இந்த நாட்டில் எந்த அளவுக்குக் கொலைகள், கொள்ளைகள், கற்பழிப்புகள், வழிப்பறிக் கொள்ளைகள், இவைகள் அத்துமீறி இருக்கின்றன என்று மத்திய அரசாங்கமே இன்றைக்கு ஒத்துக் கொண்டு தினமணியிலே அறிக்கை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே தமிழகம் விதிவிலக்காக இருக்கின்றதா என்று பார்த்தால், அதையும் மிஞ்சி நிற்கின்றது. காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கும் எங்களுக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் எதிரிகள் கிடையாது. ஒரு நாட்டின், மாநிலத்தின் கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்து அந்த இலாகா செயல்படும் நிலை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் காவல் துறை செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு உழைக்கும் பெண்கள், விவசாயத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலே இன்றைக்கு அழகான ஒரு பெண் வேலைக்குச் செல்ல முடியாது. தஞ்சை மாவட்டம், வலங்கைமான் தாலுகாவில் கோவிந்தக்குடி என்ற கிராமத்தில் மாரிமுத்து மகள் ராஜாத்தி, வயது 16, அவர் ஜனவரி மாதம் 27 ஆம் தேதி கரும்புக் காட்டிலே வேலை செய்து விட்டு, வீட்டுக்குத் திரும்புகிறபோது, ஒரு நிலப்பிரபுவின் மகன் அந்தப் பெண்ணைத் தூக்கிச் சென்று கரும்புக் காட்டில் வைத்து கற்பழித்து இருக்கிறான். அந்தப் பெண் அலறி தன் தந்தையிடம் சொல்லுகிறாள். பல முக்கியஸ்தர்கள் தலையிடும் நியாயம் கிடைக்காமல் காவல் நிலையம் செல்லுகிறார்கள். காவல்துறை என்ன செய்திருக்க வேண்டும். 16 வயதான ஆண் ஒரு தாழ்த்தப் பட்ட மகன், ஒரு நிலப்பிரபுவின் மகனான ஒரு முரடனால், கற்பழிக்கப்பட்டு, அங்கமெல்லாம் ரத்தம் ஒழுக வந்த அந்தப் பெண்ணை காவல் துறை என்ன செய்தது? தன் மகளைப் போல பாவித்தார்களா, நடவடிக்கை எடுத்தார்களா, இல்லை, அதற்குப் பதிலாக அந்த நிலப் பிரபுவுக்குச் சாதகமாக, அந்தப் பெண்ணுக்கு ஒரு சோப்பு வாங்கிக் கொடுத்து குளிக்க வைத்து டாக்டரிடம் சென்றால் இது நிரூபணம் ஆகிவிடும் என்று சொல்லி அதை மறைத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1982 மார்ச் 22]

ஆகவேதான் இன்றைக்கு உழைக்கின்ற பெண்களுக்குத், தாய் மார்களுக்கு காவல் துறையால் பாதுகாப்பு இல்லை என்பதற்காக ஒரு சான்றுக்காக இதைச் சொல்லுகிறேன்.

அதேபோல, விவசாயத் தொழிலாளர் பிரச்சினை. வருவாய்த் துறை அமைச்சர் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார். தமிழகம் முழுவதும் 7 ரூபாய், 5 ரூபாய். கீழ்த் தஞ்சைக்கு 9 ரூபாய் 7 ரூபாய். 8-இல் 1 பங்கு அறுவடைக் கூலி என்று சட்டம் கொண்டு வந்தார். நான் கேட்கின்றேன். இந்தக் கூலி ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதற்காக எந்த மிராஸ்தாரரையாவது காவல் துறையினர் கைது செய்து நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா? அப்படி செய்ததாக நிரூபிக்க முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்குக் குடவாசல் பகுதியில் சட்டப் படி கூலி கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக, 8 இல் 1 பங்கு கொடுக்காததற்காக நூற்றுக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது பொய் வழக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயத் தோழர்களின் தலைவன் இடும்பன் என்பவர் பேரில் இதுபோன்று பொய் வழக்குகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். சட்டக் கூலியைக் கேட்ட விவசாயத் தொழிலாளி மீது பொய் வழக்குகள். அடி தடி. அதோடு விடுகிறார்களா? அந்த விவசாயிகளை அடிப்பதோடு மட்டுமல்ல. அந்தத் தெருவிலே நுழைந்து அந்த வீடுகளிலே உள்ள மண்பாண்டங்களை உடைக்கிறார்கள். அந்த மண்பாண்டங்கள் என்ன செய்தது? தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் என்ன செய்தன? குடவாசல் வட்டாரத்தில் அந்த தெருவிலே இருக்கின்ற அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் காவல் துறையினர் சங்கம் வைக்கிறபோது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். காவல் துறையினர் சங்கம் வைத்து ஒருவர காலமாகப் போராடுகிறார்கள். இப்போதுதான் தமிழகத்தில் மக்கள் அமைதியாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், காவல் துறையினர் சங்கம் வைத்ததன் பெயரால்தான் தமிழகமே அமைதி என்று சொன்னார்கள். அதே முதலமைச்சர் இன்றைக்குச் சொல்கிறார், மக்கள் எங்கு பார்த்தாலும் வன்முறையில் ஈடுபடுகிறார்கள், எங்கள் காவல் துறையினர்தான் இன்றைக்கு நியாயமாக நடக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் இன்றைக்கு வியாக்கியானம் பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னால், காவல் துறையைப்பற்றி எந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு மக்கள் முன்னால் ஒரு அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். அதேபோல் கள்ளச் சாராயம், மதுவிலக்கு ஆகியவைகளுக்கு இன்றைக்கு சட்டமுறைகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இந்தக் கள்ளச்சாராயம், மதுவிலக்கு இரண்டையும் இந்தச் சட்டத்தின் பெயரால் அமுல்படுத்தி



1982 மார்ச் 22]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

விடமுடியுமா? காவல் துறையினர் இந்த மாநிலத்தில் கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று உறுதியாக நின்று போராடினால், இந்தக் கள்ளச்சாராயத்தை 24 மணி நேரத்தில் ஒழிக்க முடியும். ஆனால், முடியாது என்பதுதான் எங்களுடைய தாழ்மையான கருத்து. காரணம், அரசியல் தலையீடு இன்றைக்கு இருக்கிறது. கையூட்டும் இன்றைக்கு வாங்கப்படுகிறது. இந்த இரண்டையும் ஒழிக்காமல், கள்ளச்சாராயத்தை காவல் துறை ஒழித்துவிடும் என்று சொன்னால், அதில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையென்றுதான் நான் சொல்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம் இன்றைக்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், அதர்மம், நக்சல்பாரிகள், அதிதீவிரவாதிகள் ஆகியவர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆகவே இன்றைக்கு துப்பாக்கிச் சூடு என்கிறார்கள். நாங்கள் நக்சல்பாரிகளுடைய கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பவில்லை. உண்மையிலேயே, அவர்கள் நக்சல்பாரிகள் தானா? தர்மபுரி மாவட்டத்தில், பெண்ணாடம் தொகுதியில், சின்னப்பநல்லூர் என்ற கிராமத்தில் போலீஸ் அராஜகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்தக் கிராமத்திலே போலீசார் ஒரு வீடு தவறாமல் புகுந்து பண்ட பாத்திரங்களையெல்லாம் அடித்து நொறுக்கி இருக்கிறார்கள், நான் அந்தக் கிராமத்திற்கு நேரிலே சென்று பார்த்தேன். அங்கிருப்பவர்கள், அத்தனை குடும்பங்களும் நக்சல்பாரிகள் தானா? விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலி கேட்டால், அவன் போராடினால், அதிதீவிரமாகப் போராடினால் அவன் நக்சல்பாரியா? நக்சல்பாரி என்று பட்டம் குட்டுவது இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய காவல் துறையினருக்கு கைவந்த கலையாக மாறிவிட்டது. அதேபோல் தர்மபுரி மாவட்டத்தில், இனாம் நிலத்தில் விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்த அந்த விவசாயிகள் அத்தனை பேரையும் காவல் துறையினர் பாதுகாக்காது, அங்குள்ள மிராசுதாரர்களுக்கு துணையாக இருந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அந்த மிராசுதாரர்களின் பண்ணையாட்களை விட்டு, அந்த கிராமத்திலிருக்கக் கூடிய விவசாயிகளையெல்லாம் துரத்திவிட்டு, அந்தப் பெண்களையெல்லாம் கற்பழித்திருக்கிறார்கள். காவல் துறையினர் இதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? யார் பக்கம் நின்றார்கள் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள்? நிலப் பிரபுக்களுக்குச் சாதகமாக நின்றார்கள்? இன்றைக்கு தர்மபுரி மாவட்டத்தில், எங்கு பார்த்தாலும், விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும் அடிக்கப்பட்டும், ஒடுக்கப்பட்டும் இருக்கிறார்களே தவிர, நிலப்பிரபுக்கள் இன்று பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள். அதேபோல் விவசாயிகள் கோரிக்கை வைத்துப் போராடினால், கடன் தள்ளுபடி என்ற பெயரால் அல்லது குத்தகை அதிகம் வேண்டுமென்ற பெயரால், போராடினால், உடனடியாக போலீஸ் தலையிடும். ஏன் தலையிட வேண்டும்?

இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில், கடன் வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காவல் துறையினருக்கு என்ன வேலை? பழமொழி ஒன்று சொல்வார்கள். அமீனா புகுந்தவீடும், ஆமை

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1982 மார்ச் 22]

புகுந்த வீடும் உருப்படாது என்று சொல்வார்கள். இன்றைக்கு பெரியவர்கள்கூட, கிராமத்திலே காலிலே செருப்பு அணிந்தால் வெளியிலே விட்டு விட்டுத்தான் செல்லுகிறார்கள் உள்ளே. ஆனால், காவல்துறையினர் விவசாயிகளும், தொழிலாளிகளும் போராடுகின்றபோது, காட்டுமிராண்டித்தனம்போல் காலிலே செருப்பு போட்டுக் கொண்டு, வீட்டுக்குள் சென்று, அந்த பூட்ஸ் காலால் இருக்கக்கூடிய மண் பாத்திரங்களை உடைக்கிறார்கள். இது நியாயமா? இது என்ன மக்கள் ஜனநாயக ஆட்சியா? அல்லது போலீசினுடைய அராஜக ஆட்சியா? என்று தெரியவில்லை.

அதேபோல், திருச்சி மாவட்டத்தில் ஒரு கிறிஸ்தவ பாதிரியார் ஒரு பண்ணை வைத்திருக்கிறார். இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்குச் செல்லாதா? அங்கே இருக்கக்கூடிய பெரிய அதிகாரிகள், இன்றுவரையிலும் என்ன சொல்கிறார்கள்? அதை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு வெளியேற்றப்பட்டு, நடு ரோட்டிலே பிச்சையெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு பெரிய அதிகாரிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் தெரியுமா? இது ஒரு சிறுபான்மையோர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பண்ணை. ஆகவே இந்தச் சட்டம் அவர்களிடத்தில் போகாது என்று வியாக்கியானம் பேசுகிறார்கள் காவல்துறையினர். இதில் நான் குறிப்பிடுவதெல்லாம், சட்டம் என்பது எல்லோரையும் பாதுகாப்பதுதான் (குறுக்கீடு)

[பிற்பகல் 1.00]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே! இதிலே சிறுபான்மை, பெரும்பான்மை என்ற பிரச்சனை இல்லை. இந்தச் சட்டம் எல்லோருக்கும் செல்லும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். திருச்சி மாவட்டத்திலும் விவசாயக் கூலி என்பது எல்லோருக்கும் பொருந்தும். இதிலே சிறுபான்மை, பெரும்பான்மை, ஜாதி, மதம் என்று ஒன்றும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு பொ. உத்திராபதி : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்; பாராட்டுகிறோம்; சட்டத்தை மதிக்கிறோம். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே திருச்சி மாவட்டத்தில் காவல் துறையினர் இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறேன். காவல் துறையினர் சட்டத்தைக் கட்டிக்காத்து, நிலைநிறுத்துவதற்குப் பதிலாக அதற்குப் பாதுகாமான முறையிலே ஈடுபடுகிறார்கள், அது கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு கொலை நடந்திருக்கிறது. நஞ்சுசூட்டி கவுண்டர் வந்து சாட்சி சொல்ல வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். அவருக்கு 70 வயதாகிறது. அவரால் முடியவில்லை. எவ்வளவோ சொல்லியும் அவரை நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள், அவர்தான் சொல்ல வேண்டுமென்று கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள்.



1982 மார்ச் 22] [திரு பொ. உத்திராபதி]

அதைப்போல நன்னிலத்தில் உச்சக்கட்டளை கிராமம். அந்த கிராமத்தில் முழுவதும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தான். அவர்களுக்குள் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. காவல்துறை அவர்களை சமீபமானப் படுத்தி வைக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் அந்தக் கொலைக்கு சம்பந்தப்பட்டவர் யார், யார் என்று கண்டுபிடித்து, அவர்களை கைதுசெய்து, தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அதிலே எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அதற்கு என்ன செய்தார்கள்? 5 கிராமங்களை அடியோடு அடித்து நொறுக்கி, ஒரு பள்ளிக்கூட மாணவியின் சர்ட்டிபிகேட்டை கிழித் தெறிந்து, ஒரு மாணவனுடைய பேன்டை கிழித்தெறிந்து, இப்படி பல தகாத சம்பவங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி யான போக்குகள் தடுக்கப்பட வேண்டும்.

இன்றைக்கு சட்டத்தைப்பற்றி நாம் பேசுகிறோம். 19-1-1982 அன்று ஒரு பொது வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்கள் போராடினால் அராஜகத்தில் ஈடுபட்டால் போலீஸ் உள்ளே நுழையாமல் என்ன செய்வார்கள் என்று இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். காவல் துறையினர் அன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் வீடு புருந்து அடிக்கும் போது 19 ஆம் தேதி ஏதாவது அசம்பாவிதம் நடைபெற்றதா ஒரு பஸ் எரிக்கப்பட்டதா? ஏதாவது வன்முறை நடைபெற்றதா? இல்லை. அப்படி இருந்தும் அங்கே மூன்று உயிர்கள் பறிக்கப் பட்டதற்கு காவல் துறையின் காட்டுமிராண்டித்தனமும், அவர்களுடைய வன்முறையும் தான் காரணம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் போலீஸ் காட்டுமிராண்டித்தனமாக நடந்துகொண்டது இதற்கு காரணம் தமிழக அரசின் தவறான கொள்கைதான் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற காவல் துறை மற்றும் தீ அணைப்புத் துறை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

காவல் துறையில் இன்றைக்கு பல்வேறு பிரிவுகள் இருக்கின்றன அவர்கள் எல்லோரும் சமமாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்பது எங்களுடைய வேண்டுகோள். காவல் துறையில் இருப்பவர்கள் சட்டம், ஒழுங்கைக் காப்பதிலே எவ்வளவு அக்கறையோடு இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு அக்கறையோடும் சிரமத்தோடும் அங்கே இருக்கிற காவல் துறை வானொலி பிரிவிலே பணியாற்றுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் சிறப்பாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டிலே எங்காவது துப்பாக்கிச் சூடு, இனக் கலவரம் நடக்கிறது என்றால் அதிகாரிகள் அங்கே விரைந்தே செல்வதற்கு காவல் துறையில் இருக்கிற வானொலிப் பிரிவினர்

[திரு ஆர். நவந்திகிருஷ்ண பாண்டியன்] [1982 மார்ச் 22]

திறமையாக செயல்பட வேண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் பல கோரிக்கைகளைக் கொடுத்தும் அவை நிறைவேற்றப்படவில்லை.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு கூட காவல் துறையில் இருக்கும் வானொலிப் பிரிவினர் மனு கொடுத்த போது நிதி நிலை பற்றாக்குறை இருப்பதால் முடியவில்லை, பின்னால் ஆவன செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையில் எந்தவிதமான சலுகைகளும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு காவல் துறையினருக்கு உள்ள அத்தனை சலுகைகளையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று இன்றைக்கு காவல் துறையினருக்கு மலிவு விலையில் மானிய அடிப்படையில் உணவுப்பொருள் வழங்குகிறார்கள். அதைக் கொடுக்காமல் இருந்திருக்கலாம். கொடுத்துவிட்டு பின்னால் அதைக் குறைப்பது சரியல்ல. ஆகவே, ஆரம்பத்தில் எந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதோ அதே அளவுக்கு, குறைவு இல்லாமல் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு, காவல் துறையிலே இருக்கின்ற மூன்று பிரிவினருக்கும் இந்தச் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டும். காவல் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, தீ அணைப்புப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, வானொலிப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல காவல் துறையில் 12,000 பேர்களை எடுக்கப் போவதாக நீங்கள் சொன்னீர்கள். இதுவரையில் யாரும் எடுக்கப் படவில்லை.

சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்கு என்பது கூட இன்றும் அமல் படுத்தப்படவில்லை. இது எல்லோரும் மிகவும் விரும்பக்கூடியது தான்.

இங்கே இருக்கும் வாட்ச்-அன்ட்-வார்ட் சிறப்பாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அலுவன்கள் 4 ரூபாய். ஒரு நாளைக்கு சபை காலையிலும் நடக்கிறது, மாலையிலும் நடக்கிறது. 4 ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு அவர்களால் காலம் தள்ள முடியுமா என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

1974-ல் பயிற்சி முடிந்து 1976 வரையில் ஏ.எஸ்.ஐ. என்று பணியாற்றியவர்கள் 1977-ல் எஸ்.ஐ. ஆகப் பணியாற்றினார்கள். அப்போது அவர்களுக்கு 550 ரூ. சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் மறுபடியும் ஏ.எஸ்.ஐ. ஆக ஆக்கப்பட்டு, அவர்கள் சம்பளம் ரூ. 475 என்று குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தச் சம்பளம் அங்கேயிருக்கும் தலைமைக்



1982 மார்ச் 22] [திரு ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பாண்டியன்]

காவலருக்குக் கிடைக்கும் சம்பளத்தை விடக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

அதே போல் சி.ஐ.டி. களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அலவன்சை இன்றைக்கு சென்னை நகரம் அல்லது கிராமத்தில் உள்ள காவல் நிலையத்தில் பணிபுரிபவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். மெடிகல் அலவன்சு இன்று அதிகாரிகளுக்கு மட்டும் இருக்கிறது, அந்த மெடிகல் அலவன்சு கூடுமான வரையில் எல்லோருக்கும்— அடிமட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் சேர்த்து வழங்க வேண்டும். இன்று பல பிரச்னைகள் சொல்லப்பட்டன.

காவலர்களைப் பொறுத்தவரையில், காவலர்களுக்கு மருத்துவ மனை வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மருத்துவ மனையில் டாக்டர்கள் சரியாக வருவது இல்லை. எப்போதோ வந்து போகிறார்கள். மருந்து கிடையாது. அந்த மருத்துவ மனை இதனால் சரியாக இயங்கவில்லை அங்கே மின்சார வசதி கிடையாது. குடிநீர் வசதி கிடையாது. டாக்டர்களும் எப்போதோ வந்து போகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன. காவலர்களுக்கு கட்டியிருக்கின்ற வீடுகளில் மின்சார வசதி இல்லை, குடிநீர் வசதி இல்லை. அதுபோக அவர்களுக்கு 20 யூனிட்கள் மின்சாரம் அளிப்பதாகக் கணக்கிட்டு 15, ரூ. பிடித்தம் செய்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் மினிமம் யூனிட்கள் தான் செலவழிக்கின்றனர் என்றும், 5 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகாது என்றும் சொல்கிறார்கள். இப்படி கூடுதலாக மின்சாரத்திற்கு பிடித்தம் செய்து விடுகிறார்கள் என்று குறைபாட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

காவல் துறையினரைப் பொறுத்தவரையில் வீட்டுப் பிரச்னை இருந்தால் அவர்களால் சரியான முறையில் பணியாற்ற முடியாது. ஆகவே, அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் வாகன வசதி வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறோம். ஒரு கைதியை மருத்துவ மனைக்கோ அல்லது நீதிமன்றத்திற்கோ அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால் எந்தவிதமான வாகன வசதியும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. எஸ்.ஐ. கூட எஸ்கார்ட் செல்கின்ற நேரத்தில் கைதிகள் தப்பித்துக் கொண்ட விட்டால் கூட காவலர்களுக்குத்தான் தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி எஸ்கார்ட் செல்கிற நேரத்தில் தப்பித்து விட்டால், அதற்கு மன்னிப்புக்கூட கொடுப்பது இல்லை. அவர்களை உடனடியாக டிஸ்பீஸ் செய்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இதை மாற்ற வேண்டும்.

[திரு ஆர். நவந்திகிருஷ்ண பாண்டியன்] [1982 மார்ச் 22]

எஸ்கார்ட் அழைத்துச் செல்கிறபோது கையில் விலங்கு போட்டு அழைத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். தப்பித்துச் செல்லும் குற்றவாளிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட முறையில் விலங்கு போட்டு அழைத்துச் செல்லவேண்டியதுதான். அல்லது பயங்கரமான கொலைக் குற்றம் செய்தவர்களை, கொள்ளை அடித்தவர்கள் அல்லது மிகப் பெரிய குற்றங்கள் செய்தவர்கள் போன்றவர்களை கையில் விலங்கிட்டு அழைத்துச் செல்லவேண்டியதுதான். காவல் துறையினருக்குத் தெரியும் யார் தப்பித்துக் கொண்டு போவார்கள் என்று, ஆனால் அவர்களுடைய சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளுக்காக அவர்கள் கையில் விலங்கிட்டு, அவர்களை வழிநெடுகிலும் அடித்து, துன்புறுத்தி, தெருத்தெருவாக அழைத்துச் செல்வது சரியானதல்ல. அதைக் கண்டிக்கிறேன்.

இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு திருத்தங்கல் என்ற இடத்தில் காந்தி-காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் காவல் நிலையத்தில் அடித்து மரணம் அடைந்து இருக்கிறார்.

ஆர்.டி. ஓ. விசாரணை நடத்தினார், அந்த விசாரணை அறிக் கையில் ஆர்.டி.ஓ. தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார். குற்றவாளி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அடித்ததால்தான் இறந்து விட்டார் என்று. அதற்காக அந்த ரெங்கராசன் என்ற எஸ்.ஐ. அந்த இடத்தில் இருந்து மாற்றப்படுகிறார். ஆனால் இன்றைக்கு அவர் திரும்பவும் திருத்தங்கலுக்கே மாற்றப்பட்டு இருக்கிறார் என்று அறிகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் காவல்துறையில் இருப்பதன் காரணத்தால் தான் காவல் துறையைப் பற்றி ஒரு மோசமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே காவல் துறையில் இருப்பவர்கள் தங்களுடைய சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளை மறந்துவிட்டு மக்கள் பணியைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், ஆலங்குளத்தில் ஊத்துமலைப் பகுதியில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே கேட்டு இருக்கிறேன். அதை இப்போது வலியுறுத்துகிறேன். ராதாபுரம் திசையன்விளையில் காவல் துறைக்கு கட்டிடம் வேண்டும். காவல்துறையினருக்கு ஆடியிருப்பு கட்டவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1.10]

ராதாபுரம் தொகுதியிலே கூடங்குளம் வட்டத்தில் இருக்கும் வழுபூர் கிளைக் காவல் நிலையத்திற்குச் சரியான கட்டிட வசதியில்லை. அதற்கு ஒரு நிரந்தரமான கட்டிடத்தினை ஏற்படுத்தி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.



1982 மார்ச் 22]

\*திரு. ப. நெடுமோறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் துறையிலே இன்றைக்கு தமிழகத்தில் உள்ள அனைவரையும் கவலைக்குள்ளாக்கியிருக்கிற ஒரு பிரச்னையைப் பற்றி நான் முதலிலே சில வார்த்தைகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் அண்மைக் காலமாக, எந்த நாளும் இல்லாத வகையில், ஜாதிக் கலவரங்களும், மதக் கலவரங்களும் அதிகமாகியிருக்கின்றன. இந்தியாவில் தமிழகம் தான் மதக் கலவரமும், ஜாதிக் கலவரமும் இல்லாத மாநிலமாக இதுவரை விளங்கி வந்திருக்கிறது என்பதற்கு மாறாக அண்மைக் காலத்திலே இங்கே கலவர உணர்வு அதிகமாகியிருக்கிறது. அதிலும் அண்மையிலே குமரி மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற அந்தக் கலவரங்கள் இன்றைக்கு அரசாங்கத்தையே அச்சத்திற்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறது. எல்லாக் கட்சிகளும், கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களும் கூட, அமைதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற தமிழகத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வந்து விட்டது, அனைவரும் வருத்தப்படக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

அதைப்பற்றி விசாரிப்பதற்காக ஒரு தமிழ்ந் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நான் அதைப்பற்றி மற்ற விவரங்களுக்குள் செல்லவில்லை. இந்தக் தமிழ்ந் ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னால் இருந்த நிலைமைகளையும் ஆராயும் என்று மதிப்பிற்குரிய நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சட்டமன்றத்திலே அறிவித்தார்கள். அப்படியானால் ஒரு ஆண்டுக் காலமாக இதற்கான கலவர உணர்வுகள் அந்த மாவட்டத்திலே இருந்து வந்திருக்கிறது என்பது அவர்களுடைய அறிவிப்பின் மூலம் நமக்குத் தெரிகிறது. ஒரு ஆண்டுக்காலமாக அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலை இருந்தபோது, போலீஸ் துறை என்ன செய்தது என்பதுதான் இன்றைக்கு எழுந்திருக்கக்கூடிய ஒரு கேள்வி. இது போன்ற ஒரு நிலைமை அந்த மாவட்டத்தில் ஒரு ஆண்டுக் காலமாக உருவாகி வருகிறது என்பதை முன்னதாக அறிந்து, சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குத் தகவல் கொடுத்து அறிவித்து, அல்லது தகவல் கொடுத்து என்னென்ன தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் கலவரம் முற்றி வெடித்து இரு தரப்பிலும் பலர் மாண்ட பின்னால் அரசாங்கமே தலையிடக் கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது என்றால், போலீசார் இந்த துர்ப்பாக்கியமான செயலை எதிர்த்து நன்கு செயல்படவில்லை என்பது நிரூபணமாகிறது. அதைப் போலத்தான் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஜாதி கலவரத்தின் போதும் அதை முற்றவிட்டு, பின்னாலேதான் போலீஸ் தலையிடக் கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. முன்கூட்டியே இதைத் தடுக்க ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?

அதற்கான திறமை என்ன நம் போலீஸ் துறைக்கு இல்லாமல் போய் விட்டதா என்ற கேள்வி இன்றைக்கு எழுந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழக போலீஸ் துறை

[திரு ப. நெடுமாரன்]

[1982 மார்ச் 22]

எவ்வளவு திறமை வாய்ந்தது என்பதை இந்தியா பூராவும் அறியும். ஒரு காலத்தில் இந்து முஸ்லீம் கலவரம் ஏற்பட்ட நேரத்தில் தமிழகத்திலேயிருந்து போலீசார் சென்று அதை அடக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற காலத்தில், 1947 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15 ஆம் நாள், டெல்லி மாநிலமே பற்றி எரிந்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த நேரத்தில் இந்து, முஸ்லீம் ஆகிய இரு வகுப்பினரிடையே இருந்த அந்தச் சண்டை போலீஸ் படையிலும் ஊடுருவி, போலீசார்களே ஒரு சார்பாக நடக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு எழுந்தபோது, இரும்பு மனிதர் என்று அழைக்கப்பெற்ற சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் என்ன சொன்னார் என்றால், சென்னையிலிருந்து போலீஸ் படை வரட்டும் என்று சொல்லி, சென்னையிலிருந்து உயர் போலீஸ் அதிகாரியாக இருந்த திரு. சஞ்சீவி அவர்களை அழைத்து டெல்லி போலீஸ் கமிஷனராக அறிவித்து, டெல்லியிலே தமிழக போலீசைக் கொண்டு கலவரத்தை அடக்கினார். அதற்குப் பிறகுதான் இந்து, முஸ்லீம் கலவரம் ஒடுக்கப்பட்டது, நிறுத்தப்பட்டது.

இப்படி வெளி மாநிலங்களிலேயெல்லாம் ஏற்பட்ட கலவரங்களை ஒடுக்கிய புகழ்வாய்ந்த நமது தமிழக போலீஸ் இன்றைக்கு என்ன ஆகியிருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் குமரி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய கலவரச் சூழ்நிலையை முன்னதாகவே ஊகித்து அறிந்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை ஏன் முன்னதாகவே எடுக்கவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். குமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் இன்றி மற்ற இடங்களிலேயும் முளையிட்டிருக்கிற அந்த சாதி சமய கலவரங்களுக்கு பின்னாலே ஏதோ ஒரு ‘மப்ளோட்டட் கான்ஸ்பிரசி’ இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டவிரும்புகிறேன். அப்படியிருக்கக்கூடிய அந்தக் காரணத்தை அதற்கு எந்தச் சூழ்நிலை காரணமாக இருந்தாலும் கண்டுபிடித்து அதை முளையிலேயே கிள்வி எறிந்திருக்க வேண்டும். அதை முற்றிலுமாக களைந்து எறிவதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமோ, அவைகளையெல்லாம் எடுத்திருக்கவேண்டும்.

இது முற்றிப்போய் இருக்கின்றது. இதை முற்றவிட்ட ஒரு தவறு போலீஸ் துறையைச் சாரும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அடுத்து இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சென்ற ஆண்டு ஜாதிக் கலவரங்கள் ஏற்பட்டது உங்களுக்குத் தெரியும். அப்போதும் இதுபோல்தான் நடந்தது. அதற்கு என்ன காரணம்? போலீஸ் படைக்குள்ளேயே ஜாதி, மத உணர்வுகள் புகுந்து விட்டதா? அதனால்தான் அவர்கள் சரியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு யோசிக்கிறார்களா? எதனால் இந்தத் தயக்கங்கள் போலீஸ் படைக்கு வருகின்றது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். அதிலே குறிப்பாக சமூகத்திலே ஒடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அரிசன மக்கள் பல்வேறு கொடுமைகளுக்குத் தொடர்ந்து ஆளாகி வருகிறார்கள். இதை நான்



1982 மார்ச் 22]

[திரு ப. நெடுமாறன்]

மட்டும் சொல்லவில்லை. எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்களே, அந்த மைய அரசினுடைய ஹோம் மினிஸ்ட்ரியின் சார்பிலே தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு அறிக்கையிலே அவர்களே சொல்கிறார்கள்.

The report of the Union Home Ministry based on investigations of the treatment of Harijans in Tamil Nadu in 1979 indicated the State Government for the distinctly upward trend in the number of crimes committed against Harijans. ஆகவே அரிசனங்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகள் 1979 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே உயர்ந்துகொண்டே போகிறதே தவிர, அது குறையவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டினை மைய உள்துறை இலாக்காவின் அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்ல. இந்த மைய உள்துறை அமைச்சரவை எடுத்த சர்வேயிலே இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டிய பொறுப்பிலே உள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அந்த சிவில் ரைட்ஸ் ஆக்டைப் பற்றி எதுவுமே தெரியவில்லை. அதனால் அந்தச் சட்டத்தை முழுவதுமாக அவர்கள் உணர்ந்திருக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டையும் அந்த அறிக்கையிலே எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

The Police Inspectors vested with the responsibility of enforcing civil rights were not aware of the Protection of Civil Rights Act of 1976. The other Police Officers are not sufficiently familiar with the provisions of the Act. இப்படி ஒரு முக்கியமான குற்றச்சாட்டினை மைய அரசின் உள்துறை அமைச்சரவை சொல்கிறது. அது எவ்வளவு பெரிய விஷயம் என்பதை அரசு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இப்படி ஒரு குற்றச்சாட்டு தமிழக போலீஸ் துறையைப்பற்றி வந்திருப்பது ரொம்ப வருந்தத்தக்கது.

அடுத்து இங்கே நக்ஸலைட் இயக்கத்தைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்தியாவில் எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லாத அளவுக்குத் தமிழகத்திலே போலீஸ் படைக்கும் நக்ஸலைட்டுகளுக்கும் இடையே அடிக்கடி மோதல்கள் ஏற்படுகின்றன. அதன் காரணமாக பலர் சுட்டுக் கொல்லப்படுகிறார்கள் என்ற செய்திகள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. இந்த என்கவுண்டர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய மோதல்கள் தொடர்ச்சியாகத் தமிழகத்திலே மட்டும் அதிலேயும் குறிப்பாக வடாற்காடு, தர்மபுரி ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களில் மட்டும் அதிகமாக ஏற்படுவதன் அடிப்படை என்ன? அதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எதுவும் அறியாத அப்பாவி விவசாயத் தொழிலாளர்களை ஒடுக்குவதற்குத்தான் போலீஸ் இந்த நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபட்டு வருகின்றது என்பதை நான்

[திரு ப. நெடுமான்]

[1982 மார்ச் 22]

மட்டும் சொல்லவில்லை, பலரும் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு நின்று சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். சர்வோதய இயக்கத்தினர் கூட இதைச் சுட்டிக்காட்டினர். ஆகவே இது ஒரு சோசியோ எக்கனா மிக் ப்ராப்ளம். ஆகவே நில பிரபுக்கள் ஏழை, எளிய விவசாயத் தொழிலாளர்களை வஞ்சிக்கிறார்கள்., சுரண்டுகிறார்கள், ஏமாற்றுகிறார்கள், கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். அதை எதிர்த்து அவர்கள் போராடினால் அவர்கள் மீது நக்ஸலைட்டுகள் என்ற குற்றம் சுமத்தப்பட்டு போலீஸ்காரர்களால் சுட்டுக் கொல்லப்படுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு பலராலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

[பிற்பகல் 1.20]

1980 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 6 ஆம் தேதி திருப்பத்தூரிலே காரிலே குண்டு வெடித்த நிகழ்ச்சியோடு இது ஆரம்பமாகி நடைபெற்று இதுவரை 21 பேர் போலீஸாராலே அங்கே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். எம்ர்ஜன்சி இந்த நாட்டிலே அமலில் இருந்த நேரத்திலே இந்தியா பூராவும் 1977 ஆம் ஆண்டில் 1,419 பேர்தான் நக்ஸலைட்டுகள் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு சிறையிலே அடைக்கப்பட்டார்கள்.

ஆனால் இப்போது தமிழ்நாடு அதையும் மிஞ்சி ஏறத்தாழ 1,100 பேர்கள் நக்ஸலைட்ஸ் என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு அவர்கள் எல்லாம் சிறையில் அடைக்கப்பட்டக்கூடிய ஒரு கொடுமையிருக்கிறது. இந்தியா பூராவும் 1,419 பேர்கள்தான் எம்ர்ஜன்ஸி காலத்தில் நக்ஸலைட்ஸ் என்ற பெயரால் சிறைபிடிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் இன்று 1,500 பேர்கள் தமிழ்நாட்டில் நக்ஸலைட் என்ற பெயரால் சிறைபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்றால் காரணம் என்ன? நக்ஸலைட்ஸ் இயக்கம் தமிழ்நாட்டில் தீவிரமாக வளர்ந்துவிட்டதா? அப்படியானால் அது வளருவதற்கு எது அடிப்படைக் காரணமோ அந்த அடிப்படைக் காரணத்தை நீங்கள் நீக்காமல் எப்படி அந்த இயக்கத்தை ஒடுக்கமுடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பல போலீஸ் நிலையங்களில் இன்று ரிக்கார்ட் செய்யாமல் நக்ஸலைட்ஸ் என்ற பெயரால் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுையெல்லாம் போலீஸ் பிடித்து வாரக்கணக்கில் அடைத்து வைத்து சித்திரவதை செய்கிற ஒரு கொடுமை இன்னும் தொடர்ந்து நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றியும் மைய அரசின் உள்துறை இலாகா எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

One of the important trends observed during the recent naxalites attack on the local landlord-cum-money lending interests is that they have been able to get official support and patronage in forming selfdefence squads. However, there is no indication



1982 மார்ச் 22]

[திரு ப. நெடுமாரன்]

whatsoever that the State Government has taken any initiative to organise agricultural workers and small farmers for the enforcement of the minimum wages, abolition of bonded labour, debt relief, abolition of untouchability.

நிலப்பிரபுக்கள் அவர்கள் நலன்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்காக ஸெல்ப் டிபென்ஸ் ஸ்க்வாட் அமைப்பதற்கு எல்லா விதத்திலும் உதவியாக இருக்கிற போலீஸ் துறை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய குறைந்தபட்சக் கூலியை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில், அதை அமல்படுத்துவதில் போலீஸ் அக்கறை காட்டவில்லை. அதேபோல் சிறிய விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய கடன்கள், கொத்தடிமைப் பிரச்சினை அவற்றில் போலீஸ் அக்கறை காட்டுவதில்லை. ஆனால் நிலப்பிரபுக்களை பாதுகாப்பதில் போலீஸ் அக்கறை காட்டுகிறது. இப்படி மத்திய உள்துறை ஆய்வில் அது தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1980 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் முதல் 1981 ஆகஸ்ட் வரை ஏறத்தாழ ஒரு மாதம் ஒருவர் வீதம் 12 பேர்களுக்கு மேல் சுட்டுக் கொல்லப் பட்டிருக்கிறார்கள் நக்ஸலைட்ஸ் என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு. அந்த 12 பேர்களில் 7 பேர்கள் ஆதி திராவிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இரண்டு பேர்கள் மலை ஜாதி மக்கள். ஆக ஒன்பது பேர்கள் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள். சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய இந்த இளைஞர்கள் என்ன காரணத்தினால் இந்த இயக்கத்தில் சேர்ந்தார்கள்? சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கிற இந்த இளைஞர்களை இந்த இயக்கம் ஈர்க்கக்காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து அதற்குப் பரிகாரம் காண முயல்வேண்டும். அந்த மாவட்டங்களில் சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்குப் பரிகாரம் என்ன? ஸோஷ்யோ எக்கனாமிக் நடவடிக்கையாக எதை எடுத்தால் இந்த இயக்கத்திலிருந்து அந்த இளைஞர்களை மீட்கமுடியுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். இதை லா அண்ட் ஆர்டர் ப்ராப்ளமாக நினைத்து, ஏழை எளியவர்களை, இளைஞர்களை சுட்டுக் கொல்வதால் மட்டும் பிரச்சினைக்கு பரிகாரம் காணமுடியாது. என்வே, இந்த மாவட்டங்களில் நக்ஸலைட்ஸ் இயக்கத்தை ஒடுக்குவது என்ற பெயரால் முடுக்கிவிடப்பட்டிருக்கிற போலீஸ் வேட்டையை தயவுசெய்து நிறுத்துங்கள். அந்த இளைஞர்கள் மனதை மாற்றி அவர்களைச் சரியான வழியில் திருப்புவதற்கு என்போன்றோர் தயாராகயிருக்கிறோம். ஏற்கனவே, நான் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்துவிட்டு வந்த போதும் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் அதைத் தான் நான் சொன்னேன். இந்த மாவட்டங்கள் மிகவும் பிற்பட்ட மாவட்டங்களாக இருக்கின்றன. அந்த மாவட்டங்களில்

[திரு ப. நெடுமாறன்]

[1982 மார்ச் 22]

இருக்கக்கூடிய மக்கள் மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை உணவுக்குக்கூட வழியில்லாத நிலையில் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்நிலையை மாற்றினால் இதுபோன்ற இயக்கங்களுக்கு அந்த மாவட்டங்களில் இடம் இருக்காது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, போலீஸ் துறை பொதுவாக செயல்படுவதைப்பற்றி சில விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே இன்றைக்கு போலீஸ் துறையிலே சிறந்த அதிகாரிகள், உயர் மட்டத்திலே இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். ஒரு நல்ல டிரெடிஷனை அவர்கள் எல்லாம் உருவாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அடிமட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரிகள் எப்படியிருக்கிறார்கள்? எல்லா ஊர்களிலும் போலீஸ் நிலையங்களிலே இன்னொரு வகையிலே அவர்கள் மக்களிடமிருந்து வரி வசூல் போன்ற வேலையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு நகரத்திலே லாட்ஜ்கள் இருக்குமானால் ஒவ்வொரு லாட், ஜும் இவ்வளவு மாமூல், இந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தி, வசூல் செய்யப்படுகிறது. அதைப்போலவே, சாராயம், பிராந்தி போன்ற மதுக் கடைகள் இருந்தால், இவ்வளவு மாமூலை இந்த இந்த போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வசூல் செய்யப்படுகிறது. இது தமிழகத்திலே எல்லோரும் அறிந்த இரகசியம். இதிலே கருத்து மாறுபாடு இல்லை. ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும், எல்லோருக்கும் தெரியும்; பகிரங்கமாகவே நடக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல. சிவில், கிரிமினல் புகார்களை போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே கொண்டுபோய் கொடுத்தால், சம்பந்தப்பட்ட இரண்டு தரப்பினரையும் மிரட்டி பணம் வாங்கிய பிறகுதான் எந்தக் காரியமும் நடக்கிறது. யார் பணம் கொடுக்கவில்லையோ அவர்மீது பொய்யான வழக்குப்போட்டு, அவர்கள் போலீஸ் நிலையத்திலே அடித்து, சித்திரவதை செய்யப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதே சட்டமன்றத்திலே நாம் பார்க்கிறோம். அன்றாடம், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு, இந்தப் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே அவர்கொலை செய்யப்பட்டார், சித்திரவதை செய்யப்பட்டார், அந்தப் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே அவர் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு கொல்லப்பட்டார் என்ற புகார்கள் அன்றாடம் வரக்கூடிய நிலைமை இருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே மதிப்பிற்குரிய உமாநாத் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப்போல், ஆளுங்கட்சியினரைக்கூட இந்தப் போலீசார் விட்டு வைக்கவில்லை. கீழ்க்கரையிலே, அ.தி.மு.க. செயலாளர் அரி நமசிவாயம் அவர்கள் போலீசாரால் அடிக்கப்பட்டு, சித்திரவதை



1982 மார்ச் 22]

[திரு ப. நெடுமாறன்]

செய்யப்பட்டு, கையிலே விலங்கிட்டு, வீதி வழியே போலீசார் அழைத்துச் சென்று வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகுதியின் எம்.எல்.ஏ., மதிப்பிற்குரிய சத்தியமூர்த்தி அவர்களும், அங்கே இராஜ்யசபா உறுப்பினராக இருக்கும் மதிப்பிற்குரிய அன்பழகன் ஆகியோர்—ஆளுங் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அவர்கள் தலையிடும்சூட, இந்த நிலைமையைப் பார்க்கிறோம் என்றால், யாருக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க முடியும் என்பதை நான்கேட்க விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. போலீஸ் நிலையங்களிலே போலீஸ் காவலிலே ஒருவர் இருக்கிறார் என்று சொன்னால், அவருக்குச் சித்திரவதை இழைக்கப்படுகிறது அல்லது அடித்துக் கொலை செய்கிறார்கள். அதிலும், பெண்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்தால், பல போலீஸ் நிலையங்களிலே அவர்கள் கற்பழிக்கப்படுகிறார்கள். இதுபோன்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் பரவலாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்குப் பரிகாரம் காண்பதற்கு நம்முடைய அரசு துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

நேஷனல் போலீஸ் கமிஷன் இதுபற்றி சிபாரிசு செய்திருப்பதை, நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். போலீஸ் காவலிலே சித்திரவதை, கொலை அல்லது கற்பழிப்பு போன்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் எழுந்தால், இதுகுறித்து விசாரணை நடத்துவதற்கு டிஸ்டிரிக்ட் என்கொயரி அதாரிட்டி என்று அமைக்க வேண்டுமென்று போலீஸ் நேஷனல் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த டிஸ்டிரிக்ட் என்கொயரி அதாரிட்டியாக அடிஷனல் செசன்ஸ் நீதிபதி அந்தஸ்திலே ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இத்தகைய புகார்கள் அவரிடம் அளிக்கப்பட்டால், உடனுக்குடன் விசாரித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை. ஏற்கெனவே, அரசாங்கம் அமைத்திருக்கக்கூடிய கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கமிஷன், தன்னுடைய பரிந்துரையை அளித்திருக்கிறது. பல போலீஸ் அதிகாரிகள் வேலையிலிருந்து விலக்கப்பட்டிருப்பவர்களை, மீண்டும் வேலையில் சேர்க்க வேண்டும் என்று அந்தக் கமிஷன் அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதுவரை யாருக்கும் அந்த வேலை அளிக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து, அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு ப. நெடுமாறன்]

[1982 மார்ச் 22]

[பிற்பகல் 1.30]

அடுத்து, இலங்கையிலே இராணுவ போலீஸ் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி அங்கேயிருந்து நிறைய ஈழநாட்டுத் தமிழர்கள் இங்கே வந்து அடைக்கலம் புகுந்திருக்கிறார்கள். அண்மையிலே இலங்கைப் பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. தமிழ்நாடு போலீஸ் அதிகாரியை இலங்கை போலீஸ் அதிகாரிகள் வந்து சந்தித்ததாகவும், தமிழ்நாட்டிலே அடைக்கலம் புகுந்திருக்கின்ற இலங்கை இளைஞர்களைப் பிடித்து இலங்கை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைப்பதற்கு தமிழ்நாடு போலீஸ் துறை ஒத்துழைக்கும் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. அது உண்மையாக இருக்குமானால், ரெரம்ப வருந்தத் தக்கது. அத்தகைய போலீஸ் அதிகாரி யார் என்பதை அரசு அறிந்து இது போன்ற செயல்களில் ஈடுபடக் கூடாது என்று எச்சரிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்கிறேன். (மணி யடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கைகளான காவல் துறை, தீயணைப்பு இவைகளின்மீதான விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ள வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னதாக இந்தப் புத்தகம் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தமிழ்நாடு போலீஸ்—1981-82-ரிலு் என்று. இதைப் படித்துப் பார்க்கிற நேரத்திலே இதனால் என்ன இலாபம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்று எனக்குச் சந்தேகத்திற்கு இடமாகிவிட்டது.

ஒருவேளை அகஸ்தா கிரிஸ்டி, ஜேம்ஸ் ஹாட்லி சேஸ், சுஜாதா, டபிள்யூ. ஆர். சொர்ணலதா ஆகியவர்களுக்கு துப்பறியும் கதைகள் எழுதுவதற்கு பிரயோசனப்படலாமே தவிர, அல்லது மாடர்ன் தியேட்டர்களுக்கு சினிமாப் படங்கள், திகில் படங்கள், துப்பறியும் படங்கள் எடுப்பதற்குப் பிரயோசனப்படலாமே தவிர, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்ன இலாபம் என்பது சர்ச்சைக்கிடமாகிவிட்டது. கிட்டத்தட்ட 45 பக்கங்கள் கேஸ் டைரிகளை மட்டும் போட்டு 76 பக்கத்திற்கு நிரப்பியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் உள்ளபடியே நான் வேதனைப்படுகிறேன்.

காவல் துறையினர் மூன்று தலைப்புகளிலே தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். பிரிவன்ஷன் ஆப் கிரைம், குற்றத்தைத் தடுப்பது, குற்றம் நடந்தால் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் சென்று தக்க தண்டனை வாங்கிக் கொடுப்பது, சமுதாயத்திலே அமைதியும் சட்டமும் ஒழுங்கும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது, இந்த மூன்று கடமைகளையும் அவர்கள் மூன்று பிரிவுகளாகச் செய்து வருகிறார்கள்.



1982 மார்ச் 22]

[டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற குற்றங்களைக் காட்டிலும் நம்முடைய மாநிலத்திலே குற்றங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன என்று சொல்லிப் பெருமைப்படுவதில் இலாபம் இல்லை. 1971 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னதாக நம்முடைய மாநிலத்திலே எந்தவிதமான ஒழுங்கும், அமைதியும் இருந்தது. அதை வைத்து இப்போதுள்ள நிலையை எடைபோட வேண்டுமே ஒழிய, மற்ற மாநிலங்களிலே கொலைகள் நடக்கவில்லையா? மற்ற மாநிலங்களிலே கொள்ளை அடிக்கவில்லையா? தீவட்டிக் கொள்ளைகள்; டெக்காய்ட்ஸ், ராபர்ஸ், பேங்க் கொள்ளைக்காரர்கள் இல்லையா என்று கம்பேரிசன் செய்து பார்த்து நாம் நன்றாக இருக்கிறோம் என்று திருப்திபட்டுக்கொண்டால் அது தமிழ்நாடு காவல் துறைக்கு நற்சான்றிதழாக இருக்காது. திரும்பிப் பாருங்கள் பழைய வரலாற்றை, 1967, 1969-க்கு முன்னாலே திரும்பிப் பாருங்கள். தமிழகத்திலே காவல் துறை ஐ.ஜி. எந்த அளவுக்குச் சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் பாதுகாத்து வந்தார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே இருக்கின்ற ரிப்போர்ட்டுகளைப் படிக்கிற நேரத்திலே குற்றங்கள் குறைந்துவிட்டன என்று ஸ்டேட்டிஸ்டிக்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மர்டர் பார் கெயின், மேஜர் தெப்ட், மைனர் தெப்ட், கேட்டிவ் தெப்ட் என்று 4, 5 தலைப்புகளிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தலைப்புகளில் வராமலே எத்தனைக் குற்றங்கள் நாட்டிலே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன? உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். கவுண்டர்பீட்டிங் ஆப் நோட்ஸ், அண்மையில் பார்த்தோம், எந்த எந்த இடங்களிலே எத்தனை பேர்கள் சாதாரண அச்ச இயந்திரங்களை வைத்து செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கு இதிலே இல்லை, அடல்ட் ரேஷன் ஆப் புட்டிஸ்ட்ப், சிமிண்ட் கலப்படம் போன்றவை எல்லாம் குற்றங்கள்தான். இவையெல்லாம் இந்த ஸ்டேட்டிஸ்டிக்ஸிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. வேலை வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொல்லி மோசடி செய்த எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? அதைப் போலவே நம் நாட்டிலிருந்து இம் மாரல் டிராபிக் என்ற அடிப்படையிலே விபச்சாரத்திற்காக பெண்களை ஏமாற்றி ஏற்றுமதி செய்கின்ற ஸ்தாபனங்கள் எத்தனை இருக்கின்றன? அவைகள் எல்லாம் இந்தக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா? இப்படி பல குற்றங்கள் இருந்தாலும் கூட 5, 6 தலைப்புகளைக் கொடுத்து குற்றங்கள் குறைந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்வது சரியல்ல.

நண்பர் உமாநாத் சொல்லியது போல இன்டெலிஜென்சி அதாவது வருமுன் காப்போம் என்று சொல்வார்களே, அதேபோல தங்களுடைய கடமையை செய்ய இந்த சி.ஐ.டி. பிரான்ச் தவறி விட்டார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எங்கே பார்த்தாலும், ஒரு பிரிவினர் கூட பாக்கியில்லை. வாதியார்கள் ஆகட்டும், தொழிலாளர்கள் ஆகட்டும், மாணவர்கள் ஆகட்டும், விவசாய கூலிகள் இப்படி எல்லாப் பிரிவுகளிலும் எப்போது பார்த்தாலும், டெமான்ஸ்ட்ரேஷன், அஜிட்டேஷன் என்று இந்த சமு

[டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்]

[[1982 மார்ச் 22]

தாயத்தினுடைய வாழ்க்கை நிலையை ஸ்தம்பிக்க வைக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. காலையிலே பார்த்தால் ஒரு போராட்டம், மாலையிலே ஒரு போராட்டம், இரவிலே ஒரு போராட்டம். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நாம் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில், எங்கே பார்த்தாலும் ஜாதிக் கலவரங்கள் வரலாறு காணாத அளவிலே தமிழகத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்துக்களிடையும், முஸ்லீம்களிடையும் எப்போதோ தகராறு என்று சொல்வார்கள். அது கூட தமிழகத்திலே சில பகுதிகளிலே தான் நடக்கும். வரலாறு காணாத அளவிலே இந்துக்களுக்கும், கிறிஸ்துவர்களுக்கும், முஸ்லீம்களுக்கும் சண்டை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக நம்மை பாராட்டிக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இல்லை என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். சட்டம் இருக்கிறது, அதை அமல் படுத்த வேண்டிய கடமையும் இருக்கிறது.

நேற்று கூட சைதாப்பேட்டையிலே பார்த்தேன். திராவிட கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களை அசிங்கமாக, அநாகரிகமாக, கேவலமாக சுவரொட்டிகளை போட்டும், சுவர்களில் எழுதியும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் குற்றமாக உங்கள் கண்ணுக்குப் படவில்லையா? சமுதாயத்தில் ஒரு நலிந்த பிரிவினர்; சிறுபான்மையோர் அவர்களுடைய நேர்மைக்கும், சுயமரியாதைக்கும், மானத்திற்கும் பங்கம் விளைவிக்கிற வகையிலே, சுயமரியாதையை காப்போம் என்று சொல்லிக் கொள்கிற ஒரு இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இப்படி மாநாடுகளை நடத்துவதெல்லாம் எந்தச் சட்டத்திலே இடமிருக்கிறது? பிற ஜாதியைப் இழிவுபடுத்துவதற்கு எந்தச் சட்டத்திலே இடமிருக்கிறது? சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது என்பார்கள், அதைப்போல எவ்வளவு தான் குட்ட குனிந்தாலும், இந்தச் சமுதாயத்தை சேர்ந்த இளைஞர்கள் எல்லோரும் ஒரு நாள் நக்சலைட்டுகளாகவே மாறிவிடுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது என்று சொல்கிறார்கள். நக்சலைட் இயக்கத்தை ஆதரிக்கிறார்களா? அல்லது தமிழகத்தில் இளைஞர்களை தூண்டி விடுகிறார்களா?

திரு. டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : துணைத் தலைவரவர்களே, சூழ்நிலைகள் உருவாகும் என்றுதான் சொன்னேன்.

அடுத்தது லவுட் ஸ்பீக்கர் மெனேஸ். மாஸ்க்களிலே, சர்ச்சுகளிலே, இந்து கோவில்களிலே எல்லா இடங்களிலும் காலாகாலம் இல்லாமல் தங்கள் கோவில்களுக்குள்ளே, பிரார்த்தனை கூடங்களுக்குள்ளே வைத்துக் கொள்ளாமல் வெளி இடங்களில், பப்ளிக் ப்ளேஸ்களில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சரியான முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தவில்லை என்று தான் இதற்கு அர்த்தம். இதன் மூலமாக தமிழகத்தில் கலவரங்களுக்கு வித்திடப்படுகிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.



1982 மார்ச் 22]

[டாக்டர் கே. செளரிராஜன்]

காவல் துறையிலே குற்றங்கள் அதிகமானதற்குக் காரணம் சமுதாயத்தில் தனி நபர் ஒழுக்கமும், நாணயமும், நேர்மையும் குறைந்து விட்டது, அதனால் காவல் துறையிலும் கூட ஒழுக்கம் குறைந்துவிட்டது. இங்கே உறுப்பினர்கள் இதற்கு பல உதாரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். காவல் துறையிலே ஒரு பர்ட்டிகுலர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இன்ஸ்பெக்டர் உத்யோகம் வேண்டுமென்றால் அதற்கே லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. மாம்பலம் ஸ்டேஷனில் இன்ஸ்பெக்டர் வேலையா? அதற்கு இவ்வளவு ரூபாய். மைலாப்பூர் வேண்டுமா? அதற்கு இவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்தால் மாற்றல் கிடைக்கிறது. இதனால் அந்தத் துறையில் ஊழல் அதிகரித்து இருக்கிறது.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொது சொத்துக் களுக்கு சேதம் விளைவிக்கிறபோது மொத்தமாக ஒரு கலெக்ட்டிவ் பைன் போட வேண்டுமென்று ஒரு அனவுன்ஸ்மென்ட் கொடுத்தார்கள். ஆகவே பொதுச் சொத்துக்களை பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை இந்தக் காவல் துறைக்கு இருக்கிறது. பஸ்ஸை கொளுத்துகிறார்கள் என்றால், அது சாதாரண காரியம் இல்லை. பெட்ரோல் வேண்டும், ஆட்கள் வேண்டும். இவைகளைப் பார்க்கிறபோது The intelligence wing has thoroughly failed to maintain the law and order and also should have anticipated certain possible catastrophies என்று சொல்லி பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 23-3-1982 காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-39 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

(7) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

145. தமிழ்நாடு 1956 ஆம் ஆண்டு ஆட்சி மொழிச் சட்டம் செயலுக்கு வரும் நாள் குறித்து 18-1-1982 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற சட்டத் துறையின் 9 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ்நாடு 1956 ஆம் ஆண்டு ஆட்சி மொழிச் சட்டத் துன் (தமிழ்நாடு சட்டம் 39/1956) 6 ஆவது பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.)

146. இந்தியன் ஆர்கானிக் கெமிக்கல்ஸ் நிறுவனம் தயாரிக்கும் பாலியெஸ்டர் ஸ்டேபில் பைபர் விற்பனை மீதான விற்பனை வரி வீதத்தைக் குறைப்பது குறித்து 15-2-1982 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின்